

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการย่อยที่ 3

การศึกษาข้อคิดเห็นของผู้ถือประโยชน์ร่วมใน สปป.ลาว
ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว

A study of Lao stakeholders towards the
development of cross- border tourism between
Thailand and Lao PDR

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประกอบศิริ ภัคดีพินิจ และคณะ

พฤศจิกายน 2562

เลขที่สัญญา RDG61T0026

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการวิจัยย่อยที่ 3

การศึกษาข้อคิดเห็นของผู้ถือประโยชน์ร่วมใน สปป.ลาว

ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว

A study of Lao stakeholders towards the development of cross-border tourism between Thailand and Lao PDR

คณะผู้วิจัย

1.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประกอบศิริ	ภักดีพินิจ	มหาวิทยาลัยพะเยา
2.รองศาสตราจารย์ ดร.ชาลี	ทองเรือง	มหาวิทยาลัยพะเยา
3.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขทัย	พงศ์พัฒนศิริ	มหาวิทยาลัยพะเยา
4.ดร.วีระพงษ์	กิตติวงศ์	มหาวิทยาลัยพะเยา

ชุดโครงการ แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว

สนับสนุนโดย สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์

วิจัยและนวัตกรรม (สกว.)

(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอ)

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง การศึกษาข้อคิดเห็นของผู้ถือประโยชน์ร่วมใน สปป.ลาวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว เล่มนี้สำเร็จลงได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) ที่ได้ให้ทุนอุดหนุนการวิจัยประเภททุนวิจัยมุ่งเป้า ประจำปี พ.ศ. 2561

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ประกอบด้วย รศ.ร.ดร.ชูวิทย์ สุจนายา ร.น. รศ.ดร.ยงธนิศร์ พิมลเสถียร คุณพรทิพย์ บุญทรง คุณอารัญ บุญชัย และคุณสุภาภรณ์ ปราชญ์อำไพ ที่ให้คำปรึกษาและชี้แนะแนวทางในการทำงานวิจัยครั้งนี้จนสำเร็จสมบูรณ์ได้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยงาน ที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่งานวิจัย และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการประสานงานกับผู้วิจัยเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยชิ้นนี้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว และผู้ที่สนใจศึกษาได้พอสมควร หากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยต้องขออภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

คณะวิจัย

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

โครงการย่อยที่ 3 การศึกษาข้อคิดเห็นของผู้ถือประโยชน์ร่วมใน สปป.ลาวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว

A study of Lao stakeholders towards the development of cross-border tourism between Thailand and Lao

คณะผู้วิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร. ประกอบศิริ ภักดีพิณิจ	หัวหน้าโครงการ
รองศาสตราจารย์ ดร.ชาลี	ทองเรือง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขทัย	พงศ์พัฒนศิริ
ดร.วีระพงษ์	กิตติวงศ์
	นักวิจัย
	นักวิจัย
	นักวิจัย

1.ความสำคัญ และที่มาของปัญหา

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป. ลาว) เป็นประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตั้งอยู่ในกลางคาบสมุทรอินโดจีน โดยประเทศลาวมีแนวชายแดนด้านฝั่งทิศตะวันตกที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศไทย ซึ่งมีความยาวรวมถึง 1,810 กิโลเมตร มีนครหลวงเวียงจันทน์เป็นเมืองหลวงของประเทศ และมีเมืองสำคัญ อาทิ แขวงจำปาสัก ศูนย์กลางการเมืองการปกครองและเศรษฐกิจ แขวงคำม่วน เมืองมรดกที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรทางการท่องเที่ยวด้านธรรมชาติ ศิลปะ และวัฒนธรรม แขวงหลวงพระบาง เมืองมรดกโลก เมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง และแขวงสะหวันเขต แขวงที่มีเส้นทางการค้าที่สำคัญ โดยรัฐบาลได้ประกาศจัดตั้งให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษสะหวันเซโน เพื่อเป็นการส่งเสริมการลงทุนในแบบพิเศษ (ศูนย์อาเซียน สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2560) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 สปป. ลาว ได้เริ่มปฏิรูประบบเศรษฐกิจแบบเสรี โดยการส่งเสริมให้มีความสัมพันธ์ทางด้านเศรษฐกิจกับต่างประเทศมากขึ้น และในปัจจุบัน สปป. ลาว ได้อยู่ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2559-2563) ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงประเทศเข้าสู่สังคมอุตสาหกรรม พัฒนาประเทศโดยการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ สร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจทั้งทางด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2559) สอดคล้องกับ สุริย์ บุญญานุพงศ์ (2559) ที่ได้กล่าวว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของสปป.ลาวมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการ นักธุรกิจเข้าไปลงทุนในธุรกิจท่องเที่ยว อาทิ การขนส่ง โรงแรม ร้านอาหาร สถานบันเทิง ของที่ระลึก เป็นต้น ประกอบกับ สปป. ลาว ยังมีจุดเด่นทางด้านประวัติศาสตร์ โบราณสถานเก่าแก่ที่ได้รับการอนุรักษ์ให้เป็นมรดกโลก ความงดงามทางธรรมชาติ ความดั้งเดิมของวิถีชีวิตคนลาว

จึงส่งผลให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวใน สปป. ลาว ถือเป็นหัวใจหลักสำคัญที่ทำให้เศรษฐกิจของประเทศพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ประเทศไทยและ สปป. ลาว ยังได้เป็นสมาชิกประเทศของประชาคมอาเซียน และมีกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศอื่นๆ อาทิ ความร่วมมือกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion: GMS) และกรอบความร่วมมือทวิภาคีอื่นๆ อีกจำนวนมาก ซึ่งสะท้อนถึงความแน่นแฟ้นของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในระดับรัฐ ตลอดจนในระดับประชาชนก็มีความสัมพันธ์ที่ดีและแนบชิดกันอย่างมาก และเนื่องจากมีอาณาเขตที่ติดต่อกัน จึงส่งผลให้มีวัฒนธรรมและภาษาที่คล้ายคลึงกัน มีเรื่องราวทางด้านประวัติศาสตร์ การอพยพย้ายถิ่นฐานที่สามารถนำมาสร้างเรื่องราวทางการท่องเที่ยวได้อย่างน่าสนใจ (สุรีย์ บุญญานุพงศ์, 2559)

จึงอาจกล่าวได้ว่า ทั้งสองประเทศต่างก็มีอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นส่วนสำคัญของเศรษฐกิจ และด้วยเหตุนี้จึงทำให้เกิดการลงนามระหว่างคณะรัฐมนตรีประเทศไทยและสปป.ลาว ในการสร้างความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และขยายความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวที่มีผลประโยชน์ร่วมกันของทั้งสองประเทศในระยะยาว อาทิ การสร้างความร่วมมือข้ามเขตชายแดน เพื่อลดอุปสรรค หรืออำนวยความสะดวกในการเดินทางข้ามเขตแดน อันเป็นการส่งเสริมให้เกิดการไหลเวียนของนักท่องเที่ยวทั้งจากนักท่องเที่ยวในสองประเทศ และชาติอื่นๆ การทำการตลาดและการพัฒนาบุคลากรร่วมกัน เป็นต้น (ศูนย์ข้อมูลข่าวสารอาเซียน, 2559)

ดังนั้น ในการกำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว จึงควรตระหนักและเล็งเห็นถึงความสำคัญในการดำเนินงานร่วมกันระหว่างสองประเทศ ทั้งในส่วนของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน เพื่อให้มีแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงที่สอดคล้องกัน ซึ่งจะดำเนินการศึกษาข้อคิดเห็นของผู้ถือประโยชน์ร่วมใน สปป.ลาวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว โดยการศึกษาทิศทางและข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐใน สปป.ลาว ทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาค ที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว ตลอดจนการศึกษาความคาดหวังและความต้องการของผู้ประกอบการท่องเที่ยวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว ซึ่งอาจจะส่งผลให้เกิดการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างประเทศไปในทิศทางที่ถูกต้องและมีความเหมาะสม เป็นการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศในการพัฒนาเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุน เกิดการเชื่อมโยงโครงข่ายทางคมนาคม โครงสร้างพื้นฐานทั้งทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และทรัพยากรทางการท่องเที่ยว อันจะนำไปสู่การกำหนดแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว ต่อไป

2.วัตถุประสงค์ของการวิจัย

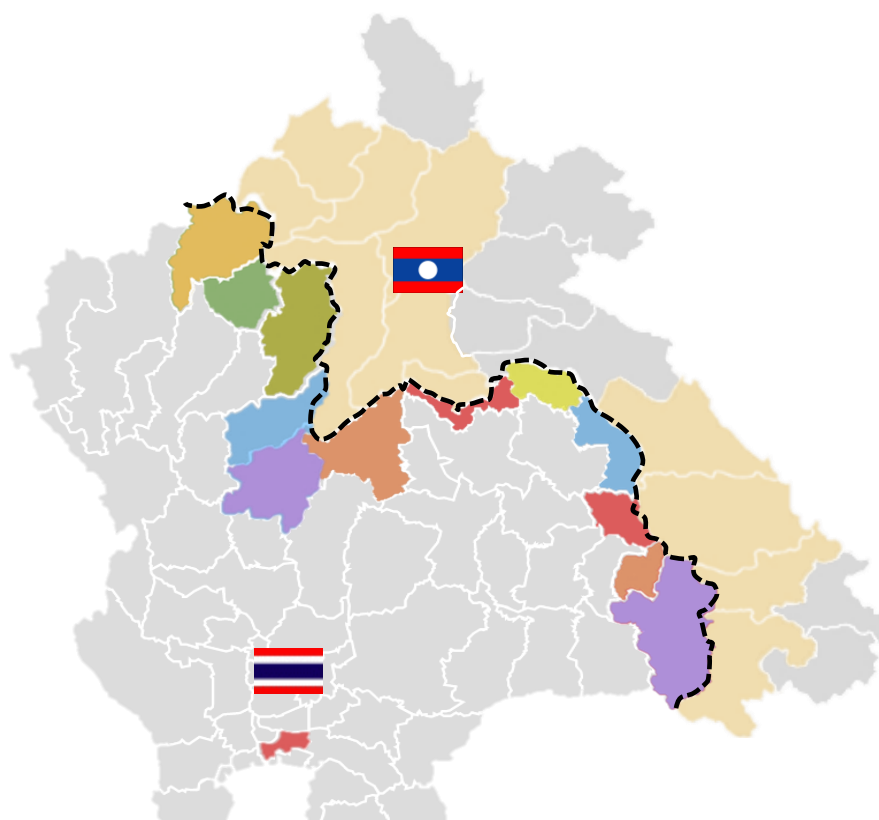
- 1) เพื่อศึกษาทิศทางและข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐใน สปป. ลาว ทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว
- 2) เพื่อศึกษาความคาดหวังและความต้องการของผู้ประกอบการท่องเที่ยวใน สปป. ลาว ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว
- 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสปป. ลาว
- 4) ข้อเสนอแนะแนวทางเพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว ให้สอดคล้องกับผู้ถือประโยชน์ร่วมในสปป.ลาว

3.ขอบเขตของการวิจัย

3.1 ขอบเขตพื้นที่

ในการศึกษาครั้งนี้ มีขอบเขตพื้นที่ใน สปป. ลาว ได้แก่ แขวงที่มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศไทย และแขวงที่ไม่ติดชายแดนไทย-ลาว แต่มีศักยภาพในการท่องเที่ยวข้ามแดนระหว่างประเทศไทยและสปป. ลาว ประกอบด้วย 12 แขวง ดังนี้

- 1) นครหลวงเวียงจันทน์ พื้นที่ที่ตั้งหน่วยงานส่วนกลางทั้งภาครัฐในสปป. ลาว
- 2) แขวงที่มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศไทย ได้แก่ แขวงเวียงจันทน์ แขวงบ่อแก้ว แขวงไชยบุรี แขวงบอลิคำไซ แขวงคำม่วน แขวงสะหวันนะเขต แขวงสาละวัน และแขวงจำปาสัก
- 3) แขวงที่ไม่ติดชายแดนไทย-ลาว แต่มีศักยภาพในการท่องเที่ยวข้ามแดนระหว่างประเทศไทยและสปป. ลาว ได้แก่ แขวงหลวงพระบาง แขวงหลวงน้ำทา และแขวงอุดมไซ

ภาพ แผนที่แสดงขอบเขตพื้นที่วิจัย

3.2 ขอบเขตเนื้อหา

1) ศึกษาทิศทางและข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐใน สปป.ลาว ทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว

- นโยบายความร่วมมือภาครัฐ
- คุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว
- คุณภาพการบริการ
- พฤติกรรมนักท่องเที่ยว
- การส่งเสริมการตลาด
- ปัญหาอุปสรรคในการท่องเที่ยวข้ามแดน

2) ศึกษาความคาดหวังและความต้องการของผู้ประกอบการท่องเที่ยวใน สปป.ลาว ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว

- ความร่วมมือของผู้ประกอบการ
- คุณภาพของแหล่งท่องเที่ยว
- คุณภาพการบริการ

- พฤติกรรมนักท่องเที่ยว
- การส่งเสริมการตลาด
- ปัญหาอุปสรรคในการท่องเที่ยวข้ามแดน

3) ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสปป.ลาว

- ข้อมูลส่วนบุคคล
- พฤติกรรมการท่องเที่ยว
- ความต้องการทางการท่องเที่ยว
- ปัญหาอุปสรรคทางการท่องเที่ยวข้ามพรมแดน

4) ข้อเสนอแนะแนวทางเพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและ สปป.ลาว ให้สอดคล้องกับผู้ถือประโยชน์ร่วมในสปป.ลาว

3.3 ขอบเขตประชากร

3.3.1 หน่วยงานภาครัฐของสปป. ลาว

1) หน่วยงานส่วนกลาง ได้แก่ ตัวแทนจากกระทรวงแถลงข่าว วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า กระทรวงละ 3 คน เป็นต้น

2) หน่วยงานส่วนภูมิภาค ได้แก่ หอแถลงข่าววัฒนธรรมและท่องเที่ยว หอการค้าต่างประเทศของแต่ละแขวง หน่วยงานละ 2 คน เป็นต้น

3.3.2 หน่วยงานภาคเอกชนใน สปป. ลาว ได้แก่ 1) ผู้ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว แขวงละ 5 คน ตัวแทนจากสมาคมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว แขวงละ 5 คน

3.3.3 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและ สปป.ลาว จำนวน 400 คน

4.ประชากรและผู้ให้ข้อมูลหลัก

ในการศึกษาทิศทางและความคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐใน สปป.ลาว ทั้งในระดับประเทศ และระดับภูมิภาคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ ผู้ให้ข้อมูลหลักอยู่ในพื้นที่สปป.ลาว คือ กลุ่มหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องทางการท่องเที่ยว โดยเป็นตัวแทนของหน่วยงาน หรือองค์กร ที่มีความเกี่ยวข้องกับการให้บริการนักท่องเที่ยว เป็นหน่วยงานที่มีเกี่ยวข้องกับนโยบายพัฒนาและการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยเพิ่มจำนวนแบบลูกโซ่ (Snowball Technique) โดยผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักมากลุ่ม

หนึ่ง (Key Informants) เป็นกลุ่มแรกแล้วให้ผู้ให้ข้อมูลหลักเหล่านี้ได้แนะนำบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ต่อไป และยุติการเก็บข้อมูลเมื่อประเด็นที่ได้ครบถ้วน หรือข้อมูลซ้ำกัน หรือบุคคลที่ถูกแนะนำซ้ำกัน อีกทั้งการศึกษาความคาดหวังและความต้องการของผู้ประกอบการท่องเที่ยวใน สปป.ลาว คือ กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจนันทนาการท่องเที่ยว และกลุ่มหน่วยงานภาคเอกชน และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยเพิ่มจำนวนแบบลูกโซ่ (Snowball Technique) โดยผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักมากลุ่มหนึ่ง (Key Informants) เป็นกลุ่มแรกแล้วให้ผู้ให้ข้อมูลหลักเหล่านี้ได้แนะนำบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ต่อไป ตลอดจนการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสปป.ลาว ผู้ให้ข้อมูลหลักอยู่ในพื้นที่ประเทศไทยและสปป.ลาว คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มแบบสอบถามโดยบังเอิญ (Accidental sampling) และผู้ให้ข้อมูลหลักในการเสนอแนะแนวทางเพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและ สปป.ลาว ให้สอดคล้องกับผู้ถือประโยชน์ร่วมในสปป.ลาว ได้เน้นกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงในพื้นที่สปป.ลาว ที่เข้ามาร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการ อันประกอบไปด้วย กลุ่มภาครัฐที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว/มีนโยบายส่งเสริมทางการท่องเที่ยว ภาคเอกชนที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว/มีความร่วมมือทางการท่องเที่ยว และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง/มีความร่วมมือทางการท่องเที่ยว

5.เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1) การสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างกับกลุ่มภาครัฐ เพื่อให้ทราบทิศทางและข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐใน สปป.ลาว ทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว จากนั้น จะนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ มารวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ ซึ่งจะนำไปสู่การสรุปข้อคิดเห็นของผู้ถือประโยชน์ร่วมใน สปป.ลาวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว

2) การจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) แฉ่งละ 1 ครั้ง จำนวน 11 ครั้ง (ตามจำนวนแฉ่ง) โดยจะดำเนินการกับกลุ่มหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว ซึ่งในการระดมความคิดเห็นจะใช้วิธีแบบการด์เทคนิคเพื่อให้เห็นถึงข้อมูลที่เป็นประเด็นสำคัญในทิศทางและข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐใน สปป.ลาว ทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการจัดประชุมกลุ่มย่อยมารวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อจะนำไปสู่การสรุปข้อคิดเห็นของผู้ถือประโยชน์ร่วมใน สปป.ลาวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว

3) การสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างกับกลุ่มผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวในพื้นที่สปป.ลาว เพื่อให้ทราบความคาดหวังและความต้องการของผู้ประกอบการท่องเที่ยวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว จากนั้น จะนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ มารวบรวมวิเคราะห์ สังเคราะห์ ซึ่งจะนำไปสู่การสรุปข้อคิดเห็นของผู้ถือประโยชน์ร่วมใน สปป.ลาวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว

4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสปป.ลาว โดยสอบถามในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความต้องการทางด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว และรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ตลอดจนข้อเสนอแนะที่มีต่อการจัดการด้านการท่องเที่ยว การส่งเสริมการท่องเที่ยวของภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

5) การประชุมเพื่อการสร้างอนาคตร่วมกัน (Future Search Conference: FSC) แขวงละ 1 ครั้ง จำนวน 11 ครั้ง (ตามจำนวนแขวง) โดยเป็นการประชุมเชิงปฏิบัติการของผู้แทนกลุ่มเฉพาะหลายประเภท เป็นเสนอความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว ซึ่งจะดำเนินการจัดประชุมทั้งกลุ่มภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ได้ร่วมกันกำหนดทิศทางการพัฒนาท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว โดยข้อมูลที่ได้จากการประชุม จะนำไปสู่บทสรุปข้อคิดเห็นของผู้ถือประโยชน์ร่วมในสปป.ลาว ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว

6. ผลการศึกษา

6.1 ศึกษาทิศทางและข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐใน สปป.ลาว ทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ได้มีการจัดประชุมเพื่อระดมความคิดจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องทางการท่องเที่ยวในสปป.ลาว ในพื้นที่ทั้ง 12 แขวง ของสปป.ลาว ได้ภาพรวมทิศทางและข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาการท่องเที่ยว ดังนี้

1) ด้านการมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยว ได้มีการส่งเสริมให้แต่ละภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว ทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีนโยบายส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยว ด้านผู้ประกอบการมีการออกแบบเส้นทางการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยว และชุมชนในการเป็นเจ้าบ้านที่ดีสำหรับต้อนรับและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

2) ด้านการท่องเที่ยวเชื่อมโยง ซึ่งหน่วยงานภาครัฐทั้ง 12 แขวง ได้มีการเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยวทั้งภายในแขวง อีกทั้งการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของสปป.ลาวกับประเทศใกล้เคียง ทั้งด้าน

การทำข้อตกลงทางการเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยวร่วมกันและการสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยง เพื่อเป็นอีกช่องทางในการสร้างรายได้ทางการท่องเที่ยว

3) ด้านความร่วมมือกับประเทศไทยในด้านการท่องเที่ยว โดยส่งเสริมให้มีการประชุมปรึกษาหารือ และแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการท่องเที่ยว ทั้งในส่วนของหน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบการ รวมถึงส่งเสริมให้ทำ MOU ระหว่างผู้ประกอบการทั้งสองประเทศ เพื่อให้มีความต่อเนื่องในการพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกันระหว่าง 2 ประเทศ

4) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ในด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว ด้านป้ายบอกทางหรือสัญลักษณ์ที่มีความชัดเจน ด้านการคมนาคมขนส่ง ตลอดจนปรับปรุงและพัฒนาระบบการจัดการขยะระบบการระบายน้ำ เพื่อให้มีความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย และมีทัศนียภาพที่สวยงาม

5) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยว โดยมโนนโยบายในการพัฒนาทั้งแหล่งท่องเที่ยวเดิมและแหล่งท่องเที่ยวใหม่ โดยส่งเสริมให้นักลงทุนเข้ามาสัมปทานแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว และส่งเสริมการพัฒนากิจกรรมทางการท่องเที่ยว

6) การส่งเสริมการตลาดทางการท่องเที่ยว โดยประชาสัมพันธ์ผ่านรูปแบบสื่อต่างๆ อาทิ เว็บไซต์ สื่อโซเชียลมีเดีย สารคดีการท่องเที่ยว เป็นต้น นอกจากนี้ยังใช้การวิจัยมาศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลทางการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มมูลค่าทางการท่องเที่ยวและพัฒนากิจกรรมการตลาดให้ดึงดูดนักท่องเที่ยว

7) การพัฒนาด่านชายแดน โดยแขวงที่มีพื้นที่ติดกับประเทศไทย ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาด่านชายแดนที่เป็นประตูในการส่งต่อนักท่องเที่ยวเข้ามาสู่สปป.ลาว ในด้านการยกระดับด่านชายแดนจากด่านท้องถิ่นหรือด่านผ่อนปรนเป็นด่านชายแดนถาวร ทั้งโครงสร้างพื้นฐานของด่าน ด้านการระบบและกระบวนการเข้า-ออก รวมถึงกฎระเบียบที่เอื้อต่อการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

8) การพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและมีมาตรฐาน โดยสร้างความร่วมมือกับประเทศไทยในการเข้ามาช่วยเหลือฝึกอบรมความรู้ทางวิชาการและทักษะความชำนาญให้แก่บุคลากรทางการท่องเที่ยวของสปป.ลาว ให้มีมาตรฐานสากล มีคุณภาพและมีความพร้อม

6.2 ความคาดหวังและความต้องการของผู้ประกอบการท่องเที่ยวใน สปป.ลาว ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ได้มีการจัดประชุมเพื่อระดมความคิดจากภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องทางการท่องเที่ยวในสปป.ลาว เพื่อทราบถึงความคาดหวังและความต้องการของผู้ประกอบการ

ท่องเที่ยวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว ซึ่งได้ภาพรวมความคาดหวังและความต้องการของผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวในการพัฒนาการท่องเที่ยว ดังนี้

1) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวคาดหวังในนโยบายของภาครัฐเข้ามาสนับสนุนการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้มีการจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่ดีเกิดความยั่งยืน และไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์

2) การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวของภาครัฐกิจ ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวได้คาดหวังในนโยบายของหน่วยงานภาครัฐ ในการพัฒนา ปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ทั้งเส้นทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ป้ายหรือสัญลักษณ์สื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพสินค้าที่ระลึก

3) การพัฒนาและออกแบบรายการนำเที่ยว เพื่อให้มีเส้นทางนำเที่ยวแปลกใหม่และครอบคลุมพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาใช้บริการ โดยเสนอขายรายการนำเที่ยวที่มีความเหมาะสมของราคาแพ็คเกจทัวร์กับคุณภาพ อีกทั้งกระจายผลประโยชน์ร่วมกัน รวมถึงการส่งต่อนักท่องเที่ยวระหว่างกันในธุรกิจนำเที่ยว หรือคู่ค้า

4) การส่งเสริมการตลาดทางการท่องเที่ยว โดยการโฆษณาประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ โดยประชาสัมพันธ์ทั้งแหล่งท่องเที่ยวและเทศกาลต่างๆ ของสปป.ลาว ผ่านสื่อต่างๆ อีกทั้งกระตุ้นให้นักลงทุนในประเทศและนักลงทุนชาวต่างชาติเข้ามาสัมปทานแหล่งท่องเที่ยวและลงทุนธุรกิจทางการท่องเที่ยว รวมถึงใช้การวิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญในการค้นหาปัญหาและสาเหตุทางการการท่องเที่ยว

5) ความร่วมมือทางการท่องเที่ยวกับประเทศไทย ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวสปป. ลาวมีความต้องการในการสร้างความร่วมมือทางการท่องเที่ยวกับประเทศไทย เพื่อให้มีความต่อเนื่องในการพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกันระหว่าง 2 ประเทศ

6) การพัฒนาด่านชายแดน การผลักดันด่านชายแดนท้องถิ่นและด่านผ่อนปรนให้ยกระดับเป็นด่านชายแดนถาวร รวมถึงการพัฒนาในด้านกระบวนการและพิธีการเข้า-ออกให้มีความคล่องตัวมากขึ้น และกรณีนักท่องเที่ยวใช้ border pass ส่งเสริมให้มีการขยายระยะเวลาการพำนัก ขยายพื้นที่ที่สามารถเดินทางไปท่องเที่ยวให้กว้างขึ้น

7) การพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยว เพื่อให้มีความรู้ ทักษะ และความชำนาญในการให้บริการที่มีมาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอสำหรับการรองรับนักท่องเที่ยว

6.3 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสปป. ลาว

1) ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

โดยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีสถานะโสด ช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี การศึกษาจบระดับปริญญาตรี และประกอบอาชีพพนักงานเอกชนมากที่สุด เมื่อพิจารณาแล้วข้อมูลมีความสอดคล้องกันสังเกตได้นักท่องเที่ยวโดยส่วนใหญ่มีช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี เป็นวัยทำงาน โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ถือว่านักท่องเที่ยวมีอาชีพที่มั่นคงแล้ว ส่งผลให้การใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวมีระดับค่อนข้างสูง

2) รูปแบบและพฤติกรรมที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสปป.ลาว

การเดินทางของนักท่องเที่ยวมีระยะเวลาโดยเฉลี่ยที่ 8-15 วัน เดินทางในช่วงวันหยุดนักขัตฤกษ์ และพักโรงแรมมากที่สุด ในการเดินทางแต่ละครั้งนี้นักท่องเที่ยวมีการวางแผนเดินทางท่องเที่ยวด้วยตัวเองและมีผู้ร่วมเดินทางจำนวน 2-3 คน ส่วนใหญ่จะเดินทางกับเพื่อนมากที่สุด อีกทั้งยังพบว่าการเข้าถึงข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงได้หลากหลายรูปแบบ แต่ที่เป็นที่นิยมคือการหาข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจากอินเทอร์เน็ต ซึ่งปัจจัยหลักที่ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยว คือแหล่งทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงและสภาพแวดล้อมที่สวยงาม ซึ่งแต่ละสถานที่ท่องเที่ยวมีจุดถ่ายรูปที่สามารถมองเห็นภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ท่องเที่ยวตามที่คาดหวังไว้และเป็นการเดินทางเพื่อสร้างความทรงจำที่ดีกับเพื่อนร่วมเดินทางตลอดการเดินทางอีกด้วย ทั้งนี้ช่วงที่นักท่องเที่ยวเดินทางไปมากที่สุดนั้นคือแขวงหลวงพระบาง เมืองท่องเที่ยวที่ได้รับการขึ้นทะเบียนให้เป็นมรดกโลก สำหรับประเภทสินค้าที่ระลึกที่จับจ่ายพบนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เลือกสินค้าประเภทอาหารและเครื่องดื่มมากที่สุด

3) ความต้องการทางการท่องเที่ยว ระหว่างประเทศไทยและสปป.ลาว

นักท่องเที่ยวต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านห้องสาธารณะให้เพียงพอต่อการใช้บริการ และศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่ครอบคลุมตามสถานที่ท่องเที่ยวสามารถสังเกตง่ายและข้อมูลมีความถูกต้อง สำหรับกิจกรรมทางการท่องเที่ยวด้านวิถีชีวิตนั้น นักท่องเที่ยวต้องการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสัมผัสวิถีชีวิตร่วมกับชุมชน ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่แปลกใหม่ ส่วนกิจกรรมด้านธรรมชาติและผจญภัย นักท่องเที่ยวต้องการล่องเรือชมแม่น้ำโขง ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก เนื่องจากสภาพภูมิประเทศของ สปป. ลาว นั้นมีแม่น้ำโขงไหลผ่านทำให้มีสภาพแวดล้อมที่สวยงามจึงเป็นจุดดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาชมความงามของธรรมชาติ นอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังมีความต้องการรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ในระดับมากอีกด้วย

4) ระดับความพึงพอใจต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ สปป. ลาว

นักท่องเที่ยวส่วนมากมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ สปป. ลาว ภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจในระดับที่มาก โดยนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในส่วน ของความน่าสนใจ หรือความประทับใจของแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ มากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยวของ สปป. ลาว มีความสวยงาม และมีความ หลากหลาย เช่น การท่องเที่ยวธรรมชาติที่เมืองวังเวียง การท่องเที่ยววัฒนธรรมที่เมืองหลวงพระบาง เป็นต้น

5) ระดับปัญหาและอุปสรรคในการเดินทางท่องเที่ยว ระหว่างประเทศไทย - สปป. ลาว

นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับปัญหาและอุปสรรคในการเดินทางท่องเที่ยวระหว่าง ประเทศไทย สปป. ลาว โดยภาพรวมในระดับปานกลาง แต่ทั้งนี้ปัญหาที่ส่งผลต่อการเดินทาง ท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวนั้นพบว่า ปัญหาด้านระบบขนส่ง เช่น ถนน รถโดยสารสาธารณะ ป้ายบอก ทาง ยังส่งผลกระทบต่อนักท่องเที่ยวในระดับมากอีกด้วย

6.4 แนวทางเพื่อนำไปสู่การพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและ สปป.ลาว

การศึกษาข้อคิดเห็นของผู้ถือประโยชน์ร่วมใน สปป.ลาว สามารถนำมาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และความท้าทายทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงของสปป.ลาว เพื่อนำไปสู่การพัฒนา แนวทางเพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและ สปป.ลาว โดยมี รายละเอียดดังนี้

6.4.1) วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และความท้าทายทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยง ของสปป. ลาว

จากการศึกษาข้อคิดเห็นของผู้ถือประโยชน์ร่วมใน สปป.ลาว สามารถวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และความท้าทายทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงของสปป.ลาว ดังนี้

(1) จุดแข็งทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงสปป. ลาว

(1.1) ความได้เปรียบของที่ตั้งสปป. ลาว ในฐานะที่เป็นประตูด้านการท่องเที่ยวระหว่าง ประเทศ โดยสปป.ลาวเป็นประเทศที่มีพรมแดนเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ (Land Link) ประกอบไปด้วยประเทศไทย พม่า จีน เวียดนาม และกัมพูชา

(1.2) นโยบายของหน่วยงานภาครัฐในการให้สัมปทานทางการท่องเที่ยวแก่นักลงทุน ชาวต่างชาติ

(1.3) การพัฒนาเส้นทางคมนาคม โดยหน่วยงานภาครัฐมีนโยบายสนับสนุนและผลักดัน การพัฒนาเส้นทางคมนาคมและสร้างทางด่วนในเส้นทางระหว่างเมืองที่สำคัญ โดยเฉพาะเมืองที่อยู่ติด กับชายแดน

(1.4) การบริหารจัดการขึ้นตรงกับแขวง โดยเฉพาะการพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งแขวงมี อำนาจในการตัดสินใจและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ได้อย่างรวดเร็วและ สามารถจัดการปัญหาได้ง่าย

(1.5) ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวมีศักยภาพ เนื่องจาก สปป.ลาว มีความสมบูรณ์ของ ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวค่อนข้างสูง โดยเฉพาะทรัพยากรทางธรรมชาติที่มีความหลากหลาย มี เอกลักษณ์ และมีสภาพที่สมบูรณ์

(1.6) อธิปไตยไม่ตรีของคนในชุมชน ซึ่งมีอธิปไตยที่ดี มีน้ำใจเอื้ออาทรในการต้อนรับผู้มา เยือน และเป็นมิตรกับนักท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความไว้วางใจและความประทับใจ

(1.7) นโยบายของหน่วยงานภาครัฐที่มุ่งสนับสนุนและเปิดกว้างด้านการท่องเที่ยว และมี การจัดนิทรรศการการท่องเที่ยวและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวภายในประเทศมากขึ้น เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุมโลก นอกจากนี้หน่วยงานภาครัฐยังมุ่งให้ความสำคัญกับการ สนับสนุนด้านความร่วมมือทางการท่องเที่ยวกับหลายประเทศทั่วโลก โดยมีนโยบายที่สนับสนุนและ ส่งเสริมให้เกิดผลประโยชน์และการเติบโตร่วมกันอย่างมีคุณภาพอีกด้วย

(1.8) การเมืองมีเสถียรภาพ ส่งผลให้นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเกิดความ ไว้วางใจและรู้สึกปลอดภัยกับสถานการณ์บ้านเมืองในสปป. ลาว

(1.9) การก่อสร้างรถไฟความเร็วสูง ขุนหมิง-เวียงจันทน์ ซึ่งสามารถเป็นอีกหนึ่งช่องทาง ให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาสปป.ลาวได้ง่ายขึ้น

(2) จุดอ่อนทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงสปป. ลาว

(2.1) ข้อจำกัดของเส้นทางคมนาคม ทั้งเส้นทางคมนาคมหลักและเส้นทางเข้าถึงแหล่ง ท่องเที่ยวต่าง ๆ เนื่องจากเส้นทางคมนาคมส่วนใหญ่เป็นแบบ 2 ช่องจราจร ที่มีความแคบ อีกทั้งใน บางพื้นที่ถนนมีสภาพเส้นทางขรุขระ

(2.2) สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวไม่เพียงพอกับความต้องการของ นักท่องเที่ยว ทั้งทางด้านมาตรฐานและจำนวน

(2.3) โครงสร้างพื้นฐานระหว่างเส้นทางและในแหล่งท่องเที่ยวยังจำเป็นต้องมีการพัฒนา และปรับปรุง

(2.4) การคมนาคมทางอากาศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ซึ่งยังมีจำนวนเที่ยวบินน้อย อีกทั้งยังขาดความเที่ยงตรงของตารางการบินทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

(2.5) ระบบการลงทุนลักษณะสัมปทานที่มากเกินไป เนื่องจากการบริหารจัดการโดยกลุ่มนักลงทุน จึงทำให้ชุมชนที่อยู่ละแวกใกล้เคียงหรือชุมชนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวอาจได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากแหล่งท่องเที่ยวน้อย

(2.6) ทักษะและมาตรฐานของบุคลากรทางการท่องเที่ยวยังจำเป็นต้องได้รับการพัฒนา เนื่องจากบุคลากรทางการท่องเที่ยวทั้งภาคธุรกิจทางการท่องเที่ยว คนในชุมชนท่องเที่ยว และภาครัฐ

(2.7) สินค้าที่ระลึกทางการท่องเที่ยวยังไม่ได้ถูกพัฒนาให้มีมูลค่าเพิ่มมากนัก

(2.8) อัตราค่าบริการของแพ็คเกจทัวร์ (Package Tour) ส่วนใหญ่มีราคาสูง จึงอาจเกิดจากข้อตกลงระหว่างธุรกิจนำเที่ยวกับบริษัทคู่ค้า หรือการขายผ่านระบบคนกลาง

(2.9) วิธีการเข้าออกด่านชายแดนในสปป.ลาวสำหรับบุคคลทั่วไปไม่มีความชัดเจน เนื่องจากยังไม่มีกระบวนการขั้นตอน และตารางค่าธรรมเนียมการเข้าออกภายในเวลา และนอกเวลาที่ชัดเจน

(2.10) วิธีการเข้าออกด่านชายแดนในสปป.ลาวสำหรับยานพาหนะยังขาดความชัดเจน ทั้งการระบุขั้นตอน และตารางค่าธรรมเนียมการเข้าออกภายในเวลาและนอกเวลา

(2.11) ข้อจำกัดทางด้านบริการ ทั้งทางด้านสุขอนามัย ราคา และการบริการ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความประทับใจของนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการ

(2.12) การส่งเสริมทางด้านการตลาดยังไม่เข้มข้น โดยเฉพาะการสื่อสารให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการ

(2.13) การติดตาม และประเมินผลโครงการพัฒนาทางการท่องเที่ยวของภาครัฐยังขาดความต่อเนื่องในบางโครงการ ส่งผลให้โครงการล่าช้า ขาดความต่อเนื่อง และไม่เสร็จตามเป้าหมาย

(2.14) การควบคุมนักท่องเที่ยวของสปป.ลาว ยังไม่ทัดเทียมกับการขยายตัวของตลาดการท่องเที่ยวทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ แม้จะมีระเบียบชัดเจนก็ตาม

(3) โอกาสทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยง สปป. ลาว

(3.1) ได้รับการสนับสนุนจากแหล่งทุนในกลุ่มประเทศรอบข้าง และนานาชาติ ในเรื่องการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ

(3.2) การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานของประเทศเพื่อนบ้าน เนื่องจากสปป.ลาวมีชายแดนติดกับประเทศต่างๆที่มีศักยภาพด้านโครงสร้าง ส่งผลให้นักท่องเที่ยวจากประเทศที่สาม

โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวยุโรป ให้สามารถเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในสปป.ลาวโดยผ่านประเทศเหล่านี้ได้สะดวกมากยิ่งขึ้น

(3.3) การผลักดันเปิดด่านชายแดนสากล ซึ่งหน่วยงานภาครัฐ สปป.ลาว และประเทศไทยมีนโยบายในการผลักดันการก่อสร้างและปรับปรุงด่านผ่อนปรนหรือด่านท้องถิ่นให้เป็นด่านชายแดนสากล จึงเป็นโอกาสที่สำคัญของ สปป.ลาว ในการดึงดูดนักท่องเที่ยวที่เดินทางจากประเทศไทยมาท่องเที่ยวยังสปป.ลาวได้มากขึ้น

(3.4) การส่งเสริมด้านการโฆษณา/กิจกรรมการท่องเที่ยวร่วมกับประเทศไทย ซึ่งจะทำให้การท่องเที่ยวทั้งสองประเทศมีความน่าสนใจและดึงดูดนักท่องเที่ยวได้

(4) ความท้าทายทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงสปป. ลาว

(4.1) ความไม่มีเสถียรภาพทางการเมืองของประเทศไทย ซึ่งส่งผลให้การขับเคลื่อนดำเนินงานร่วมกันของทั้งสองประเทศไม่เกิดความต่อเนื่อง

(4.2) ความพร้อมของการยกระดับด่านชายแดนผ่อนปรนให้เป็นด่านสากลยังมีน้อย เนื่องจากต้องได้รับความร่วมมือทั้ง 2 ประเทศ ซึ่งต้องมีการประชุม และสร้างข้อตกลงร่วมกัน รวมถึงการอนุมัติการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานภายในด่านชายแดนเพื่อรองรับการเปิดเป็นด่านสากล ดังนั้นด่านชายแดนบางแห่งอาจต้องใช้ระยะเวลาและงบประมาณในการพัฒนาเป็นด่านสากล

(4.3) ระดับน้ำในแม่น้ำโขงไม่เป็นไปตามธรรมชาติ เนื่องจากระดับน้ำในแม่น้ำโขงในปัจจุบันมีการเพิ่มขึ้นและลดลง ตามการเปิดและปิดเขื่อนของประเทศจีน ซึ่งส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวตามลำน้ำโขงและการขนส่งทางน้ำเป็นอย่างมาก

6.4.2 แนวทางเพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว

จากการศึกษาข้อมูลทั้งหมดสามารถนำไปสู่แนวทางเพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) การส่งเสริมความร่วมมือทางการตลาดระหว่างสปป.ลาวและประเทศไทย

(1.1) การพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงที่ครอบคลุมเส้นทางการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพของสปป.ลาวและประเทศไทย เพื่อกระตุ้นการเดินทางของนักท่องเที่ยว

(1.2) การพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงสู่ประเทศที่ 3 เนื่องจากสปป.ลาวมีพื้นที่เชื่อมต่อกับประเทศไทย ยังมีพื้นที่เชื่อมต่อกับประเทศอื่น ซึ่งสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศไทยและประเทศที่ 3 ได้

(1.3) การกำหนดและยกระดับภาพลักษณ์ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวสปป.ลาวให้มีอัตลักษณ์ร่วมกันกับประเทศไทยหรือมีภาพลักษณ์ที่โดดเด่นร่วมกันที่ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความน่าสนใจมากขึ้น

(1.4) การส่งเสริมการตลาดร่วมกัน โดยมีการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศไทย เพื่อสร้างการรับรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและกระตุ้นความต้องการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

2) การยกระดับทรัพยากรมนุษย์และการบริการ

(2.1) การส่งเสริมการใช้ ASEAN MRA-TP เนื่องจากสปป.ลาวต้องมีการยกระดับทรัพยากรมนุษย์ทางการท่องเที่ยว การนำข้อตกลงร่วมด้านบุคลากรวิชาชีพทางการท่องเที่ยวของอาเซียน (MRA on Tourism Professional: MRA-TP) มาปรับใช้ในการยกระดับทรัพยากรมนุษย์ทางการท่องเที่ยว เพื่อให้ทรัพยากรมนุษย์ทางการท่องเที่ยวให้มีทักษะ มีความรู้ความชำนาญ และมีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับรองรับนักท่องเที่ยวได้

(2.2) การส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและถ่ายทอดองค์ความรู้ทางการท่องเที่ยวกับประเทศไทย เพื่อยกระดับบุคลากรทางการท่องเที่ยว ทั้งในด้านความรู้ ทักษะความสามารถในการให้บริการ โดยฝึกอบรมร่วมกันกับประเทศไทย ภายใต้การประเมินและรับรองมาตรฐานบุคลากรทางการท่องเที่ยว

(2.3) การส่งเสริมจริยธรรมในการประกอบธุรกิจ ในการเป็นคู่ค้าทางการท่องเที่ยวที่ดีต่อกัน โดยมีความโปร่งใสและคำนึงถึงความเหมาะสมของราคากับคุณภาพที่ให้บริการเป็นหลัก

3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

(3.1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบขนส่งสาธารณะเชื่อมโยงระหว่างเมืองท่องเที่ยวหลัก ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

(3.2) การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว โดยมีการจัดทำระบบสัญลักษณ์จราจรและป้ายบอกทางให้มีความชัดเจนและเป็นสากล มีภาษาอังกฤษควบคู่กับภาษาลาว อีกทั้งพัฒนาระบบต่างๆ ให้มีความทันสมัยและง่ายต่อการเข้าถึงข้อมูล

(3.3) การสร้างความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว โดยมีการการพัฒนาศูนย์ให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยว และมีการพัฒนาระบบต่างๆ สำหรับสร้างความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว อีกทั้งฝึกอบรมให้ความรู้และทักษะให้แก่ผู้รักษาความปลอดภัย หน่วยกู้ภัย และคนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถช่วยเหลือนักท่องเที่ยวได้ทันท่วงที รวมถึงส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวทำประกันภัย เพื่อคุ้มครองอุบัติเหตุระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว

4) การพัฒนาความร่วมมือและกรอบระเบียบ นโยบาย

(4.1) การส่งเสริมให้ภาคเอกชนลงทุนด้านการท่องเที่ยวในเมืองรองในสปป.ลาว

(4.2) การสร้างความร่วมมือในการกำหนดข้อตกลง เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว โดยส่งเสริมการจัดทำข้อตกลงในการผ่อนปรนการใช้ Border pass ในพื้นที่สปป.ลาว และประเทศไทย โดยสามารถขยายพื้นที่ท่องเที่ยวและเพิ่มระยะเวลาพักได้ ทั้งยังมีผลักดันในด้านต่างๆที่สามารถอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยว

(4.3) การสร้างสมดุลระหว่างเศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อม โดยยกระดับการป้องกัน กำกับ ควบคุมผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการท่องเที่ยว

(4.4) ความร่วมมือทางการศึกษาวิจัย โดยการร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษา หน่วยงานหรือภาคส่วนต่าง ๆ ของสปป.ลาวและประเทศไทย

7.การนำไปใช้ประโยชน์

7.1 การประชุมคณะกรรมการจัดทำและขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์เชื่อมโยงการท่องเที่ยวราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (ฝ่ายไทย)

เมื่อในวันที่ 19 กรกฎาคม 2562 ณ ห้องประชุม 1 ชั้น 2 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้มีการจัดประชุมคณะกรรมการจัดทำและขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์เชื่อมโยงการท่องเที่ยวราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (ฝ่ายไทย) โดยมี นายโชติ ตราชู ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นประธานในการประชุมครั้งนี้ ซึ่งการประชุมได้นำข้อมูลจากการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำและขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์เชื่อมโยงการท่องเที่ยวราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวต่อไป

ภาพ การประชุมคณะกรรมการจัดทำและขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์เชื่อมโยงการท่องเที่ยว
ราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (ฝ่ายไทย)

7.2 การประชุม ไทย-ลาว: การทูตเพื่อความร่วมมือและมิตรภาพในบริบทใหม่

เมื่อวันที่ 8-10 สิงหาคม 2562 ณ โรงแรม Crowne Plaza นครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว ได้มีการประชุม ไทย-ลาว: การทูตเพื่อความร่วมมือและมิตรภาพในบริบทใหม่ เป็นการประชุมการประชุมร่วมระหว่างเอกอัครราชทูต/กงสุลใหญ่ประจำ สปป.ลาว กับผู้ว่าราชการจังหวัดชายแดนด้าน สปป.ลาว และจังหวัดใกล้เคียง ซึ่งในการประชุมครั้งนี้มีผู้เข้าร่วมประชุม ดังนี้ 1) ท่านเอกอัครราชทูตไทย ณ เวียงจันทน์ 2) ท่านรองปลัดกระทรวงการต่างประเทศ 3) ท่านอธิบดีกรมความร่วมมือระหว่างประเทศ 4) ท่านอธิบดีกรมขนส่ง กระทรวงโยธาธิการและขนส่งแห่ง สปป.ลาว 5) กงสุลใหญ่ ณ แขวงสะหวันนะเขต 6) ผู้อำนวยการสำนักความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน (NEDA) 7) ตัวแทนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) 8) ผู้อำนวยการวิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยนเรศวร 9) ผู้ว่าผู้ว่าราชการจังหวัดชายแดนด้าน สปป.ลาว และจังหวัดใกล้เคียง ได้แก่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา จังหวัดน่าน จังหวัดอุดรธานี จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเลย จังหวัดหนองคาย จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดสกลนคร จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดอำนาจเจริญ และจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างประเทศไทยและสปป.ลาว ซึ่งผู้เข้าร่วมประชุมสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสปป.ลาวในแต่ละพื้นที่ต่อไป

ภาพ การประชุม ไทย-ลาว: การทูตเพื่อความร่วมมือและมิตรภาพในบริบทใหม่

8. ข้อเสนอแนะ

1) ข้อเสนอแนะการศึกษาข้อคิดเห็นของผู้ถือประโยชน์ร่วมใน สปป.ลาว ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว

(1) การศึกษาข้อคิดเห็นของผู้ถือประโยชน์ร่วมใน สปป.ลาว ต้องมีการประสานงานผ่านหน่วยงานส่วนกลางของสปป.ลาว จึงต้องมีการวางแผนการประสานงานที่ดี จะทำให้มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลได้อย่างหลากหลาย เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่ครอบคลุมวัตถุประสงค์

(2) หน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องทางการท่องเที่ยวในสปป.ลาว ให้ความสำคัญและมีความยินดีในการให้ข้อมูลเพื่อนำมาจัดทำเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกับประเทศไทย

(3) แนวทางเพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว จะช่วยให้มีการพัฒนาและส่งเสริมทางการท่องเที่ยวในพื้นที่สปป.ลาวมากขึ้น อีกทั้งช่วยให้เกิดรายได้ทางการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอีกด้วย

2) ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

(1) ควรศึกษาในเรื่องกลยุทธ์ทางการตลาดของสปป. ลาว เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว

(2) ควรมีการศึกษาแนวทางการสร้างการมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยวในพื้นที่สปป. ลาว ในระดับการมีส่วนร่วมที่ควรจะเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่าง ๆ วิธีการที่จะสร้างการมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน รวมถึงการกระจายผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาข้อคิดเห็นของผู้ถือประโยชน์ร่วมใน สปป.ลาว ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทิศทาง ข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐและความคาดหวัง ความต้องการของผู้ประกอบการท่องเที่ยวใน สปป. ลาว ทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว รวมถึงเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสปป. ลาว และเสนอแนวทางการพัฒนาและบริหารจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่ชายแดนไทยกับ สปป. ลาว โดยมีพื้นที่ศึกษาใน สปป. ลาว ได้แก่ แขวงที่มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศไทย และแขวงที่มีศักยภาพในการท่องเที่ยว

ในการศึกษาครั้งนี้ ดำเนินการเก็บข้อมูล จากการสัมภาษณ์กลุ่มภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ สปป. ลาว รวมถึงการประชุมกลุ่มย่อย การประชุมเพื่อสร้างอนาคตร่วมกัน และข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสปป.ลาว

จากการศึกษา พบว่า ภาพรวมทิศทางและข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาการท่องเที่ยว สปป.ลาว มีทิศทางทั้งหมด 8 ด้าน คือ 1) ด้านการมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยว 2) ด้านการท่องเที่ยวเชื่อมโยง 3) ด้านความร่วมมือกับประเทศไทยในด้านการท่องเที่ยว 4) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว 5) ด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยว 6) ด้านการส่งเสริมการตลาดทางการท่องเที่ยว 7) ด้านการพัฒนาด้านชายแดน 8) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและมีมาตรฐาน ในส่วนของภาพรวมความคาดหวังและความต้องการของผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยว มีทั้งหมด 7 ด้าน 1) ด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว 2) ด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวของภาครัฐกิจ 3) ด้านการพัฒนาและออกแบบรายการนำเที่ยว 4) ด้านการส่งเสริมการตลาดทางการท่องเที่ยว 5) ความร่วมมือทางการท่องเที่ยวกับประเทศไทย 6) ด้านการพัฒนาด้านชายแดน 7) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยว ซึ่งข้อมูลดังกล่าวถือเป็นข้อมูลจากผู้ถือประโยชน์ร่วมทางการท่องเที่ยวของ สปป.ลาว ที่สามารถนำไปสู่แนวทางเพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและ สปป.ลาว โดยมีประเด็นหลักดังนี้ 1) การส่งเสริมความร่วมมือทางการตลาดระหว่าง สปป.ลาว และประเทศไทย 2) การยกระดับทรัพยากรมนุษย์และการบริการ 3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว 4) การพัฒนาความร่วมมือและกรอบกฎระเบียบ นโยบาย

ABSTRACT

The purposes of the research entitled “The Study of Opinions of Stakeholders in The Lao People's Democratic Republic towards tourism development linking Thailand and The Lao People's Democratic Republic” were to study directions and opinions of the government sector and expectations, need of tourism entrepreneurs in The Lao People's Democratic Republic both in national and regional tourism toward the development of tourism linking Thailand and The Lao People's Democratic Republic, including the study of opinions of foreign tourists travelling in The Lao People's Democratic Republic between Thailand and The Lao People's Democratic Republic and to propose the guidelines of tourism development and management in the border area of Thailand and The Lao People's Democratic Republic. The study area in The Lao People's Democratic Republic was the provinces which were bordered in Thailand and the provinces which had tourism potential.

In this study, data was collected from the interview groups of government and private sector and other key stakeholders involved in The Lao People's Democratic Republic, including focus groups, meeting for building future together, and questionnaire from foreign tourists travelling from Thailand and The Lao People's Democratic Republic.

The results showed that there were 8 aspects of directions and opinions from the government sector regarding to the tourism development in The Lao People's Democratic Republic in overall as follows: 1) Participating in tourism 2) Tourism Linking 3) Cooperation with Thailand in tourism 4) Developing infrastructure and tourism facilities 5) Developing tourist attractions & activities 6) Marketing campaign 7) Developing the border 8) Developing human resources to have quality and standard. Regarding to the overview of expectations and needs of enterprises in tourism, there were 7 aspects: 1) Developing of tourist attractions 2) Developing of tourism facilities in business sector 3) Developing and designing tour program 4) Tourism marketing campaign 5) Cooperation with Thailand in tourism 6) Developing border checkpoint 7) Developing human resources in tourism. All the above aspects resulted in the guidelines of the development of strategic tourism linking Thailand and The Lao

People's Democratic Republic. There were 4 main issues as follows: 1) promotion of the cooperation in marketing between Thailand and The Lao People's Democratic Republic 2) Upgrading of human resources and services 3) Developing of infrastructure and tourism facilities 4) Developing of cooperation and the regulatory framework and policies.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ข
บทคัดย่อ	ธ
ABTRACT	น
บทที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 ขอบเขตการวิจัย	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.5 กรอบแนวความคิดของการวิจัย	5
บทที่ 2 การทบทวนเอกสารและวรรณกรรม	6
2.1 แนวคิดทางการท่องเที่ยว	6
2.2 แนวคิดพฤติกรรมนักท่องเที่ยว	9
2.3 แนวคิดการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวระหว่างประเทศ	12
2.4 ข้อมูลทั่วไปด้านการท่องเที่ยวของ สปป. ลาว	14
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	19
3.1 ศึกษาทิศทางและข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐใน สปป.ลาว ทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว	19
3.2 ศึกษาความคาดหวังและความต้องการของผู้ประกอบการท่องเที่ยวใน สปป.ลาว ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว	20
3.3 ศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสปป. ลาว	21

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.4 เสนอแนะแนวทางเพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและ สปป.ลาว ให้สอดคล้องกับผู้ถือประโยชน์ร่วมในสปป.ลาว	21
บทที่ 4 ผลการศึกษา	23
4.1 ทิศทางและข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐใน สปป.ลาว ทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว	32
4.2 ความคาดหวังและความต้องการของผู้ประกอบการท่องเที่ยวใน สปป.ลาว ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว	60
4.3 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสปป.ลาว	78
4.4 แนวทางเพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและ สปป.ลาว	97
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาและอภิปรายผลการศึกษา	107
5.1 สรุปผลการศึกษา	107
5.2 อภิปรายผลการศึกษา	110
5.3 ข้อเสนอแนะ	116
บรรณานุกรม	117
ภาคผนวก	119
ภาคผนวก ก แบบสอบถามนักท่องเที่ยว	120
ภาคผนวก ข ภาพการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการท่องเที่ยวใน สปป. ลาว	141

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงจำนวนของนักท่องเที่ยว ระหว่างปี 2557 – 2560	27
2 ตารางแสดงจำนวนของนักท่องเที่ยวแต่ละประเทศ	28
3 ตารางแสดงค่าใช้จ่ายของกลุ่มนักท่องเที่ยวแต่ละประเทศ	28
4 ตารางแสดงจำนวนนักท่องเที่ยวจากทวีปสูงสุด 3 อันดับ	30
5 ตารางแสดงจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่เดินทางท่องเที่ยวใน สปป. ลาว	30
6 ข้อมูลการใช้สนามบินระหว่างประเทศในปี 2559	32
7 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	79
8 ระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยว	81
9 ช่วงวันที่เลือกเดินทางท่องเที่ยว	82
10 ที่พัก	83
11 ปัจจัยในการเลือกมายังแหล่งท่องเที่ยว	83
12 การหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	84
13 รูปแบบการแบ่งปันประสบการณ์ทางการท่องเที่ยว	84
14 แขงที่เดินทางท่องเที่ยว	85
15 จำนวนผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยว	86
16 กลุ่มผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยว	87
17 การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว	87
18 บริการ หรือใช้จ่ายสินค้า	88
19 ประสบการณ์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยว	88
20 ความต้องการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว	90
21 ความต้องการกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ด้านวิถีชีวิต	91
22 ความต้องการกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ด้านธรรมชาติ และผจญภัย	92
23 ความต้องการทางรูปแบบการท่องเที่ยวในพื้นที่ สปป. ลาว	93
24 ระดับความพึงพอใจต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ สปป. ลาว	94
25 ระดับปัญหาและอุปสรรคในการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทย - สปป. ลาว	95
26 ประเด็นหลัก/ประเด็นย่อยของแนวทางเพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยว เชื่อมโยงประเทศไทยและ สปป.ลาว	102

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 แผนที่แสดงขอบเขตพื้นที่วิจัย	4
2 กรอบแนวความคิดของการวิจัย	5
3 สัดส่วนรายได้และมูลค่าทางเศรษฐกิจทั้งทางตรงและทางอ้อม และตัวชี้คุณทางการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของ สปป. ลาว ต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ	25
4 สัดส่วนของการจ้างงานจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเกี่ยวกับจำนวนการจ้างงานทั่วประเทศ	26
5 การจัดอันดับของรายได้และอัตราการจ้างงานที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของ สปป. ลาว	26
6 สถิติการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่แบ่งตามภูมิภาคปี พ.ศ. 2560	27
7 ภาพแสดงจำนวนนักท่องเที่ยวที่ใช้เอกสารเข้าออกประเทศ	29
8 สัดส่วนร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวใน สปป. ลาว และสัดส่วนร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติใน สปป. ลาว ปี พ.ศ. 2559	29
9 จำนวนสถิตินักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวในแต่ละแขวงของ สปป. ลาว และจำนวนนักท่องเที่ยวผ่านเข้า – ออกเมือง ตามด่านสากลของสปป.ลาว	31
10 การจัดประชุม ณ แขวงจำปาสัก สปป.ลาว	38
11 การจัดประชุม ณ แขวงสาละวัน สปป.ลาว	40
12 การจัดประชุม ณ แขวงสะหวันนะเขต สปป.ลาว	42
13 การจัดประชุม ณ แขวงคำม่วน สปป.ลาว	45
14 การจัดประชุม ณ แขวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว	49
15 การจัดประชุม ณ แขวงบ่อแก้ว สปป.ลาว	51
16 การจัดประชุม ณ แขวงหลวงน้ำทา สปป.ลาว	53
17 การจัดประชุม ณ แขวงอุดมไซ สปป.ลาว	55
18 การจัดประชุม ณ แขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว	58
19 การจัดประชุม ณ แขวงไชยบุรี สปป.ลาว	60
20 ลักษณะทางกายภาพของธุรกิจทางการท่องเที่ยวในแขวงจำปาสัก สปป.ลาว	65
21 ลักษณะทางกายภาพธุรกิจทางการท่องเที่ยวในแขวงสาละวัน สปป.ลาว	67
22 ลักษณะทางกายภาพธุรกิจทางการท่องเที่ยวในแขวงสะหวันนะเขต สปป.ลาว	69
23 ลักษณะทางกายภาพธุรกิจทางการท่องเที่ยวในแขวงคำม่วน สปป.ลาว	70

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
24 ลักษณะทางกายภาพธุรกิจทางการท่องเที่ยวในแขวงบ่อแก้ว สปป.ลาว	71
25 ลักษณะทางกายภาพธุรกิจทางการท่องเที่ยวในแขวงหลวงน้ำทา สปป.ลาว	73
26 ลักษณะทางกายภาพธุรกิจทางการท่องเที่ยวในแขวงอุดมไซ สปป.ลาว	74
27 ลักษณะทางกายภาพธุรกิจทางการท่องเที่ยวในแขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว	76
28 ลักษณะทางกายภาพธุรกิจทางการท่องเที่ยวในแขวงไซยะบูลี สปป.ลาว	77

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาข้อคิดเห็นของผู้ถือประโยชน์ร่วมใน สปป.ลาว ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว” มีรายละเอียดการศึกษาวิจัยดังต่อไปนี้

- 1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
- 1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 1.3 ขอบเขตการวิจัย
- 1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
- 1.5 กรอบแนวความคิดของการวิจัย

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป. ลาว) เป็นประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตั้งอยู่ในกลางคาบสมุทรอินโดจีน โดยประเทศลาวมีแนวชายแดนด้านฝั่งทิศตะวันตกที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศไทย ซึ่งมีความยาวรวมถึง 1,810 กิโลเมตร มีนครหลวงเวียงจันทน์เป็นเมืองหลวงของประเทศ และมีเมืองสำคัญ อาทิ แขวงจำปาสัก ศูนย์กลางการเมืองการปกครองและเศรษฐกิจ แขวงคำม่วน เมืองมรดกที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านธรรมชาติ ศิลปะ และวัฒนธรรม แขวงหลวงพระบาง เมืองมรดกโลก เมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง และแขวงสะหวันเขต แขวงที่มีเส้นทางการค้าที่สำคัญ โดยรัฐบาลได้ประกาศจัดตั้งให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษสะหวันเซโน เพื่อเป็นการส่งเสริมการลงทุนในแบบพิเศษ (ศูนย์อาเซียน สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, 2560) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 สปป. ลาว ได้เริ่มปฏิรูประบบเศรษฐกิจแบบเสรี โดยการส่งเสริมให้มีความสัมพันธ์ทางด้านเศรษฐกิจกับต่างประเทศมากขึ้น และในปัจจุบัน สปป. ลาว ได้อยู่ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2559-2563) ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงประเทศเข้าสู่สังคมอุตสาหกรรม พัฒนาประเทศโดยการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ สร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจทั้งทางด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2559) สอดคล้องกับ สุริย์ บุญญานุพงศ์ (2559) ที่ได้กล่าวว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของสปป.ลาวมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการ นักธุรกิจเข้าไปลงทุนในธุรกิจท่องเที่ยว อาทิ การขนส่ง โรงแรม ร้านอาหาร สถานบันเทิง ของที่ระลึก เป็นต้น ประกอบกับ สปป. ลาว ยังมีจุดเด่นทางด้านประวัติศาสตร์ โบราณสถานเก่าแก่ที่ได้รับการอนุรักษ์ให้เป็นมรดกโลก ความงดงามทางธรรมชาติ ความดั้งเดิมของวิถีชีวิตคนลาว จึงส่งผลให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า อุตสาหกรรม

การท่องเที่ยวใน สปป. ลาว ถือเป็นหัวใจหลักสำคัญที่ทำให้เศรษฐกิจของประเทศพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ประเทศไทยและ สปป. ลาว ยังได้เป็นสมาชิกประเทศของประชาคมอาเซียน และมีกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศอื่นๆ อาทิ ความร่วมมือกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion: GMS) และกรอบความร่วมมือทวิภาคีอื่นๆ อีกจำนวนมาก ซึ่งสะท้อนถึงความแน่นแฟ้นของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในระดับรัฐ ตลอดจนในระดับประชาชนก็มีความสัมพันธ์ที่ดีและแนบชิดกันอย่างมาก และเนื่องจากมีอาณาเขตที่ติดต่อกัน จึงส่งผลให้มีวัฒนธรรมและภาษาที่คล้ายคลึงกัน มีเรื่องราวทางด้านประวัติศาสตร์ การอพยพย้ายถิ่นฐานที่สามารถนำมาสร้างเรื่องราวทางการท่องเที่ยวได้อย่างน่าสนใจ (สุรีย์ บุญญาบุณย์, 2559)

จึงอาจกล่าวได้ว่า ทั้งสองประเทศต่างก็มีอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นส่วนสำคัญของเศรษฐกิจ และด้วยเหตุนี้จึงทำให้เกิดการลงนามระหว่างคณะรัฐมนตรีประเทศไทยและสปป.ลาว ในการสร้างความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และขยายความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวที่มีผลประโยชน์ร่วมกันของทั้งสองประเทศในระยะยาว อาทิ การสร้างความร่วมมือข้ามเขตชายแดน เพื่อลดอุปสรรค หรืออำนวยความสะดวกในการเดินทางข้ามเขตแดน อันเป็นการส่งเสริมให้เกิดการไหลเวียนของนักท่องเที่ยวทั้งจากนักท่องเที่ยวในสองประเทศ และชาติอื่นๆ การทำการตลาดและการพัฒนาบุคลากรร่วมกัน เป็นต้น (ศูนย์ข้อมูลข่าวสารอาเซียน, 2559)

ดังนั้น ในการกำหนดยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว จึงควรตระหนักและเล็งเห็นถึงความสำคัญในการดำเนินงานร่วมกันระหว่างสองประเทศ ทั้งในส่วนของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน เพื่อให้มีแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงที่สอดคล้องกัน ซึ่งจะดำเนินการศึกษาข้อคิดเห็นของผู้ถือประโยชน์ร่วมใน สปป.ลาวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว โดยการศึกษาทิศทางและข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐใน สปป.ลาว ทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาค ที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว ตลอดจนการศึกษาความคาดหวังและความต้องการของผู้ประกอบการท่องเที่ยวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว ซึ่งอาจจะส่งผลให้เกิดการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างประเทศไปในทิศทางที่ถูกต้องและมีความเหมาะสม เป็นการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศในการพัฒนาเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุน เกิดการเชื่อมโยงโครงข่ายทางคมนาคม โครงสร้างพื้นฐานทั้งทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และทรัพยากรทางการท่องเที่ยว อันจะนำไปสู่การกำหนดแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว ต่อไป

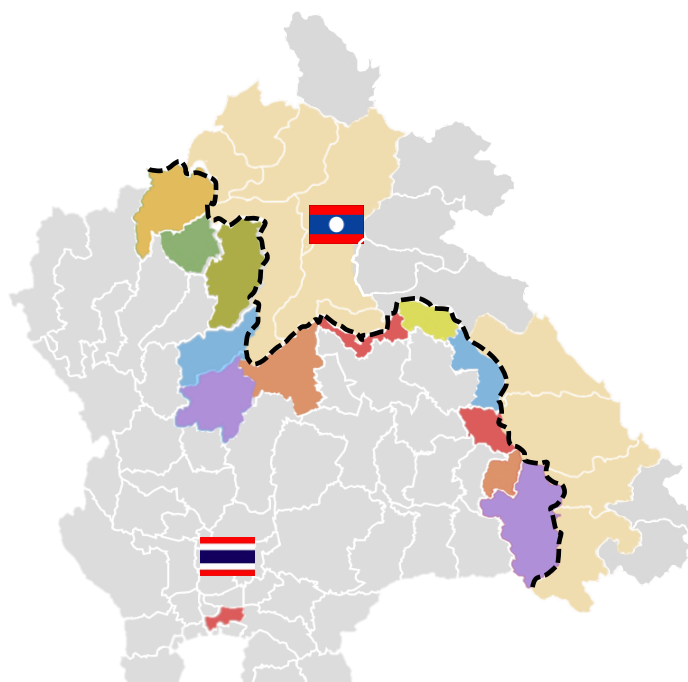
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาทิศทางและข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐใน สปป. ลาว ทั้งในระดับประเทศ และระดับภูมิภาคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว
- 2) เพื่อศึกษาความคาดหวังและความต้องการของผู้ประกอบการท่องเที่ยวใน สปป. ลาว ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว
- 3) เพื่อศึกษาข้อคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสปป. ลาว
- 4) ข้อเสนอแนะแนวทางเพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว ให้สอดคล้องกับผู้ถือประโยชน์ร่วมในสปป.ลาว

1.3 ขอบเขตพื้นที่

ในการศึกษาข้อคิดเห็นของผู้ถือประโยชน์ร่วมใน สปป.ลาวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว มีขอบเขตพื้นที่ใน สปป. ลาว ได้แก่ แขวงที่มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศไทย และแขวงที่ไม่ติดชายแดนไทย-ลาว แต่มีศักยภาพในการท่องเที่ยวข้ามแดนระหว่างประเทศไทยและสปป. ลาว ประกอบด้วย 12 แขวง ดังนี้

- 1) นครหลวงเวียงจันทน์ พื้นที่ที่ตั้งหน่วยงานส่วนกลางทั้งภาครัฐในสปป. ลาว
- 2) แขวงที่มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศไทย ได้แก่ แขวงเวียงจันทน์ แขวงบ่อแก้ว แขวงไชยบุรี แขวงบอลิคำไซ แขวงคำม่วน แขวงสะหวันนะเขต แขวงสาละวัน และแขวงจำปาสัก
- 3) แขวงที่ไม่ติดชายแดนไทย-ลาว แต่มีศักยภาพในการท่องเที่ยวข้ามแดนระหว่างประเทศไทยและสปป. ลาว ได้แก่ แขวงหลวงพระบาง แขวงหลวงน้ำทา และแขวงอุดมไซ

ภาพที่ 1 แผนที่แสดงขอบเขตพื้นที่วิจัย

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

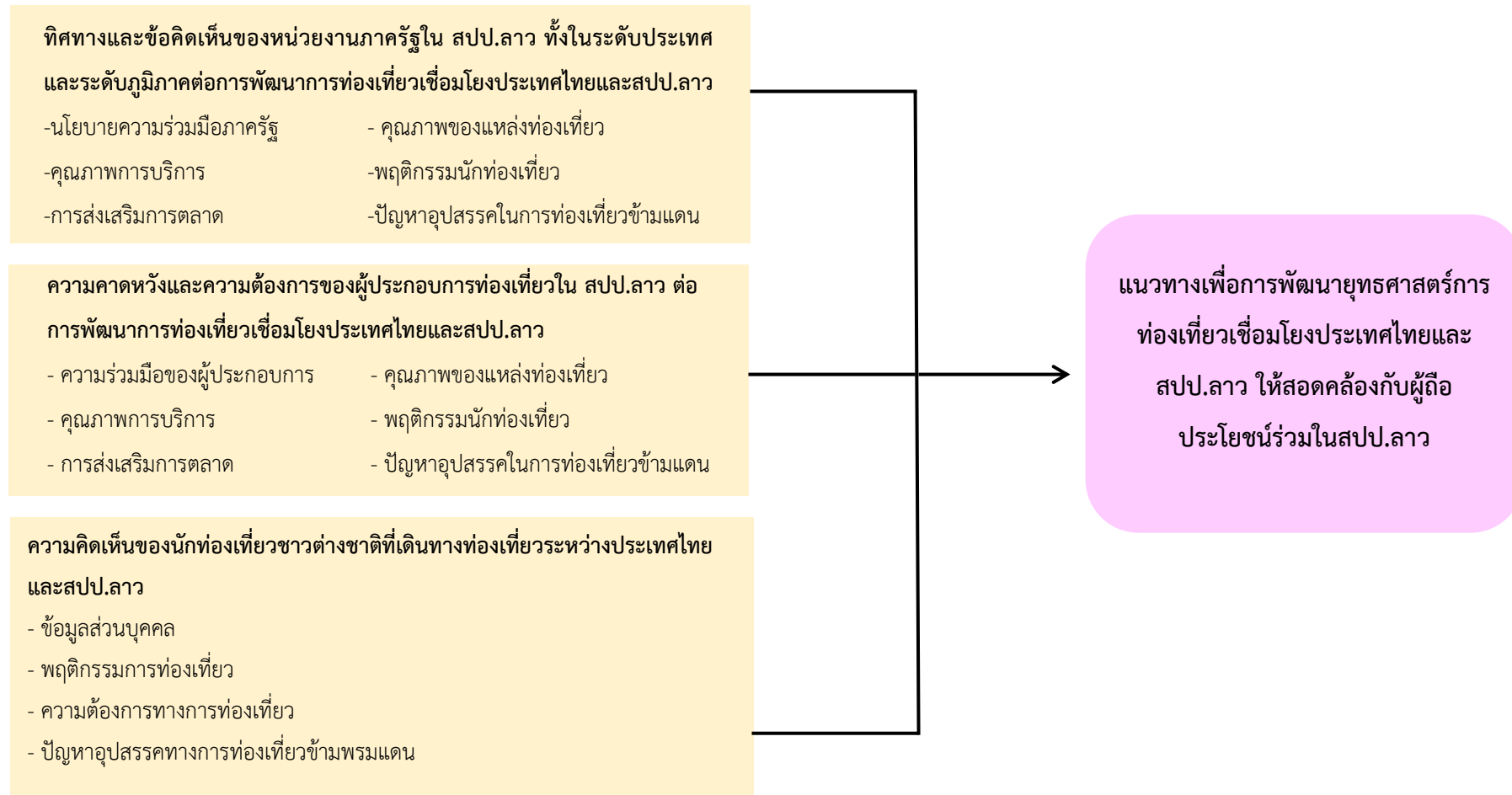
1.4.1 ประเทศไทยและสปป. ลาว ทราบทิศทางและข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐใน สปป. ลาว ทั้งในระดับภูมิภาค และประเทศต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว และหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปปรับใช้เพื่อพัฒนาแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาวได้

1.4.2 หน่วยงานภาครัฐ อาทิ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา สภาอุตสาหกรรม สมาคมธุรกิจทางการท่องเที่ยว กระทรวงการต่างประเทศ เป็นต้น ได้ทราบความคาดหวังและความต้องการของผู้ประกอบการท่องเที่ยวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป. ลาว และสามารถนำข้อมูลไปปรับใช้เพื่อกำหนดนโยบายและแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสปป.ลาว ในแต่ละภูมิภาคได้อย่างเหมาะสม

1.4.3 หน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบการ ได้ทราบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสปป. ลาว และสามารถวางแผนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาเยือนได้

1.4.4 ชุมชน และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทางการท่องเที่ยวในฐานะผู้เป็นเจ้าของพื้นที่ที่จะได้ผลประโยชน์จากการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป. ลาว อาทิ การส่งเสริมการท่องเที่ยว การบริหารจัดการการท่องเที่ยว การกำหนดทิศทางการท่องเที่ยว เป็นต้น

5. กรอบแนวความคิดของการวิจัย

ภาพที่ 2 กรอบแนวความคิดของการวิจัย

การศึกษาข้อคิดเห็นของผู้ถือประโยชน์ร่วมใน สปป.ลาวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว มีแนวคิดทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดทางการท่องเที่ยว
- 2.2 แนวคิดพฤติกรรมนักท่องเที่ยว
- 2.3 แนวคิดการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวระหว่างประเทศ
- 2.4 ข้อมูลทั่วไปด้านการท่องเที่ยวของ สปป. ลาว
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดทางการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยว เป็นคำที่มีเงื่อนไขที่สำคัญ คือ เป็นการเดินทางที่ต้องออกจากที่อยู่อาศัยเดิมไปยังที่อื่นชั่วคราว เป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ และต้องเป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพ และได้ให้ความหมายของนักท่องเที่ยว คือ ผู้มาเยือนชั่วคราว และมีการพักอย่างน้อย 24 ชั่วโมง หรือจะเป็นการเดินทางพักผ่อน เพื่อความเพลิดเพลิน เพื่อสุขภาพ เพื่อการศึกษา เพื่อการกีฬา เพื่อประกอบศาสนกิจ เป็นการเดินทางเพื่อมาเยี่ยมครอบครัว เพื่อติดต่อราชการ การเข้าประชุมสัมมนา เป็นต้น (กุลวรา สุวรรณพิมล, 2548 : 12-13)

สำหรับด้านความสำคัญของการท่องเที่ยว กล่าวได้ว่า การท่องเที่ยวได้ส่งผลต่อผู้ประกอบการทางธุรกิจหลายประเภท อาทิ ที่พักแรม อาหารเครื่องดื่ม ธุรกิจบริการอื่น ๆ โดยตรงและโดยอ้อม อาทิ การผลิตสินค้าเกษตรและหัตถกรรม การก่อสร้าง กิจการสาธารณูปโภค ตลอดจนส่งผลต่อทางด้านเศรษฐกิจ ที่สามารถก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น สร้างรายได้ในรูปของเงินตราต่างประเทศ การช่วยให้มีคนทำงานมากขึ้น เป็นการสร้างงานจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เนื่องจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต้องการแรงงานเป็นจำนวนมาก ในด้านของสังคม วัฒนธรรม การท่องเที่ยวช่วยให้ประชาชนได้เห็นถึงความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมของตน เป็นการเสริมสร้างความเข้าใจระหว่างเจ้าของประเทศและผู้มาเยือน รวมถึงการท่องเที่ยวช่วยลดความเหลื่อมล้ำระหว่างสังคมเมืองและสังคมชนบท เป็นการลดการอพยพเข้ามาทำงานในสังคมเมืองใหญ่ๆ ของประชาชนจากชนบท จึงอาจกล่าวได้ว่า การท่องเที่ยวสามารถเสริมสร้างฐานะ และพัฒนาความก้าวหน้าให้กับประเทศได้ (กุลวรา สุวรรณพิมล, 2548 : 34-35)

วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว

วรินดา เจริญรัตน์ (2549: 17-18) ได้กล่าวถึง วัตถุประสงค์การเดินทางของนักท่องเที่ยวแต่ละคนมีความแตกต่างกันไปตามแรงกระตุ้นทั้งทางด้านกายภาพ ทางวัฒนธรรม ด้านปัจจัยภายในของแต่ละบุคคล ด้านสถานภาพ เป็นต้น ทั้งนี้ การท่องเที่ยวเกิดขึ้นจากความอยากรู้อยากเห็น เป็นการท่องเที่ยวที่ต้องการพบเจอสิ่งแปลกใหม่ ในด้านวัฒนธรรม ประเพณี ด้านการเมือง ด้านธรรมชาติที่มีความแตกต่างกัน ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เป็นต้น นอกจากนี้ การท่องเที่ยวยังเกิดจากความต้องการพักผ่อนหย่อนใจ เป็นการผ่อนคลายความเครียด รวมถึงความต้องการเดินทางที่เกิดจากสาเหตุอื่น เช่น การเดินทางเพื่อเยี่ยมญาติพี่น้อง เพื่อน การเดินทางที่เกิดขึ้นจากการศึกษาดูงาน งานประชุม การสัมมนา และการจาริก แสวงบุญ เป็นต้น

โดยแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวเดินทาง สามารถแบ่งตามประเภทของแหล่งท่องเที่ยวตามลักษณะการกำเนิดตามระยะเวลาของแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ คือ

1) แบ่งตามลักษณะการกำเนิดแหล่งท่องเที่ยว คือ ประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่เดิม เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์มิได้สร้างขึ้น เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ทางประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุ โบราณสถาน ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมประเพณี และประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เป็นแหล่งที่ดึงดูดให้ผู้คนเดินทางมาท่องเที่ยวได้ เช่น ศูนย์การค้า พิพิธภัณฑ์ สวนสัตว์ สถานเริงรมย์ เป็นต้น

2) แบ่งตามระยะเวลาที่แหล่งท่องเที่ยวมีการเกิดขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ แหล่งท่องเที่ยวถาวร เช่น แหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเสมอตลอดทั้งปี แต่อาจจะมีช่วงวันหยุดพิเศษ ที่อาจจะมีคนเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น และแหล่งท่องเที่ยวชั่วคราว เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมจัดขึ้นเฉพาะวัน หรือเป็นช่วงระยะเวลาสั้น ๆ อาจจะเป็นการเฉลิมฉลอง เทศกาล การแข่งขัน การประกวด เป็นต้น

3) แบ่งตามลักษณะหรือทรัพยากรการท่องเที่ยว โดยแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ

ปัจจุบันการท่องเที่ยวมีความสำคัญ ไม่เพียงแต่สร้างความเพลิดเพลินเกิดการเรียนรู้ ยังสามารถสร้างรายได้ให้กับกลุ่มที่มีความเกี่ยวข้องทางการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก จนกลายมาเป็นอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยจัดให้มีการบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว สำหรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสามารถแบ่งจำแนกเป็นกิจกรรมต่างๆ ได้มากมาย แต่ละส่วนมีความสัมพันธ์ อาทิ แหล่งท่องเที่ยวจะประสบความสำเร็จได้ ต้องอาศัยการคมนาคมที่สะดวกสบาย สามารถนำพานักท่องเที่ยวมายังแหล่งท่องเที่ยวได้ โดยมีสถานที่พักแรม ร้านอาหาร บริการอื่น ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ สำหรับที่ผ่านมามีอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้

เติบโตอย่างรวดเร็วก่อให้เกิดรายได้ที่หมุนเวียน ส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศ รัฐบาลจึงได้ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก และในปัจจุบันรูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวได้เปลี่ยนแปลงไป พบการเดินทางแบบครอบครัว มีการเดินทางด้วยตนเองมากขึ้น เพื่อแสวงหาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ในขณะเดียวกันไม่ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย หรือนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ต่างก็มีความสนใจแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม ดังนั้น หากมีการจัดการส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวตามแนวเส้นทางท่องเที่ยวธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน ก็นับว่าเป็นโอกาสในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศได้เช่นกัน (ดาเกิง โถทอง และคณะ, 2550)

องค์ประกอบทางการท่องเที่ยว

สำหรับองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว Dickman (1996) ได้อธิบายองค์ประกอบที่สำคัญของการท่องเที่ยว ที่ส่งผลให้เกิดความประสบผลสำเร็จ พบองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ คือ

1. ความดึงดูดใจ (Attraction) หมายถึง ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่มีความน่าสนใจ สามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวให้เกิดความต้องการเดินทางท่องเที่ยวได้

2. ความสามารถในการเข้าถึง (Accessibility) หมายถึง ลักษณะการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาถึงยังแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งหากแหล่งท่องเที่ยวมีความน่าสนใจมาก แต่ขาดการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่ดี ก็ไม่สามารถให้นักท่องเที่ยวเกิดความต้องการเดินทางได้

3. สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenity) หมายถึง การอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวโดยรวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานภายในแหล่งท่องเที่ยว

4. ที่พัก (Accommodation) หมายถึง การให้บริการทางด้านที่พัก เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยวที่ต้องการพักค้างแรม ซึ่งอาจรวมถึงที่พักภายในแหล่งท่องเที่ยว หรือบริเวณใกล้เคียงแหล่งท่องเที่ยว

5. กิจกรรม (Activity) หมายถึง กิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นภายในแหล่งท่องเที่ยว

สอดคล้องกับ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2555) ที่ได้กล่าวถึงองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว คือ

1. ด้านสิ่งดึงดูดใจ ที่กล่าวถึงความสำคัญของสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ว่าควรมีสิ่งดึงดูดใจอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความต้องการเดินทางไปท่องเที่ยว

2. ด้านเส้นทางขนส่ง หรือการเข้าถึง ซึ่งรวมถึงการติดต่อสื่อสารด้านเครือข่ายคมนาคม ตลอดจนสภาพเส้นทาง การเข้าถึง การเชื่อมโยงระหว่างทรัพยากรทางการท่องเที่ยวในแต่ละแห่ง และลักษณะของยานพาหนะในการเข้าถึง

3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก คือ สิ่ง que จัดเตรียมให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกสบาย และอาจส่งผลให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจระหว่างการเดินทางได้

4. ด้านการตลาดทางการท่องเที่ยว ที่กล่าวถึงการประชาสัมพันธ์การเข้าถึงข้อมูลของนักท่องเที่ยว การสร้างการรับรู้ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ทราบข้อมูลและเกิดการเดินทางท่องเที่ยวได้

2.2 แนวคิดพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว คือ การกระทำหรือสิ่ง que นักท่องเที่ยวได้แสดงออกมาทางความคิด ความรู้สึก ทางด้านร่างกาย เป็นการตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางการท่องเที่ยว เช่น รูปแบบการเดินทางของนักท่องเที่ยว จำนวนวันพักของนักท่องเที่ยว เพื่อนร่วมเดินทาง เป็นต้น โดยพฤติกรรมจะถูกกำหนดจากความต้องการ ความปรารถนา ความคาดหวัง สิ่งกระตุ้นในการเดินทาง เช่น กระตุ้นจากการแนะนำของบุคคล หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บริษัทนำเที่ยว รัฐบาล รวมถึง องค์ประกอบภายนอก ความน่าเชื่อถือ ความเชื่อมั่นให้นักท่องเที่ยวในการให้บริการจากผู้ประกอบการ ภาพพจน์ของแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจน ประสบการณ์ที่ผ่านมาของนักท่องเที่ยว ข้อจำกัดทางด้านราคาและระยะเวลาในการเดินทาง เป็นต้น (เศกสรรค์ ยงวิชัย, 2550, หน้า 10) นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อบริการทางการท่องเที่ยว มีดังนี้

1) ด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยว อันเป็นสิ่งที่ดึงดูดให้ผู้คนเดินทางมาเยือน เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ มีความสวยงาม อันได้แก่ น้ำตก ภูเขา ทะเล หาดทราย ทะเลสาบ อ่างเก็บน้ำ เป็นต้น รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศาสนสถาน พิพิธภัณฑ์ กำแพงเมือง คูเมือง อนุสาวรีย์ ตลอดจนแหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี เทศกาล ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่

2) ด้านความปลอดภัย โดยนักท่องเที่ยวจะคำนึงถึงความปลอดภัยที่มีต่อชีวิตและทรัพย์สินของตนเป็นประการสำคัญ เป็นปัจจัยในการตัดสินใจเลือกจุดหมายปลายทาง แหล่งท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ

3) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน อันเป็นสิ่งอำนวยความสะดวก ที่ส่วนใหญ่รัฐบาลจะลงทุนในการจัดสร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน หรือหากรัฐบาลลงทุนการก่อสร้างเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ประชาชนในท้องถิ่นก็ยังสามารถได้รับประโยชน์ อาทิ การจัดสร้างถนน การสร้างสนามบิน สถานีรถไฟโดยสาร สถานีรถไฟ ระบบสื่อสารที่ทันสมัย ไฟฟ้า น้ำประปา เป็นต้น

4) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นการให้บริการที่ส่วนใหญ่เป็นการลงทุนของเอกชน เป็นการประกอบธุรกิจที่จัดไว้เพื่อบริการแก่นักท่องเที่ยว อาทิ ธุรกิจที่พัก ธุรกิจร้านอาหาร ธุรกิจร้านขายของที่ระลึก เป็นต้น

5) ด้านคมนาคม ที่ต้องคำนึงถึงความสะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย ประกอบด้วย การคมนาคมทางบก โดยมีถนนที่พาหนะต่าง ๆ ผ่านเข้าออกได้อย่างสะดวก ด้านการคมนาคมทางน้ำ โดยจัดให้มีท่าเทียบเรือ และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่าง ๆ และการคมนาคมทางอากาศ โดยบริการทางด้านสายการบิน และท่าอากาศยานที่ทันสมัย

6) ด้านพิธีเข้าเมืองและการบริการข่าวสาร โดยการจัดระเบียบพิธีการเข้าออกให้มีความสะดวก รวดเร็ว การให้บริการข่าวสารที่ทันต่อเหตุการณ์ เป็นต้น

7) ด้านที่พัก โดยมีการกำหนดอัตราค่าที่พักอย่างเหมาะสมกับคุณภาพ การให้บริการของพนักงานที่มีคุณภาพ รวมถึงการบริการห้องพักที่มีความสะอาด มีบริการตามมาตรฐานสากล

8) ด้านร้านอาหาร ความหลากหลายของร้านอาหาร การจัดให้มีอาหารที่ถูกต้องสุภาพ การกำหนดราคาที่มีความเหมาะสม และการให้บริการที่สุภาพ

9) ด้านบริการนำเที่ยว เป็นการบริการนำเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยว โดยมีมัคคุเทศก์ผู้นำทางให้ความรู้ ข้อมูลที่ถูกต้อง มีอัธยาศัยไมตรี และความรับผิดชอบต่อหน้าที่

10) ด้านสินค้าของที่ระลึก ซึ่งจะต้องควบคุมคุณภาพ การกำหนดราคาที่เหมาะสม รวมถึงการส่งเสริมการใช้วัสดุพื้นบ้านในการออกแบบสินค้า ตลอดจนการออกแบบบรรจุหีบห่อให้มีความสวยงาม เป็นต้น

11) ด้านภาพลักษณ์ เป็นการกำหนดกลุ่มนักท่องเที่ยว

จากปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เป็นวิธีการที่จะสร้างความน่าสนใจให้แก่แหล่งท่องเที่ยว สร้างการรับรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ได้

การจำแนกกลุ่มพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

การจำแนกพฤติกรรมโดยใช้แนวคิดด้านสังคมวิทยาในการจำแนก FfpPlog (1977) ได้กล่าวว่าในการจำแนกพฤติกรรมนักท่องเที่ยว สามารถแยกออกเป็น 3 กลุ่ม ได้ดังนี้

1) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีค่านิยมแตกต่างไปจากบุคคลทั่วไป กล่าวคือ การเดินทางไปยังสถานที่ที่ยังไม่รู้จัก เป็นการเดินทางเพื่อแสวงหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ โดยมีความชื่นชอบในการพบปะอาศัยกับคนในท้องถิ่น ถือได้ว่าเป็นนักท่องเที่ยวรสนิยมนอกกระแส

2) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีพฤติกรรมที่ชอบเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมและเป็นที่รู้จัก มีสิ่งอำนวยความสะดวกให้บริการตลอดการเดินทาง เป็นนักท่องเที่ยวกระแสสังคม ให้ความสำคัญต่อการส่วนตัว

3) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ที่รู้จักกันโดยทั่วไป ต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานในการให้บริการเป็นอย่างดี และสามารถเข้าถึงได้ง่าย ถือเป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มกระแสวิกฤตหรือบรรทัดฐานของสังคม

การจำแนกกลุ่มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวตามการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม โดย Smith (1977) ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 7 กลุ่ม ดังนี้

1) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องการความแปลกใหม่ ต้องการปฏิสัมพันธ์กับคนในท้องถิ่น และสามารถยอมรับและมีความเข้าใจในบรรทัดฐานของท้องถิ่น

2) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความชื่นชอบในสถานที่แปลกใหม่ สามารถใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเท่าที่มีในพื้นที่ เป็นกลุ่มที่สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ง่าย

3) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องการหลีกเลี่ยงความวุ่นวาย เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ไม่ชอบความวุ่นวาย หลีกเลี่ยงการท่องเที่ยวไปยังสถานที่ที่มีคนจำนวนมาก

4) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบการเสี่ยงภัย มักเดินทางไปยังสถานที่ห่างไกล เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานที่มีความเพียงพอ

5) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่ชอบเดินทางเพียงลำพัง เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวขนาดเล็ก มีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยม

6) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีค่านิยมหรือกระแสนิยม เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวชนชั้นกลาง ไม่ค่อยมีความปฏิสัมพันธ์กับคนในท้องถิ่น

7) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความต้องการสนุกสนานจากแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องการเดินทางเพื่อพักผ่อน ต้องมีโรงแรมที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวกตามมาตรฐานสากล

การจำแนกพฤติกรรมนักท่องเที่ยวตามรูปแบบการเดินทาง โดย Parker (1983) สามารถแบ่งได้ 3 รูปแบบ ดังนี้

1) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องการเดินทางเพื่อพักผ่อนที่มีความแตกต่างจากรูปแบบวิถีชีวิตแบบเดิม เป็นรูปแบบการเดินทางที่มีความตรงกันข้ามกับชีวิตประจำวัน การเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้อาจเกิดจากความเบื่อหน่ายจากการทำงาน ความเบื่อหน่ายในชีวิตประจำวัน และต้องการพักผ่อนเพื่อฟื้นฟูร่างกาย ต้องการที่จะได้รับความสนุกสนาน แต่ไม่คาดหวังที่จะเข้าไปสัมผัสวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น แต่สามารถชมการแสดงที่จัดแสดงขึ้นมาไม่ว่าจะเป็นการแสดงที่จัดตั้งขึ้นมาใหม่ก็ตาม

2) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องการรูปแบบการพักผ่อนที่หลีกเลี่ยงจากชีวิตประจำวัน เป็นรูปแบบการเดินทางที่ต้องการความสมดุลในชีวิต นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะมีความสนใจกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็น

อย่างมาก ต้องการที่จะได้พบเห็นสิ่งแปลกใหม่และสวยงาม โดยไม่สนใจว่าสิ่งนั้นจะเป็นสิ่งดั้งเดิมในท้องถิ่นหรือจัดทำขึ้นสำหรับการท่องเที่ยวโดยเฉพาะ เนื่องจากไม่ต้องการที่จะศึกษาหรือเรียนรู้รายละเอียดความเป็นมาของสิ่งต่างๆ ที่พบเห็น โดยแหล่งท่องเที่ยวที่ให้ความสนใจเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีแสงแดด (Sun Resort) และมีสิ่งอำนวยความสะดวก

3) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่คิดว่าการเดินทาง การพักผ่อน และการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กันเป็นรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวที่สร้างคุณค่าให้ชีวิต มักเป็นกลุ่มนักสำรวจหรือกลุ่มนักเดินทางอาสาสมัคร ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวกลุ่มดังกล่าวมีพฤติกรรมเดินทางด้วยตนเองตามลำพังหรือเดินทางเป็นกลุ่มขนาดเล็ก และเน้นการแสวงหาประสบการณ์ที่เป็นธรรมชาติ เรียนรู้ประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของท้องถิ่น

2.3 แนวคิดการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวระหว่างประเทศ

การท่องเที่ยวเชื่อมโยง หมายถึง การพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวมากกว่าหนึ่งประเทศมีการจัดการทรัพยากรโดยมีทิศทางเพื่อให้สอดคล้องส่งเสริมซึ่งกันและกัน มีการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวให้มีลักษณะตลาดเดียว การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบริการขึ้นมา เพื่อรองรับที่สอดคล้องกัน ตลอดจนการจัดทำข้อตกลง องค์กรขึ้นมารองรับการดำเนินงานให้มีการประสานงานกันอย่างมีประสิทธิภาพ (สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย)

สมหมาย ชินนาค และคณะ (2550) ได้กล่าวถึง กลไกการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ สามารถมองผ่านกลไกความร่วมมือ 3 ระดับ คือ 1) ความร่วมมือระดับภูมิภาค คือ ความร่วมมือในประเทศอาเซียนด้านการท่องเที่ยว 2) ความร่วมมือระดับอนุภูมิภาค โดยประกอบไปด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวภายใต้กรอบ ACMECS ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวภายใต้กรอบ GMS และความร่วมมือภายใต้กรอบสามเหลี่ยมมรกต 3) ความร่วมมือระดับประเทศ อันเป็นความร่วมมือในระดับทวิภาคีระหว่างไทยกับลาว และความร่วมมือระดับท้องถิ่น

ทั้งนี้ ความร่วมมือระดับประเทศ เป็นความร่วมมือในด้านการท่องเที่ยวระหว่าง ไทย – ลาว โดยเป็นการร่วมมือ 3 รูปแบบ คือ (บงกช หงส์คามิ, 2542)

1) ความร่วมมือในระดับรัฐบาลกับรัฐบาล โดยมีการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และองค์กรท่องเที่ยวแห่งชาติ สปป. ลาว เป็นกลไกในความในร่วมมือระหว่างประเทศ ในระดับท้องถิ่นจะมีความร่วมมือในด้านการท่องเที่ยวในระดับจังหวัด แขวง มีผู้ว่าราชการจังหวัด และเจ้าแขวงเป็นประธาน มีคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยตามแนวชายแดน เป็นต้น

2) ความร่วมมือระหว่างเอกชนไทยกับรัฐบาล สปป. ลาว มี 2 ลักษณะ คือ การที่เอกชนไทยเข้าไปลงทุนในกิจการด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวใน สปป. ลาว และการที่เอกชน ซึ่งอาจจะเป็นนัก

ธุรกิจชายแดนหรือประธานชมรมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดชายแดน ได้ร่วมมือกับบริษัทท่องเที่ยวที่เป็นรัฐบาลของ สปป. ลาว

3) ความร่วมมือระหว่างเอกชนไทยและเอกชนของ สปป. ลาว ในรูปแบบการทำธุรกิจท่องเที่ยว ซึ่งอาจจะลงนามเป็นคู่สัญญาที่จะส่งนักท่องเที่ยวให้แก่กัน เป็นความร่วมมือในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย – ลาว ทั้งในระดับรัฐบาลและระดับท้องถิ่น

โดยที่ผ่านมาการท่องเที่ยวของ สปป. ลาวได้ปรับตัวอย่างรวดเร็ว มีการปรับเปลี่ยนกฎหมายระเบียบการเข้าออกเมืองที่เอื้อให้นักท่องเที่ยว ทั้งนี้ ในการร่วมมือระหว่างไทย – ลาวสามารถดำเนินเป็นไปตามแผนที่วางไว้ โดยประเทศไทยมีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือ สปป. ลาว ในการวางแผนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ส่งผลให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคลากรของทั้งสองประเทศ เกิดความเข้าใจในสภาพแวดล้อมและข้อจำกัดของแต่ละประเทศได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ สมหมาย ชินนาค และคณะ (2550) ยังได้กล่าวถึง การพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชื่อมโยงไทย – ลาว ที่สามารถพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวทางเรือ โดยเป็นการจัดการท่องเที่ยวเพื่อชื่นชมธรรมชาติในแม่น้ำโขง ซึ่งอาจจัดผสมผสานกับแหล่งท่องเที่ยวบนบกที่มีอยู่ ทั้งนี้ การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับแม่น้ำโขงยังสามารถพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวแบบผจญภัย การล่องแพ เป็นต้น ทั้งนี้ รูปแบบการท่องเที่ยวชายแดน เป็นการเดินทางท่องเที่ยวข้ามแดนระยะสั้น หรือไม่ได้ข้ามผ่านแดน แต่ในพื้นที่ชายแดนที่เป็นจุดผ่านแดนต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยว โดยสามารถพัฒนา ปรับปรุงเพื่อรองรับการจับจ่าย เลือกซื้อสินค้าของกลุ่มนักท่องเที่ยวได้

สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชื่อมโยง ประกอบไปด้วย ความเอื้ออำนวยของโครงข่ายเส้นทางคมนาคมที่มีอยู่ และเส้นทางในอนาคตที่จะทำให้เกิดการเชื่อมโยงในทางภูมิศาสตร์เป็นไปได้จริง ความต้องการทางการตลาด การจัดการทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน การจัดการทรัพยากรทางการท่องเที่ยวในหมวดเดียวกันให้สามารถใช้งานร่วมกันได้ ทั้งนี้ สมหมาย ชินนาค และคณะ (2550 หน้า 79) ได้กล่าวถึง แนวทางการจัดการโครงข่าย การท่องเที่ยวเชื่อมโยง ได้ 3 ลักษณะ คือ โครงข่ายความเชื่อมโยงระยะสั้น เป็นการเน้นพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงบริเวณชายแดน และความเชื่อมโยงพื้นที่ระหว่างประเทศในเส้นทางช่วงสั้น ๆ เพื่อให้ทั้งสองประเทศมีประสบการณ์การพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกัน เช่น การพัฒนาจุดท่องเที่ยวชายแดน เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางท่องเที่ยว เข้า – เย็น กลับได้ หรือเส้นทางเชื่อมโยงระยะสั้น ๆ เป็นต้น โครงข่ายเชื่อมโยงระยะกลาง เป็นการเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มแหล่งท่องเที่ยว และโครงข่ายเชื่อมโยงระยะยาว เป็นโครงข่ายเชื่อมโยงที่สมบูรณ์ โดยการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในระดับจังหวัดและระดับภูมิภาค

2.4 ข้อมูลทั่วไปด้านการท่องเที่ยวของ สปป. ลาว

จากรายงานของกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ (2559) ได้นำเสนอข้อมูลของ สปป. ลาว โดยทางด้านภูมิศาสตร์ สปป. ลาว มีพื้นที่ 236,800 ตร.กม. หรือประมาณครึ่งหนึ่งของประเทศไทย พื้นที่ส่วนใหญ่ ร้อยละ 90 เป็นเขาและที่ราบสูง เป็นประเทศที่ไม่มีทางออกทะเล (Land Lock) ทิศเหนือ ติดกับสาธารณรัฐประชาชนจีน แนวเขตแดนยาว 505 กม. ทิศใต้ติดกับราชอาณาจักรกัมพูชา แนวเขตแดนยาว 435 กม. ทิศตะวันออก ติดกับสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม แนวเขตแดนยาว 2,069 กม. และทิศตะวันตก ติดกับราชอาณาจักรไทย แนวเขตแดนยาว 1,810 กม. และสาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า แนวเขตแดนยาว 236 กม. มินครหลวงเวียงจันทน์เป็นเมืองหลวงของประเทศ เป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนและเป็นเขตการปกครองพิเศษ อยู่ตรงข้ามจังหวัดหนองคาย

แขวงที่สำคัญ มีแขวงสะหวันนะเขต เป็นแขวงใหญ่อันดับที่ 1 อยู่ตรงข้าม จังหวัดมุกดาหาร แขวงจำปาสัก มีความสำคัญและมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูง มีพื้นที่ติดต่อกับจังหวัดอุบลราชธานี แขวงคำม่วน มีป่าไม้และแร่ธาตุอุดมสมบูรณ์อยู่ตรงข้าม จังหวัดนครพนม และแขวงหลวงพระบาง เป็นเมืองหลวงเก่า เป็นเมืองมรดกโลก มีความสำคัญด้านประวัติศาสตร์ และเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของ สปป.ลาว

ภาพรวมทางด้านเศรษฐกิจ สปป.ลาวได้ใช้ระบบเศรษฐกิจสังคมนิยม ตั้งแต่ปี 2518 และเริ่มปฏิรูประบบเศรษฐกิจเสรี โดยการส่งเสริมความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับต่างประเทศมากขึ้น ที่ผ่านมาในช่วงปี 2554-2558 สปป.ลาว จะอยู่ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 โดยให้ความสำคัญกับการลงทุนในประเทศ การพัฒนาอุตสาหกรรมให้ทันสมัย ซึ่งรัฐบาลได้ประกาศนโยบายให้ สปป.ลาวก้าวสู่ประเทศอุตสาหกรรมและความทันสมัย อันเป็นปัจจัยสำคัญที่จะผลักดันให้เศรษฐกิจเติบโตตามเป้าหมาย นอกจากนี้ ยังได้ตั้งเป้าหมายที่นาพาตนเองออกมาจากบัญชีรายชื่อประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด (Least Developed Countries : LDCs) ให้ได้ภายในปี 2563 อย่างไรก็ตาม สปป.ลาว ได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากประเทศต่างๆ ผ่านองค์การและสถาบันระหว่างประเทศ 20 แห่ง องค์การรัฐบาลและสถานเอกอัครราชทูตประเทศต่างๆ 43 แห่ง องค์การเอกชนระหว่างประเทศ 88 แห่ง เพื่อใช้ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค อันจะนำไปสู่การขยายตัวรองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ เนื่องจากรายรับของรัฐบาลของ สปป.ลาวมีค่อนข้างจำกัด

ปัจจุบัน สปป.ลาว อยู่ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2559-2563) การดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมตามยุทธศาสตร์ เพื่อนำ สปป.ลาว ไปสู่การพัฒนาและเปลี่ยนประเทศเข้าสู่สังคมอุตสาหกรรมและทันสมัยจากประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด (Least developed country: LDC) ให้สำเร็จภายใน พ.ศ. 2563 และสร้างโอกาสในการเสริมสร้างภูมิภาคและความร่วมมือระหว่างประเทศ แผน 5 ปีนี้ เป็นส่วนหนึ่งของเป้าหมายระยะยาวของประเทศที่จะใช้เป็นนโยบายของการพัฒนาประเทศให้บรรลุการเติบโตทางเศรษฐกิจ สามารถลดความยากจนภายใน

พ.ศ. 2563 และสร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับอัตราการขยายตัวด้านเศรษฐกิจทั้งการค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยวจากต่างชาติที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศลาวทั้งในระดับภูมิภาคและในระดับโลก

สำหรับด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นอุตสาหกรรมที่ได้รับความสนใจและทำรายได้เข้าประเทศจำนวนมาก จุดเด่น คือ มีประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจโบราณสถานเก่าแก่ที่ได้รับการอนุรักษ์ให้เป็นมรดกโลกสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความงดงามทางธรรมชาติ ตลอดจนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนลาวที่ยังคงยึดถือขนบธรรมเนียมประเพณีพื้นบ้านดั้งเดิม ความเป็นมิตร และค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่างทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งชาวตะวันตกและชาวเอเชีย สนใจเดินทางไปท่องเที่ยว นอกจากนี้ อุตสาหกรรมการบริการที่รองรับการท่องเที่ยวยังมีโอกาสที่จะเจริญเติบโตอีกมาก อาทิ ร้านอาหาร สปา ร้านทำผม ร้านขายของที่ระลึก สถานที่จัดจำหน่ายอุปกรณ์ท่องเที่ยว เป็นต้น

แผนนโยบายด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาล สปป. ลาว

ด้านนโยบายรวมของรัฐบาลลาวเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 5 นโยบายหลัก

- 1) เปิดกว้างความร่วมมือด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรมกับต่างประเทศ
- 2) ส่งเสริมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของประชากรโดยเฉพาะชนเผ่าต่างๆ และเน้นการผลิตภายในประเทศ
- 3) ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม เผยแพร่จารีตประเพณีที่งดงาม เชื้อชาติ ความอาหาญ อนุรักษ์ วัตถุโบราณ สถานและประวัติศาสตร์เพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาเยี่ยมชม
- 4) สร้างงานในระบบเศรษฐกิจ และกระจายรายได้แก่ประชากรโดยเฉพาะชนเผ่าต่างๆ
- 5) เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีและเป็นมิตรกับทุกประเทศบนพื้นฐานนโยบายการต่างประเทศของรัฐว่าด้วยการส่งเสริมการท่องเที่ยว

นโยบายส่งเสริมธุรกิจท่องเที่ยวใน สปป. ลาว บนพื้นฐาน 5 นโยบายหลักของรัฐบาลลาว เกี่ยวกับการส่งเสริมและการพัฒนาการท่องเที่ยวลาวนั้น ยังมีนโยบายที่ละเอียดเชิงลึกอีก เพื่อส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวลาว เช่น กฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวที่ได้ผ่านสภา และประกาศใช้ในวันที่ 9 พฤศจิกายน 2548 อยู่ในภาคที่ 6 ว่าด้วยธุรกิจท่องเที่ยว มาตรา 63 ซึ่งได้กำหนดกิจการธุรกิจการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 1) ธุรกิจแหล่งท่องเที่ยว 2) ธุรกิจนำเที่ยว 3) ธุรกิจรับ-ส่งนักท่องเที่ยว 4) ธุรกิจพักรแรม 5) ธุรกิจภัตตาคาร ร้านอาหาร 6) ธุรกิจฝึกอบรมการนำเที่ยว 7) ธุรกิจที่ปรึกษาการท่องเที่ยว 8) ธุรกิจสถานที่บันเทิง 9) ธุรกิจของที่ระลึกและอื่นๆ

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศุภชัย สิงห์ยะบุศย์ และคณะ (2543 : บทคัดย่อ) ได้จัดทำโครงการวิจัยสารคดีลาวตอนล่าง โดยพบทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่สามารถสะท้อนถึงวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ อัตลักษณ์ที่โดดเด่นของ คนลาว อาทิ ชนเผ่าลาวลุ่ม ที่ภาษาตระกูล ไท-ลาว มีการดำรงชีวิตด้วยการปลูกข้าว ดำนา การจับ ปลา การจักสาน การทอผ้า นับถือพุทธศาสนา ซึ่งกล่าวได้ว่า พื้นที่ของลาวตอนล่างมีทรัพยากรที่สำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ อาทิ ต้นไม้ แร่ใยหิน ตะกั่ว เหล็ก สร้างประโยชน์ต่อการสร้างเขื่อนเพื่อผลิต กระแสไฟฟ้า นอกจากนี้ทรัพยากรในพื้นที่ลาวตอนล่างยังสามารถแปลผลให้เกิดประโยชน์ต่อทางด้านการท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี อาทิ บริเวณมหานทีสีพันดอน เกาะแก่งจำนวนมากกลางน้ำโขงที่หล่อเลี้ยงชีวิตและวัฒนธรรมที่มีความเฉพาะ หากจะกล่าวถึงความสัมพันธ์ของลาวที่มีต่อไทย นับว่าความสัมพันธ์ของทั้งสองประเทศมีมาตั้งแต่บรรพกาล ปัจจุบันทั้งสองประเทศถือได้ว่ามีความสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้น ตั้งแต่ระดับของประชาชน ภาครัฐการ นโยบายของประเทศ โดยมีการถือประโยชน์ร่วมกันทางเศรษฐกิจ ที่เอื้อประโยชน์ต่อการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว ซึ่งเห็นได้ชัดเจนจากการสร้างสะพานมิตรภาพไทย – ลาว แห่งที่ 2 ที่เชื่อมระหว่างแขวงสะหวันนะเขตกับจังหวัดมุกดาหาร โดยสะพานแห่งนี้ยังสามารถเชื่อมต่อฝั่งทะเลจีนใต้ที่ประเทศเวียดนามกับประเทศไทยอีกด้วย

สมหมาย ชินนาค และคณะ (2550) ได้ศึกษาแหล่งท่องเที่ยวในเขตลาวใต้เพื่อการเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์จัดกลุ่มประเภทของแหล่งท่องเที่ยวในเขตลาวใต้ เพื่อสร้างแนวทางในการเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวและการกำหนดยุทธศาสตร์พึ่งพา เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนาการจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโดยเชื่อมโยงกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ผลจากการศึกษาพบแนวทางการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวแบบเชื่อมโยงอีสานใต้ – ลาวใต้ คือ แนวทางการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเส้นทางอารยธรรมขอม การท่องเที่ยวทางเรือ การท่องเที่ยวชายแดน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ และแนวทางการจัดการโครงการการท่องเที่ยวเชื่อมโยง โดยแบ่งเป็น การจัดการโครงการเชื่อมโยงระยะสั้น โครงการเชื่อมโยงระยะกลาง และโครงการเชื่อมโยงระยะยาว

ดาเกิง โถทอง และคณะ (2550) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวระหว่างไทย – ลาว ที่ว่าประเทศไทยมีความสัมพันธ์อันดีระหว่าง สปป. ลาว ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว โดยมีการพัฒนาเส้นทางคมนาคมร่วมกันระหว่างประเทศ ส่งผลดีต่อธุรกิจท่องเที่ยว อันจะนำมาสู่การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและนำรายได้เข้าสู่ประเทศ สำหรับเส้นทางคมนาคมเพื่อเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวสามารถเดินทางได้โดยเส้นทางคมนาคมทางอากาศ ซึ่งประเทศไทยมีท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิ เป็นศูนย์กลางการบินที่สามารถรองรับผู้โดยสารจากสนามบินนานาชาติทั่วโลก ในขณะเดียวกัน สปป. ลาว ได้มีท่าอากาศยานปากเซ แขวงจำปาสัก

รวมถึงเส้นทางคมนาคมทางบก ที่พัฒนาถนนเชื่อมโยงในภูมิภาคหลายสาย บางเส้นทางอยู่ในระหว่าง การก่อสร้าง ซึ่งจะส่งผลก่อให้เกิดความสะดวกสบายต่อการเดินทางท่องเที่ยวข้ามชายแดน

เศกสรรค์ ยงวนิชย์ (2550) ได้ศึกษาศักยภาพทางการท่องเที่ยวชายแดนไทย – สปป.ลาว ใน ส่วนของการให้บริการทางการท่องเที่ยว การศึกษาถึงนโยบายภาครัฐของรัฐบาลไทย – ลาว ที่ส่งเสริม ทางด้านการท่องเที่ยว ศึกษาทางด้านความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ ตลอดจนการศึกษาถึงวิธีการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวขององค์กร หน่วยงานภาครัฐและเอกชน เพื่อนำมาวางแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยวแบบบูรณาการที่เหมาะสมกับทั้งสองประเทศ ทั้งนี้ได้ศึกษา ถึงนโยบายภาครัฐระหว่างไทย – สปป.ลาว ที่สามารถนำมาพัฒนาเป็นยุทธศาสตร์ร่วมกัน โดย พิจารณาถึงการบริหารจัดการองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน ในด้านนโยบาย มาตรฐานความปลอดภัย การจัดการดูแลแหล่งท่องเที่ยว ด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงด้านแหล่งท่องเที่ยวที่ต้อง จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านสาธารณูปโภค ธุรกิจสินค้าของที่ระลึก ด้านที่พักแรม รวมถึงการ พิจารณาถึงความต้องการและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ จนสามารถร่าง แผนกลยุทธ์ ที่สร้างความเข้มแข็ง สร้างงาน สร้างรายได้ และเกิดการพัฒนาทางด้านการท่องเที่ยวใน พื้นที่ชายแดน

อัคร อุดมไพจิตรกุล และคณะ (2556) ได้ศึกษาบทบาทภาครัฐต่อการสร้างการท่องเที่ยว โดยการร่วมมือกับภาคเอกชน พบว่าควรสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการท่องเที่ยว ทั้งทางด้านภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และนักท่องเที่ยว โดยจัดให้มีการประสานความร่วมมือ การ จัดระบบการจัดการท่องเที่ยว มีการวางแผนร่วมกันในการช่วยกันกำหนดนโยบายทางด้านการ ท่องเที่ยว การร่วมกันปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวร่วมกัน การร่วมมือกันส่งเสริมให้คนในชุมชน มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการท่องเที่ยว และการร่วมมือกันส่งเสริมให้คนในชุมชนสามารถสร้าง รายได้จากการท่องเที่ยวทั้งนี้หน่วยงานภาครัฐทั้งในระดับประเทศ ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ นับว่ามี บทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย โดยเฉพาะการจัดสรรงบประมาณการดำเนินงาน การจัด ประชาสัมพันธ์ และการส่งเสริมทางด้านการตลาด และสำหรับภาคเอกชน/ผู้ประกอบการ ถือเป็นผู้ที่มี บทบาทสำคัญในการดำเนินการส่งเสริมทางการท่องเที่ยว โดยอาจจะร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐใน ช่วงแรกในการร่วมกันประชาสัมพันธ์ข้อมูล การจัดการส่งเสริมทางการตลาด เป็นต้น

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2549) ได้วิเคราะห์อุปสงค์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติใน การเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยในจังหวัดอุบลราชธานี และแขวงจำปาสัก สปป. ลาว โดย ได้ศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว ปัจจัยแรงจูงใจด้านจิตวิทยาในการท่องเที่ยว ด้านทัศนคติ ของนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจต่อแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย และ สปป. ลาว ทัศนคติที่มีต่อ ทางด้านผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยว หรือสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ด้านทัศนคติที่มีต่อกลยุทธ์การบริหาร และการตลาด ทัศนคติที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน นอกจากนี้ยังได้ศึกษาถึงความ

ปลอดภัยจากการท่องเที่ยวประเทศไทยและ สปป.ลาว รวมถึงการศึกษาพฤติกรรมการเดินทางไปยัง แหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทยและ สปป. ลาว เช่น จำนวนวันเดินทาง จำนวนครั้งในการเดินทางท่องเที่ยว ช่องทางสื่อในการรับข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว ระยะเวลาในการพำนักรัก ลักษณะการเดินทาง จำนวนเพื่อนร่วมเดินทาง พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ค่าใช้จ่ายระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว ความพึงพอใจในภาพรวม และความจงรักภักดีหรือแนวโน้มในการเดินทางกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ ทั้งนี้ จากการศึกษาพบประเด็นปัญหาในการให้บริการข้อมูลของบุคลากร ความสะอาด สาธารณูปโภค ค่าใช้จ่ายที่สูงเกินไป แต่อย่างไรก็ตามก็พบว่า นักท่องเที่ยวประทับใจความงดงามทางด้านธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชาวบ้าน ชื่นชอบในความสำคัญทางด้านประวัติศาสตร์ นอกจากนี้ ยังพบว่านักท่องเที่ยวต้องการให้รัฐบาลไทยประชาสัมพันธ์ให้คนได้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ดูแลรักษาความสะอาดแหล่งท่องเที่ยว รักษาความคงเดิมของทรัพยากรทางธรรมชาติ การพัฒนา สาธารณูปโภค ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมถึงการบูรณะแหล่งท่องเที่ยวให้ดีขึ้นกว่าเดิม

สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ยังได้วิเคราะห์ศักยภาพทางด้านอุปทานการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ประเทศไทย และแขวงจำปาสัก สปป. ลาว พบว่า บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวยังขาดความรู้ความชำนาญ ไม่ได้รับการฝึกอบรมอย่างจริงจัง ขาดระเบียบในการจัดตั้งราคา การจัดสรรพื้นที่เพื่อใช้ประโยชน์ทางการท่องเที่ยว และพบความต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาล คือ ต้องการให้กระตุ้นเศรษฐกิจในประเทศ ระหว่างประเทศ และให้รัฐบาลไทย – ลาวร่วมมือกันเพื่อส่งเสริมทางด้านการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการเชื่อมโยงไทย – ลาว จัดให้ภาครัฐมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวผ่านสื่อต่าง ๆ เพิ่มขึ้น การพัฒนาปรับปรุง เส้นทางเข้าถึง เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การท่องเที่ยว ตลอดจน พบข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานร่วมกันระหว่างรัฐบาลไทย – ลาว ที่ควรอำนวยความสะดวกซึ่งกันและกันในด้านการท่องเที่ยว การจัดให้มีการประชุมผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยผ่านภาครัฐทั้งสองประเทศ และร่วมกันจัดตั้งกฎระเบียบให้มีมาตรฐานที่มีความเป็นสากล เป็นต้น

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาข้อคิดเห็นของผู้ถือประโยชน์ร่วมใน สปป.ลาวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว” เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนา (Research for Development) มีการใช้เทคนิคการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยมีรายละเอียดในแต่ละวัตถุประสงค์การวิจัย ดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาทิศทางและข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐใน สปป.ลาว ทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว

ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ในการศึกษาทิศทางและข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐใน สปป.ลาว ทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ ผู้ให้ข้อมูลหลักอยู่ในพื้นที่สปป.ลาว คือ กลุ่มหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องทางการท่องเที่ยว โดยเป็นตัวแทนของหน่วยงาน หรือองค์กร ที่มีความเกี่ยวข้องกับการให้บริการนักท่องเที่ยว เป็นหน่วยงานที่มีเกี่ยวข้องกันนโยบายพัฒนาและการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยเพิ่มจำนวนแบบลูกโซ่ (Snowball Technique) โดยผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักมากลุ่มหนึ่ง (Key Informants) เป็นกลุ่มแรกแล้วให้ผู้ให้ข้อมูลหลักเหล่านี้ได้แนะนำบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ต่อไป และยุติการเก็บข้อมูลเมื่อประเด็นที่ได้ครบถ้วน หรือข้อมูลซ้ำกัน หรือบุคคลที่ถูกแนะนำซ้ำกัน ทั้งนี้จะกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่ให้ข้อมูลหลักในเบื้องต้น คือ

- หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องทางการท่องเที่ยว/หน่วยงานที่มีเกี่ยวข้องกันนโยบายพัฒนาและการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่และให้บริการนักท่องเที่ยว ในพื้นที่สปป.ลาว ได้แก่ ห้องแถลงข่าววัฒนธรรมและท่องเที่ยว ห้องการต่างประเทศของแต่ละแขวง หน่วยงานละ 2 คน เป็นต้น

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

- 1) การสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างกับกลุ่มภาครัฐ เพื่อให้ทราบทิศทางและข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐใน สปป.ลาว ทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว จากนั้น จะนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ มารวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ ซึ่งจะนำไปสู่การสรุปข้อคิดเห็นของผู้ถือประโยชน์ร่วมใน สปป.ลาวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว

2) การจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) แขวงละ 1 ครั้ง จำนวน 11 ครั้ง (ตามจำนวนแขวง) โดยจะดำเนินการกับกลุ่มหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว ซึ่งในการระดมความคิดเห็นจะใช้วิธีการดเทคนิคเพื่อให้เห็นถึงข้อมูลที่เป็นประเด็นสำคัญในทิศทางและข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐใน สปป.ลาว ทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการจัดประชุมกลุ่มย่อยมารวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อจะนำไปสู่การสรุปข้อคิดเห็นของผู้ถือประโยชน์ร่วมใน สปป.ลาวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว

3.2 ศึกษาความคาดหวังและความต้องการของผู้ประกอบการท่องเที่ยวใน สปป.ลาว ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว

ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ในการศึกษาความคาดหวังและความต้องการของผู้ประกอบการท่องเที่ยวใน สปป.ลาว ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว ผู้ให้ข้อมูลหลักอยู่ในพื้นที่สปป.ลาว คือ กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และกลุ่มหน่วยงานภาคเอกชน และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยเพิ่มจำนวนแบบลูกโซ่ (Snowball Technique) โดยผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักมากลุ่มหนึ่ง (Key Informants) เป็นกลุ่มแรก แล้วให้ผู้ให้ข้อมูลหลักเหล่านี้ได้แนะนำบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ต่อไป และยุติการเก็บข้อมูลเมื่อประเด็นที่ได้ครบถ้วน หรือข้อมูลซ้ำกันหรือบุคคลที่ถูกแนะนำซ้ำกัน ทั้งนี้จะกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่ให้ข้อมูลหลักในเบื้องต้น คือ

- เป็นหน่วยงานเอกชน ผู้ประกอบการธุรกิจนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว/ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทางการท่องเที่ยวมีความเกี่ยวข้องกับการให้บริการนักท่องเที่ยว ในพื้นที่สปป.ลาว ได้แก่ 1) ผู้ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว แขวงละ 5 คน ตัวแทนจากสมาคมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว แขวงละ 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

1) การสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างกับกลุ่มผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวในพื้นที่สปป.ลาว เพื่อให้ทราบความคาดหวังและความต้องการของผู้ประกอบการท่องเที่ยวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว จากนั้น จะนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ มารวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ ซึ่งจะนำไปสู่การสรุปข้อคิดเห็นของผู้ถือประโยชน์ร่วมใน สปป.ลาวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว

3.3 ศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและ สปป. ลาว

ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ในการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและ สปป. ลาว ผู้ให้ข้อมูลหลักอยู่ในพื้นที่ประเทศไทยและ สปป. ลาว คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มเก็บแบบสอบถามโดยบังเอิญ (Accidental sampling) ทั้งนี้จะกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่ให้ข้อมูลหลักในเบื้องต้น คือ

- นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ/เดินทางมาท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและ สปป. ลาว จำนวน 400 คน โดย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

1) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและ สปป. ลาว โดยสอบถามในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความต้องการทางด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว และรูปแบบการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ตลอดจนข้อเสนอแนะที่มีต่อการจัดการด้านการท่องเที่ยว การส่งเสริมการท่องเที่ยวของภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

ทั้งนี้ จะมีลักษณะคำถามเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ คือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด และมีสถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เป็นต้น โดยมีเกณฑ์การแปลผล ซึ่งจะแบ่งระดับการประเมินค่า 5 ระดับ คือ 1.00 – 1.80 หมายถึง น้อยที่สุด 1.81 – 2.60 หมายถึง น้อย 2.61 – 3.40 หมายถึง ปานกลาง 3.41 – 4.20 หมายถึง มาก 4.21 – 5.00 หมายถึง มากที่สุด

3.4 เสนอแนะแนวทางเพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและ สปป. ลาว ให้สอดคล้องกับผู้ถือประโยชน์ร่วมใน สปป. ลาว

ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้ข้อมูลหลักในการเสนอแนะแนวทางเพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและ สปป. ลาว ให้สอดคล้องกับผู้ถือประโยชน์ร่วมใน สปป. ลาว ได้เน้นกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงในพื้นที่ สปป. ลาว ที่เข้ามาร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการ อันประกอบไปด้วย กลุ่มภาครัฐที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว/มีนโยบายส่งเสริมทางการท่องเที่ยว ภาคเอกชนที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว/มีความร่วมมือทางการท่องเที่ยว และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง/มีความร่วมมือทางการท่องเที่ยว

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

1) การประชุมเพื่อการสร้างอนาคตร่วมกัน (Future Search Conference: FSC) แขวงละ 1 ครั้ง จำนวน 11 ครั้ง (ตามจำนวนแขวง) โดยเป็นการประชุมเชิงปฏิบัติการของผู้แทนกลุ่มเฉพาะหลายประเภท เป็นการให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันได้เสนอความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว ซึ่งจะดำเนินการจัดประชุมทั้งกลุ่มภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงในพื้นที่สปป.ลาว ได้ร่วมกันกำหนดทิศทางการพัฒนาท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว เพื่อสอดคล้องกับความคาดหวังและความต้องการของผู้ประกอบการท่องเที่ยวใน สปป. ลาว โดยข้อมูลที่ได้จากการประชุม จะนำไปสรุปทสรูปข้อคิดเห็นของผู้ถือประโยชน์ร่วมในสปป.ลาว ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาข้อคิดเห็นของผู้ถือประโยชน์ร่วมใน สปป.ลาวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาทิศทางและข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐใน สปป.ลาว ทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว 2) เพื่อศึกษาความคาดหวังและความต้องการของผู้ประกอบการท่องเที่ยวใน สปป.ลาว ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสปป.ลาว และ 4) เสนอแนะแนวทางเพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและ สปป.ลาว ให้สอดคล้องกับผู้ถือประโยชน์ร่วมในสปป.ลาว โดยมีพื้นที่ศึกษาในสปป.ลาว ประกอบไปด้วยแขวงที่มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศไทย และแขวงที่ไม่ติดชายแดนไทย-ลาว แต่มีศักยภาพในการท่องเที่ยวข้ามแดนระหว่างประเทศไทยและสปป. ลาว ได้แก่ นครหลวงเวียงจันทน์ แขวงที่มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศไทย ประกอบด้วย แขวงเวียงจันทน์ แขวงบ่อแก้ว แขวงไชยบุรี แขวงบอลิคำไซ แขวงคำม่วน แขวงสะหวันนะเขต แขวงสาละวัน และแขวงจำปาสัก แขวงที่ไม่ติดชายแดนไทย-ลาว แต่มีศักยภาพในการท่องเที่ยวข้ามแดนระหว่างประเทศไทยและสปป. ลาว ประกอบด้วย แขวงหลวงพระบาง แขวงหลวงน้ำทา และแขวงอุดมไซ ซึ่งจากการศึกษา ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลทั่วไปด้านการท่องเที่ยวของสปป.ลาว โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ข้อมูลทั่วไปด้านการท่องเที่ยวของ สปป. ลาว

จากรายงานของกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ (2559) ได้นำเสนอข้อมูลของ สปป. ลาว โดยทางด้านภูมิศาสตร์ สปป. ลาว มีพื้นที่ 236,800 ตร.กม. หรือประมาณครึ่งหนึ่งของประเทศไทย พื้นที่ส่วนใหญ่ ร้อยละ 90 เป็นเขาและที่ราบสูง เป็นประเทศที่ไม่มีทางออกทะเล (Land Lock) ทิศเหนือ ติดกับสาธารณรัฐประชาชนจีน แนวเขตแดนยาว 505 กม. ทิศใต้ติดกับราชอาณาจักรกัมพูชา แนวเขตแดนยาว 435 กม. ทิศตะวันออก ติดกับสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม แนวเขตแดนยาว 2,069 กม.และทิศตะวันตก ติดกับราชอาณาจักรไทย แนวเขตแดนยาว 1,810 กม. และสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ แนวเขตแดนยาว 236 กม. มีนครหลวงเวียงจันทน์เป็นเมืองหลวงของประเทศ เป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนและเป็นเขตการปกครองพิเศษ อยู่ตรงข้ามจังหวัดหนองคาย แขวงที่สำคัญ มีแขวงสะหวันนะเขต เป็นแขวงใหญ่อันดับที่ 1 อยู่ตรงข้าม จังหวัดมุกดาหาร แขวงจำปาสัก มีความสำคัญและมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูง มีพื้นที่ติดต่อกับจังหวัดอุบลราชธานี แขวงคำม่วน มีป่าไม้และแร่ธาตุอุดมสมบูรณ์อยู่ตรงข้าม จังหวัดนครพนม และแขวงหลวงพระบาง เป็น

เมืองหลวงเก่า เป็นเมืองมรดกโลก มีความสำคัญด้านประวัติศาสตร์ และเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของ สปป.ลาว

สำหรับด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นอุตสาหกรรมที่ได้รับความสนใจและทำรายได้เข้าประเทศจำนวนมาก จุดเด่น คือ มีประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจโบราณสถานเก่าแก่ที่ได้รับการอนุรักษ์ให้เป็นมรดกโลกสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความงดงามทางธรรมชาติ ตลอดจนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนลาวที่ยังคงยึดถือขนบธรรมเนียมประเพณีพื้นบ้านดั้งเดิม ความเป็นมิตร และค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่างทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติทั้งชาวตะวันตกและชาวเอเชีย สนใจเดินทางไปท่องเที่ยว นอกจากนี้ อุตสาหกรรมการบริการที่รองรับการท่องเที่ยวยังมีโอกาสที่จะเจริญเติบโตอีกมาก อาทิ ร้านอาหาร สปา ร้านทำผม ร้านขายของที่ระลึก สถานที่จัดจำหน่ายอุปกรณ์ท่องเที่ยว เป็นต้น

แผนนโยบายด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาล สปป. ลาว

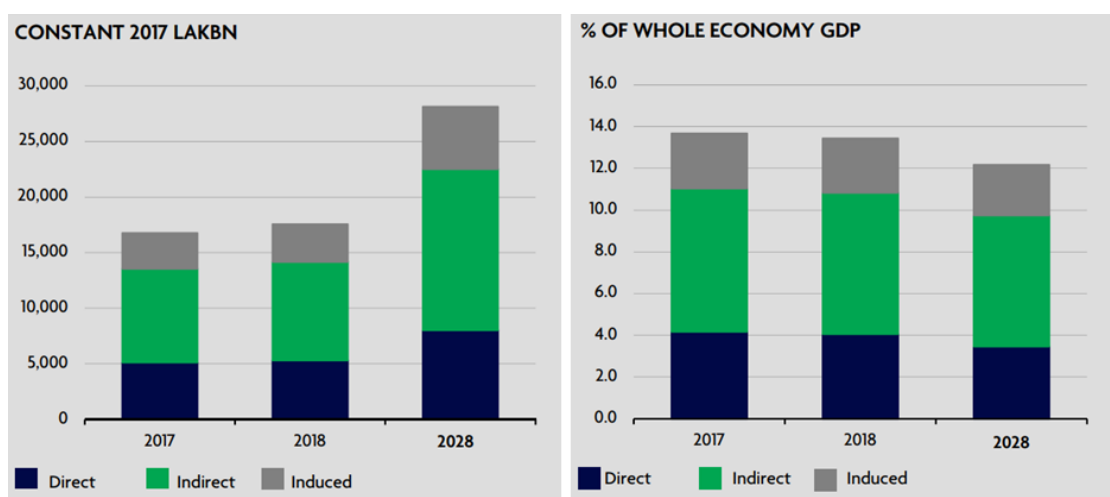
ด้านนโยบายรวมของรัฐบาลลาวเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 5 นโยบายหลัก

- 1) เปิดกว้างความร่วมมือด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรมกับต่างประเทศ
- 2) ส่งเสริมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของประชากรโดยเฉพาะชนเผ่าต่างๆ และเน้นการผลิตภายในประเทศ
- 3) ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม เผยแพร่จารีตประเพณีที่งดงาม เชื้อชาติ ความอาญา อนุรักษ์วัตถุโบราณ สถานและประวัติศาสตร์เพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาเยี่ยมชม
- 4) สร้างงานในระบบเศรษฐกิจ และกระจายรายได้แก่ประชากรโดยเฉพาะชนเผ่าต่างๆ
- 5) เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีและเป็นมิตรกับทุกประเทศบนพื้นฐานนโยบายการต่างประเทศของรัฐว่าด้วยการส่งเสริมการท่องเที่ยว

2) สถานการณ์การท่องเที่ยวของสปป.ลาว

ปัจจุบัน สปป. ลาว ได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก เนื่องจากการขยายตัวที่รวดเร็วทำให้การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลักที่ทำรายได้เข้าสู่ประเทศเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ สปป. ลาว เป็นหนึ่งประเทศในสมาชิกอาเซียนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวที่สูง ทำให้รัฐบาลของ สปป. ลาว ได้เล็งเห็นความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จึงได้มีการกำหนดนโยบายในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว ในปี พ.ศ. 2560 ที่ผ่านมา สปป. ลาว มีรายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยว คิดเป็นมูลค่าประมาณ 614.00 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 4.2 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) และคาดว่าจะในปี พ.ศ. 2561 จะเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 3.8 อีกทั้งยังมีแนวโน้มเติบโตโดยเฉลี่ยร้อยละ 4.2 ต่อปี ต่อเนื่องไปจนถึงปี พ.ศ. 2571 ทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวในอนาคตของ สปป. ลาว จะมีมูลค่าเพิ่มขึ้นมากถึง 962.40 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 3.5 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP)

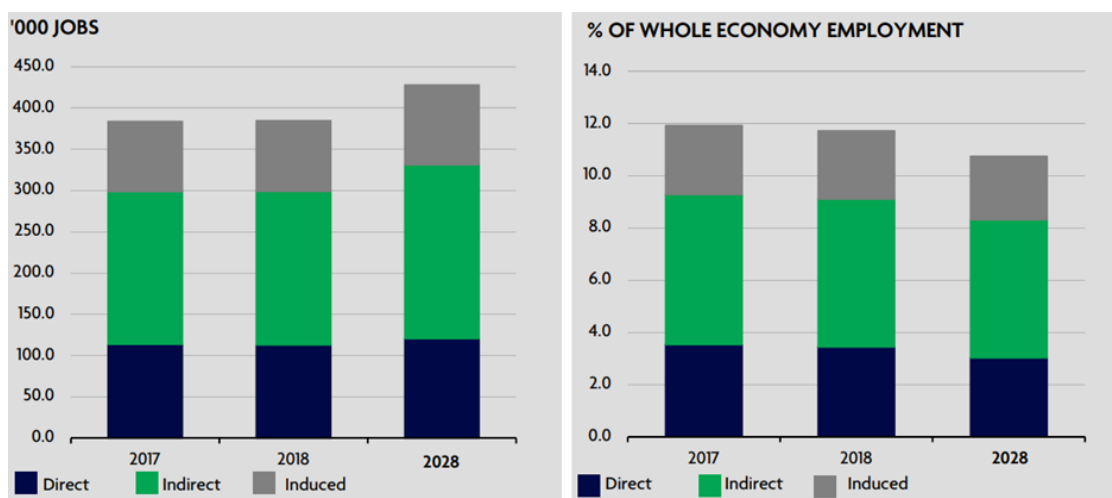
จากการศึกษาผลกระทบทางอ้อม และตัวทวีคูณทางการท่องเที่ยวจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั้งหมด พบว่าในปี พ.ศ. 2560 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้ให้กับ สปป. ลาว โดยคิดเป็นมูลค่า 2,012.20 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 13.7 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ซึ่งในปัจจุบันปี พ.ศ. 2561 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของสปป. ลาว มีอัตราเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 4.7 และคาดการณ์ว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องโดยเฉลี่ยร้อยละ 4.8 ต่อปี ทำให้ปี พ.ศ. 2571 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวใน สปป. ลาว จะมีมูลค่าสูงถึง 3,333.40 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 12.2 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ดังแสดงตามภาพ

ภาพที่ 3 สัดส่วนรายได้และมูลค่าทางเศรษฐกิจทั้งทางตรงและทางอ้อม และตัวทวีคูณทางการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของ สปป. ลาว ต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ที่มา : WTTC, 2018

นอกจากนี้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของ สปป. ลาว ยังก่อให้เกิดการจ้างงานทั้งทางตรง อาทิเช่น การจ้างมัคคุเทศก์ หรือการจ้างงานในโรงแรมต่างๆ หรือการจ้างงานโดยทางอ้อม เช่น พนักงานขับรถ เป็นต้น และในปี พ.ศ. 2560 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้ก่อให้เกิดการจ้างงานภายใน สปป. ลาว มากถึง 383,500 ตำแหน่ง โดยคิดเป็นร้อยละ 11.9 ของการจ้างงานทั้งหมดในประเทศ ซึ่งปัจจุบันปี พ.ศ. 2561 มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น 384,500 ตำแหน่ง คิดเป็นร้อยละ 0.3 และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มการจ้างงานอย่างต่อเนื่องโดยคิดเป็นร้อยละ 1.1 ต่อปี ซึ่งคาดว่าในปี พ.ศ. 2571 อัตราการจ้างงานที่เป็นผลมาจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะเพิ่มมากถึง 428,000 ตำแหน่ง และคิดเป็นร้อยละ 10.7 ของการจ้างงานทั้งหมดของ สปป. ลาว ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 สัดส่วนของการจ้างงานจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเกี่ยวกับจำนวนการจ้างงานทั้งประเทศ
ที่มา : WTTC, 2018

จากการจัดอันดับของ WTTC, 2018 ในกลุ่มภูมิภาคอาเซียน พบว่ารายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศลาวอยู่ในอันดับที่ 7 โดยคิดเป็นร้อยละ 4.7 และมีอัตราการจ้างงานหรือเกิดอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอยู่ในอันดับที่ 10 ดังรูปภาพต่อไปนี้

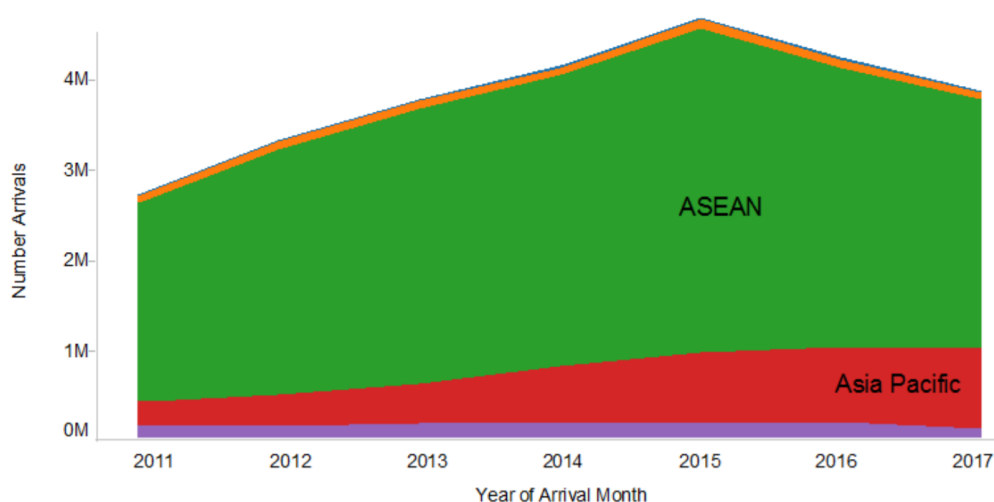
TRAVEL & TOURISM'S TOTAL CONTRIBUTION TO GDP		2018 % growth
9	Thailand	7.4
31	Vietnam	6.2
36	Philippines	5.9
	Southeast Asia	5.8
45	Indonesia	5.4
47	Myanmar	5.4
56	Sri Lanka	5.1
63	Laos	4.7
76	Cambodia	4.5
79	Malaysia	4.3
	World	4.0
105	Singapore	3.5

TRAVEL & TOURISM'S TOTAL CONTRIBUTION TO EMPLOYMENT		2018 % growth
9	Philippines	6.2
14	Thailand	5.5
	Southeast Asia	3.3
	World	3.0
82	Sri Lanka	2.6
92	Cambodia	2.5
102	Indonesia	2.0
117	Malaysia	1.5
123	Vietnam	1.4
145	Singapore	0.7
152	Myanmar	0.5
159	Laos	0

ภาพที่ 5 การจัดอันดับของรายได้และอัตราการจ้างงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของ สปป. ลาว
ที่มา : WTTC, 2018

จากสถิติที่ผ่านมาของปี พ.ศ. 2559 มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้า-ออก ตามด่านชายแดนทั้งหมด 4.23 ล้านคน ทำให้เกิดรายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยคิดเป็นเงินมูลค่า 724.19 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 5 ของผลิตภัณฑ์ทั้งหมดของประเทศ (GDP) และคาดการณ์ว่า ในปี พ.ศ. 2563 นักท่องเที่ยวจะเพิ่มขึ้น 5.80 ล้านคน และสามารถสร้างรายได้จาก

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยคิดเป็นเงินมูลค่า 1,045.00 ล้านดอลลาร์สหรัฐ อีกทั้งยังมีแนวโน้มเติบโตอย่างต่อเนื่องไปจนถึงปี พ.ศ. 2568 ที่มีการคาดการณ์ว่าจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาทั้งหมด 7.50 ล้านคน และนำรายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเข้าประเทศได้ถึง 1,381.00 ล้านดอลลาร์สหรัฐของผลิตภัณฑ์ทั้งหมดของประเทศ (ที่มา : สถานกงสุลใหญ่ ณ แขวงสะหวันนะเขต, 2560) หากพิจารณาข้อมูลสถิติการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่แบ่งตามภูมิภาคปี พ.ศ. 2560 พบว่ามีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางสู่ สปป. ลาว ทั้งหมด 3.86 ล้านคน โดยนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคอาเซียน (AEC) มีจำนวนมากที่สุดที่จำนวน 2.74 ล้านคน รองลงมาได้แก่ ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก มีจำนวนนักท่องเที่ยว 8.84 แสนคน ทวีปยุโรปมีจำนวนนักท่องเที่ยว 1.61 แสนคน และทวีปอเมริกา กับทวีปแอฟริกาพบจำนวนนักท่องเที่ยวน้อยที่สุดที่จำนวน 7.56 หมื่นคน ดังรูปภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 6 สถิติการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่แบ่งตามภูมิภาคปี พ.ศ. 2560

ที่มา : Statistical Report on Tourism in Laos, 2017

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนของนักท่องเที่ยว ระหว่างปี 2557 - 2560

ภูมิภาค	2557	2558	2559	2560
ASEAN	3,224,080	3,588,538	3,083,383	2,747,096
ASIA PACIFIC	630,361	778,942	836,282	884,875
EUROPE	209,331	217,307	221,908	161,194
AMERICAS	86,027	88,987	86,211	64,227
AFRICA	8,920	10,655	11,263	11,446
GRAND TOTAL	4,158,719	4,684,429	4,239,047	3,868,838

ที่มา : Statistical Report on Tourism in Laos, 2017

เมื่อพิจารณาจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าสู่ สปป. ลาว ในปี พ.ศ. 2560 โดยจำแนกนักท่องเที่ยวตามประเทศที่พำนักอาศัย พบว่า นักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ (ยกเว้นทวีปเอเชีย) เดินทางท่องเที่ยวใน สปป. ลาว มากที่สุด จำนวน 3.97 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 34.00 รองลงมาได้แก่นักท่องเที่ยวประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวจำนวน 3.70 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 31.00 นักท่องเที่ยวประเทศเวียดนามมีจำนวน 2.57 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 22.00 และกลุ่มนักท่องเที่ยวจากประเทศจีนมีจำนวน 1.49 ล้านคนคิดเป็นร้อยละ 13.00 ตามลำดับ และพบว่าค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวนั้นมีผลกับจำนวนของนักท่องเที่ยวโดยตรง จากตารางพบว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายมากที่สุดคือกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวประเทศลาวมากที่สุด ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ตารางแสดงจำนวนของนักท่องเที่ยวแต่ละประเทศ

ประเทศ	2559	2558	2559	2560
INTERNATIONAL	4,493,868	4,822,965	5,064,429	3,975,000
THAILAND	3,970,076	4,639,390	4,129,741	3,706,363
VIETNAM	3,140,770	3,310,058	2,856,316	2,571,951
CHINA	1,019,772	1,194,514	1,303,233	1,497,287

ที่มา : Statistical Report on Tourism in Laos, 2017

ตารางที่ 3 ตารางแสดงค่าใช้จ่ายของกลุ่มนักท่องเที่ยวแต่ละประเทศ

ประเทศ	2557	2558	2559	2560
INTERNATIONAL	329,400,513	368,956,822	388,948,126	337,467,475
THAILAND	171,864,592	204,053,624	184,361,348	165,738,140
VIETNAM	92,565,066	97,017,504	84,439,524	76,173,306
CHINA	46,656,510	53,779,305	59,329,845	67,509,795

ที่มา : Statistical Report on Tourism in Laos, 2017

หากพิจารณาในส่วนของเอกสารที่ใช้ในการเดินทางเข้าประเทศ สปป. ลาว นักท่องเที่ยวจะต้องมีเอกสารเข้าออกประเทศโดยแบ่งประเภทของเอกสารออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ หนังสือเดินทาง (Passport) และหนังสือผ่านแดน (Border Pass) เมื่อพิจารณาจำนวนของนักท่องเที่ยวทั้งหมดพบว่า ปี พ.ศ. 2560 นักท่องเที่ยวโดยส่วนใหญ่เดินทางโดยใช้หนังสือเดินทางมากที่สุด (Passport) มีจำนวน 2.76 ล้านคน ส่วนนักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยใช้เอกสารหนังสือผ่านแดน (Border Pass) พบว่ามีจำนวน 1.10 ล้านคน นอกจากนี้นักท่องเที่ยวที่เดินทางไป – กลับ ภายในวัน

เดียว ซึ่งมีจำนวน 6.11 แสนคน และนักท่องเที่ยวที่มีการพักค้างคืนจำนวน 4.96 แสนคน นิยมใช้หนังสือผ่านแดน (Border Pass) มากกว่า เป็นที่สังเกตว่าการเดินทางข้ามแดนในรูปแบบใช้หนังสือผ่านแดน น่าจะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่อยู่ในพื้นที่ใกล้ด่านชายแดนของ สปป. ลาว ดังรูปภาพดังต่อไปนี้

Category	Border Pass		Border Pass		Passport		Total	
	Day tripper	Stay Overnight						
	2017	2017	2016	2017	2016	2017	2016	2017
Grand Total	611,992	496,228	1,184,151	1,108,220	3,054,896	2,760,618	4,239,047	3,868,838
International Tourist					681,294	525,099	681,294	525,099
Regional Tourist	611,992	496,228	1,184,151	1,108,220	2,373,602	2,235,519	3,557,753	3,343,739
Thailand	506,114	337,409	949,536	843,523	1,060,069	954,280	2,009,605	1,797,803
Vietnam	20,895	31,343	69,441	52,238	928,959	839,405	998,400	891,643
China	84,053	126,080	162,874	210,133	370,342	429,052	533,216	639,185
Cambodia	930	1,396	2,300	2,326	14,232	12,782	16,532	15,108

ภาพที่ 7 ภาพแสดงจำนวนนักท่องเที่ยวที่ใช้เอกสารเข้าออกประเทศ

ที่มา : Statistical Report on Tourism in Laos, 2017

จากสถิตินักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวใน สปป. ลาว ในปี พ.ศ. 2559 พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยมีจำนวนการเดินทางมากที่สุด จำนวน 2.00 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 45.00 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมดในประเทศลาว นอกจากนี้นักท่องเที่ยวชาวไทยยังมีการใช้จ่ายมากที่สุดถึง 184.36 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 25 ของรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งหมด ดังแสดงในภาพต่อไปนี้

สัดส่วนร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวใน สปป.ลาว ปี 2559 จำนวน 720 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สัดส่วนร้อยละของนักท่องเที่ยวต่างชาติใน สปป.ลาว ปี 2559 จำนวน 4.2 ล้านคน

ภาพที่ 8 สัดส่วนร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวใน สปป. ลาว และสัดส่วนร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติใน สปป. ลาว ปี พ.ศ. 2559

ที่มา : สถานกงสุลใหญ่ ณ แขวงสะหวันนะเขต, 2560

สถิตินักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากทวีปยุโรป พ.ศ. 2560 พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาจากประเทศ ฝรั่งเศส มีจำนวน 3.67 หมื่นคน คิดเป็นร้อยละ 0.95 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด รองลงมาได้แก่ประเทศอังกฤษ มีจำนวนนักท่องเที่ยว 2.77 หมื่นคน คิดเป็นร้อยละ 0.72 และสุดท้ายคือประเทศเยอรมนีพบนักท่องเที่ยวจำนวน 2.37 หมื่นคน คิดเป็นร้อยละ 0.61 จากตารางเป็นที่น่าสนใจว่าจำนวนนักท่องเที่ยวของ สปป. ลาว มีจำนวนลดลง เหตุผลหลักคือบางแขวงของลาวไม่มีสถานที่ท่องเที่ยวที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวมากพอ การบริการและสินค้าเพื่อการท่องเที่ยวยังไม่ตรงตามมาตรฐานที่นักท่องเที่ยวต้องการ

ตารางที่ 4 ตารางแสดงจำนวนนักท่องเที่ยวจากทวีปสูงสุด 3 อันดับ

ประเทศ	2557	%	2558	%	2559	%	2560	%
FRANCE	52,146	1.25	55,151	1.18	54,953	1.30	36,760	0.95
UNITED KINGDOM	39,061	0.94	41,508	0.89	39,170	0.92	27,723	0.72
GERMANY	29,800	0.72	31,897	0.68	34,018	0.80	23,776	0.61

ที่มา : Statistical Report on Tourism in Laos, 2017

ตารางที่ 5 ตารางแสดงจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่เดินทางท่องเที่ยวใน สปป. ลาว

Rank	2016	Number	% Δ	2017	Number	% Δ
1	Thailand	2,009,605	47	Thailand	1,797,803	46
2	Vietnam	998,400	24	Vietnam	891,643	23
3	Korea	173,260	4	China	639,185	17
4	China	545,493	13	Korea	170,571	4
5	USA	58,094	1	USA	38,765	1
6	France	54,953	1	France	36,760	1
7	Japan	49,191	1	Japan	32,064	1
8	UK	39,170	1	UK	27,723	1
9	Germany	34,018	1	Germany	23,776	1
10	Australia	33,077	1	Australia	20,886	1
11	Other	243,786	6	Other	189,662	5

ที่มา : Statistical Report on Tourism in Laos, 2017

จากพฤติกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยว พบว่านักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวนครหลวงเวียงจันทน์มากที่สุด รองลงมาได้แก่แขวงสะหวันนะเขต แขวงหลวงพระบาง และแขวงจำปาสัก ตามลำดับ ทั้งนี้สาเหตุที่แขวงอื่นๆ ของ สปป. ลาว มีจำนวนของนักท่องเที่ยวน้อย เนื่องจากยังไม่มีสถานที่ที่น่าสนใจ ทั้งในส่วนของการให้บริการท่องเที่ยว การบริการ ร้านอาหาร (บุญทาวี สีสะวา, 2561)

ในปี พ.ศ.2559 จำนวนของนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้า-ออก ตามด่านสากลของ สปป. ลาว มีจำนวนนักท่องเที่ยว 4.23 ล้านคน ส่วนใหญ่เดินทางโดยรถยนต์ ผ่านเส้นทางด่านสะพานมิตรภาพ 1 (หนองคาย - นครหลวงเวียงจันทน์) คิดเป็นจำนวน 1.23 ล้านคน และสะพานมิตรภาพที่ 2 (มุกดาหาร - สะหวันนะเขต) จำนวน 6.37 แสนคน ส่วนแขวงหลวงน้ำทา (ด่านบ่อเต็น - บ่อหาน) จำนวน 3.85 แสนคน ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 9 จำนวนสถิตินักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวในแต่ละแขวงของ สปป. ลาว และจำนวนนักท่องเที่ยวผ่านเข้า - ออกเมืองตามด่านสากลของสปป.ลาว

ที่มา : สถานกงสุลใหญ่ ณ แขวงสะหวันนะเขต, 2560

ข้อมูลการใช้สนามบินระหว่างประเทศในปี พ.ศ. 2559 นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้า สปป. ลาว ทางอากาศยานยังมีสัดส่วนน้อยเมื่อเทียบกับการเดินทางในรูปแบบทางบกและทางน้ำ จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยอากาศยานมีทั้งหมด 4.78 แสนคน หรือคิดเป็นร้อยละ 13.66 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่ จากสถิติของท่าอากาศยานนานาชาติของ สปป. ลาว พบว่า นักท่องเที่ยวเลือกใช้สนามบินวัดไตมีจำนวนมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 72.86 รองลงมาได้แก่ สนามบินหลวงพระบาง คิดเป็นร้อยละ 24.29 ส่วนสนามบินในภาคกลางของ สปป. ลาว คือ สนามบินสะหวันนะเขต และในภาคใต้ คือ สนามบินปากเซ นักท่องเที่ยวเลือกใช้งานน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.86 ของจำนวนผู้ใช้สนามบินทั้งหมด

ตารางที่ 6 ข้อมูลการใช้สนามบินระหว่างประเทศในปี 2559

สนามบิน	จำนวนนักท่องเที่ยว	(ร้อยละ)
สนามบินวัดไต	421,792	72.86
สนามบินหลวงพระบาง	140,598	24.29
สนามบินปากเซ	13,422	2.32
สนามบินสะหวันนะเขต	3,113	0.54

ที่มา : สถานกงสุลใหญ่ ณ แขวงสะหวันนะเขต, 2560

ภาพรวมของสถานการณ์ท่องเที่ยวใน สปป. ลาว พบว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นแหล่งรายได้หลักที่สำคัญของ สปป. ลาว เป็นลำดับที่ 4 รองจากแร่ธาตุ อุตสาหกรรมอื่นๆ และไฟฟ้า ทั้งนี้ ประชาชนลาวสามารถรับผลประโยชน์โดยตรงจากธุรกิจที่เกี่ยวข้องทางการท่องเที่ยว ดังนั้นประเทศไทยจึงควรส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยกับ สปป. ลาว และเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น เช่น ในกรณีที่จีนได้สร้างรถไฟความเร็วสูงผ่านประเทศลาวนั้นทำให้ไทยได้รับผลประโยชน์จากเส้นทางคมนาคมนี้อีกด้วย เช่น ผลประโยชน์ทางด้านการขนส่ง เศรษฐกิจ การท่องเที่ยว และความมั่นคง ดังนั้นทั้งสองประเทศจึงควรมีการร่วมมือกันในการกำหนดทิศทางและนโยบายทางการท่องเที่ยวให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

4.1 ทิศทางและข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐใน สปป.ลาว ทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ได้มีการจัดประชุมเพื่อระดมความคิดจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องทางการท่องเที่ยวในสปป.ลาว เพื่อทราบถึงทิศทางและข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐ ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว ซึ่งจากการศึกษาข้อคิดเห็น

และทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของหน่วยงานภาครัฐต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว ในพื้นที่ทั้ง 12 แขวง ของสปป.ลาว ได้ภาพรวมทิศทางและข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาการท่องเที่ยว ดังนี้

1) ด้านการมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยว

การพัฒนาการท่องเที่ยวของสปป.ลาว ได้มีการส่งเสริมให้แต่ละภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว ทั้งหน่วยงานภาครัฐที่มีนโยบายส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยว ด้านผู้ประกอบการมีการออกแบบเส้นทางการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยว และชุมชนในการเป็นเจ้าบ้านที่ดีสำหรับต้อนรับและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว โดยส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยว อาทิ การแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นนำไปสู่การจัดการการท่องเที่ยวที่ดี เป็นต้น เพื่อให้เกิดการกระจายผลประโยชน์ที่เกิดจากการท่องเที่ยวไปยังทุกภาคส่วน

2) ด้านการท่องเที่ยวเชื่อมโยง

หน่วยงานภาครัฐทั้ง 12 แขวง ได้มีการเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยวทั้งภายในแขวง อาทิ แขวงหลวงน้ำทาได้พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว นาแล-ภูคา-เมืองลอง-เมืองสิงห์-น้ำทา เป็นต้น การท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างแขวงต่างๆ ในสปป.ลาว อาทิ เส้นทางท่องเที่ยว 4 แขวงลาวใต้ ประกอบด้วย แขวงจำปาสัก-แขวงสาละวัน-แขวงเซกอง-แขวงอัตตะปือ เป็นต้น อีกทั้งการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของสปป.ลาวกับประเทศใกล้เคียง เช่น ประเทศไทย ประเทศเวียดนาม ประเทศเมียนมาร์ และประเทศจีน ทั้งด้านการทำข้อตกลงทางการเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยวร่วมกันและการสร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยง อาทิ เส้นทางจังหวัดอุบลราชธานี ประเทศไทย-แขวงสาละวัน สปป.ลาว-เมืองกวางตรี ประเทศเวียดนาม เป็นต้น เพื่อเป็นอีกช่องทางในการสร้างรายได้ทางการท่องเที่ยว

3) ด้านความร่วมมือกับประเทศไทยในด้านการท่องเที่ยว

การพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกับประเทศไทย โดยส่งเสริมให้มีการประชุม ปรึกษาหารือ และแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการท่องเที่ยว ทั้งในส่วน of หน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบการที่มีความเกี่ยวข้องทางการท่องเที่ยว รวมถึงส่งเสริมให้ทำ MOU ระหว่างผู้ประกอบการทั้งสองประเทศ เพื่อให้มีความต่อเนื่องในการพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกันระหว่าง 2 ประเทศ ซึ่งสามารถนำไปสู่แผนการพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกัน อีกทั้งส่งเสริมให้มีความร่วมมือทางวิชาการด้านการท่องเที่ยว รวมถึงการศึกษาวิจัยทางการท่องเที่ยวจากประเทศไทย ที่สามารถนำผลการวิจัยมาปรับใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวได้ ตลอดจนคาดหวังให้ประเทศไทยเข้ามาช่วยเหลือในด้านการพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวของสปป.ลาว เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพให้กับบุคลากรในการรองรับนักท่องเที่ยว

4) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

หน่วยงานภาครัฐมีความต้องการในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ในด้านเส้นทางคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านศูนย์บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว สำหรับให้ข้อมูลและสร้างการรับรู้แก่นักท่องเที่ยว ด้านป้ายบอกทางหรือสัญลักษณ์ที่มีความชัดเจน ด้านการคมนาคมขนส่ง อาทิ รถโดยสารสาธารณะ สายการบิน เป็นต้น ด้านร้านจำหน่ายของที่ระลึกและผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกจากชุมชนหรือชนเผ่าชาติพันธุ์ที่มีความโดดเด่น ตลอดจนปรับปรุงและพัฒนาระบบการจัดการขยะ ระบบการระบายน้ำ เพื่อให้มีความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย และมีทัศนียภาพที่สวยงาม

5) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยว

หน่วยงานภาครัฐของทั้ง 12 แขวงในสปป.ลาว มีนโยบายในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ทั้งแหล่งท่องเที่ยวเดิมและแหล่งท่องเที่ยวใหม่ โดยมีการส่งเสริมให้นักลงทุนเข้ามาสัมปทานแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว อาทิ บาร์ เลอจ์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังส่งเสริมการพัฒนากิจกรรมทางการท่องเที่ยว อาทิ การเดินป่า ปีนเขา เป็นต้น เพื่อสร้างความหลากหลายและดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่มากขึ้น

6) การส่งเสริมการตลาดทางการท่องเที่ยว

การส่งเสริมการตลาดทางการท่องเที่ยวทั้ง 12 แขวง มีนโยบายในการส่งเสริมการตลาดผ่านการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยว โดยประชาสัมพันธ์ผ่านรูปแบบสื่อต่างๆ อาทิ เว็บไซต์ สื่อโซเชียลมีเดีย สารคดีการท่องเที่ยว เป็นต้น นอกจากนี้ยังใช้การวิจัยมาศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลทางการท่องเที่ยว อาทิ การศึกษากระแสทางการท่องเที่ยว การศึกษา SWOT Analysis การศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยว เป็นต้น เพื่อเพิ่มมูลค่าทางการท่องเที่ยวและพัฒนากลยุทธ์การตลาดให้ดึงดูดนักท่องเที่ยว

7) การพัฒนาด่านชายแดน

จากการศึกษาข้อคิดเห็นหน่วยงานภาครัฐ แขวงที่มีพื้นที่ติดกับประเทศไทย ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาด่านชายแดนที่เป็นประตูในการส่งต่อนักท่องเที่ยวเข้ามาสู่สปป.ลาว ในด้านการยกระดับด่านชายแดนจากด่านท้องถิ่นหรือด่านผ่อนปรนเป็นด่านชายแดนถาวร ทั้งโครงสร้างพื้นฐานของด่าน การระบบและกระบวนการเข้า-ออก รวมถึงกฎระเบียบที่เอื้อต่อการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว อีกทั้งด้านเจ้าหน้าที่สำหรับอำนวยความสะดวก ตลอดจนการลดข้อจำกัดบางประการสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวประเภทคาราวาน เพื่อให้เกิดความรวดเร็วและความคล่องตัวของนักท่องเที่ยวในการข้ามด่านชายแดน

8) การพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและมีมาตรฐาน

หน่วยงานภาครัฐได้มีการส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยว โดยสร้างความร่วมมือกับประเทศไทยในการเข้ามาช่วยเหลือฝึกอบรมความรู้ทางวิชาการและทักษะความชำนาญให้แก่บุคลากรทางการท่องเที่ยวของสปป.ลาว ให้มีมาตรฐานสากล มีคุณภาพและความพร้อมสำหรับให้บริการและรองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาใช้บริการทางการท่องเที่ยว อีกทั้งส่งเสริมให้กำหนดตำแหน่งหน้าที่ให้ตรงกับความเชี่ยวชาญของบุคลากร

โดยมีรายละเอียดของข้อคิดเห็นและทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของหน่วยงานภาครัฐในสปป.ลาว แต่ละแขวง ดังต่อไปนี้

- 4.1.1 แขวงจำปาสัก
- 4.1.2 แขวงสาละวัน
- 4.1.3 แขวงสะหวันนะเขต
- 4.1.4 แขวงคำม่วน
- 4.1.5 แขวงเวียงจันทน์
- 4.1.6 แขวงบอลิคำไซ
- 4.1.7 นครหลวงเวียงจันทน์
- 4.1.8 แขวงบ่อแก้ว
- 4.1.9 แขวงหลวงน้ำทา
- 4.1.10 แขวงอุดมไซ
- 4.1.11 แขวงหลวงพระบาง
- 4.1.12 แขวงไชยะบูลี

4.1.1 แขวงจำปาสัก

แขวงจำปาสักเป็นแขวงที่อยู่ทางตอนใต้ของสปป.ลาว มีจำนวนประชากร 652,552 คน โดยมีเมืองเอก คือ เมืองปากเซ มีชายแดนเชื่อมต่อกับจังหวัดอุบลราชธานี ประเทศไทย ซึ่งแขวงจำปาสักมีความเจริญทางเศรษฐกิจและการค้า ทั้งยังเป็นแขวงที่มีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่อุดมสมบูรณ์ ทำให้นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว เนื่องจากมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจมากมาย อาทิ ปราสาทหินวัดพู น้ำตกคอนพะเพ็ง น้ำตกตาดเยื้อง น้ำตกตาดผาส่วม มหานทีสีพันดอน เป็นต้น ทั้งยังมีธุรกิจทางการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ได้แก่ โรงแรม 61 แห่ง เรือนพักหรือรีสอร์ท 164 แห่ง ร้านอาหาร 41 แห่ง และธุรกิจบันเทิงหรือคาราโอเกะ 10 แห่ง

จากการศึกษาข้อคิดเห็นและทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของหน่วยงานภาครัฐแขวงจำปาสัก พบว่า มีทิศทางและนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวของแขวงจำปาสัก ดังนี้

(1) การมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยว

แขวงจำปาสักได้มีการกระตุ้นการมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยวของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้ประกอบการ และชุมชน เพื่อให้เกิดการกระจายผลประโยชน์ที่เกิดจากการท่องเที่ยวไปยังชุมชนท้องถิ่นอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงและทางอ้อม

(2) การท่องเที่ยวเชื่อมโยง

ในด้านการท่องเที่ยวเชื่อมโยงมีการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยง 4 แขวง ในพื้นที่สปป.ลาวใต้ ได้แก่ แขวงจำปาสัก แขวงสาละวัน แขวงเซกอง และแขวงอัตตะปือ โดยเป็นเส้นทางท่องเที่ยวแบบวงกลม ที่นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางท่องเที่ยวโดยไม่กลับทางเดิม และการผลักดันเส้นทางท่องเที่ยวระหว่างจากด่านช่องเม็ก เมืองปากเซ แขวงอัตตะปือ ไปสู่ชายแดนสปป.ลาวกับประเทศเวียดนาม เพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งต่อนักท่องเที่ยวระหว่าง 3 ประเทศ รวมถึงการใช้การวิจัยเป็นเครื่องมือในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทย สปป.ลาว และเวียดนาม เนื่องจากการวิจัยสามารถช่วยศึกษาข้อมูลเพื่อให้เกิดความเป็นไปได้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงของทั้งสามประเทศให้เกิดขึ้นในทิศทางที่ดีได้

(3) ความร่วมมือกับประเทศไทย

แขวงจำปาสักมีการจัดประชุม ปรึกษาหารือและแลกเปลี่ยนทางการท่องเที่ยวกับจังหวัดอุบลราชธานีอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการประชุมมาทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกันทั้งสองประเทศ อีกทั้งได้ทำอนุสัญญาด้านคมนาคมระหว่างสปป.ลาวและประเทศไทย โดยส่งเสริมให้ทั้งสองประเทศมีข้อตกลงและสัญญา ร่วมกันในการพัฒนาการคมนาคมระหว่างประเทศให้มีความสะดวกสบายในการขนส่งนักท่องเที่ยว ตลอดจนมีการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวในประเทศไทย และสปป.ลาว ในการพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกันทั้งสองประเทศ ซึ่งผู้ประกอบการถือเป็นอีกหนึ่งกำลังหลักที่จะสามารถขับเคลื่อนให้การท่องเที่ยวเป็นไปในทิศทางที่ดีได้

(4) สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

หน่วยงานภาครัฐแขวงจำปาสักได้มีการพัฒนาร้านจำหน่ายของที่ระลึก (ODOP) จากท้องถิ่นให้มีความสวยงามและเป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อนำไปจำหน่ายเป็นสินค้าที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยวในตลาดแขวงจำปาสัก อีกทั้งผลักดันการสร้างศูนย์บริการนักท่องเที่ยวบริเวณด่านชายแดน เพื่อสร้างการรับรู้ข้อมูลทางการท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวบางกลุ่มในพื้นที่ด่านชายแดนช่องเม็ก อาทิ นักท่องเที่ยวที่นิยมเดินทางเข้ามาสปป.ลาว เพื่อดื่มกาแฟเท่านั้น แล้วเดินทางกลับเพื่อให้เกิดการกระจายตัวไปยังแหล่งท่องเที่ยวรองของแขวงจำปาสัก

(5) แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยว

แขวงจำปาสักได้มีการผลักดันให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวและเพิ่มกิจกรรมการท่องเที่ยว ยามค่ำคืนในพื้นที่เมืองปากเซ เพื่อเพิ่มทางเลือกในการท่องเที่ยวและให้นักท่องเที่ยวพักแรมที่เมืองปากเซนานขึ้น อาทิ ถนนคนเดิน ตลาดกลางคืน เป็นต้น รวมถึงกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวใช้จ่ายในพื้นที่ได้นานขึ้น

(6) การส่งเสริมการตลาดทางการท่องเที่ยว

การใช้งานวิจัยศึกษาความเป็นไปได้ในด้านการตลาดท่องเที่ยวระหว่างสปป.ลาวกับประเทศไทย เพื่อให้เกิดการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวแขวงจำปาสักให้เจริญเติบโตและงอกงามมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะศึกษาในภาคธุรกิจทางการท่องเที่ยว ประกอบกับการโฆษณาประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวและสินค้าที่ระลึกของแขวงจำปาสักให้นักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและชาวต่างชาติเกิดการรับรู้มากขึ้น เนื่องจากปัจจุบันยังไม่มี การประชาสัมพันธ์เท่าที่ควร โดยส่งเสริมให้ภาคธุรกิจทางการท่องเที่ยวมีการพัฒนาคุณภาพการบริการให้มีมาตรฐานและสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว และพัฒนากลยุทธ์การตลาดของตนเอง เพื่อสร้างความอยู่รอดขององค์กร อีกทั้งดูแลและควบคุมอัตราหรือค่าธรรมเนียมในธุรกิจทางการท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสมกับคุณภาพและบริการ เนื่องจากอัตราค่าบริการต่าง ๆ ค่อนข้างมีราคาสูง อาทิ ค่าธรรมเนียมในการเข้าชมแหล่งท่องเที่ยว ค่าที่พักแรม อาหาร ขนส่ง และรายการนำเที่ยว เป็นต้น ซึ่งทางภาคธุรกิจต้องสร้างความเข้าใจที่ชัดเจนให้กับนักท่องเที่ยว เพื่อลดปัญหาและสร้างภาพลักษณ์ที่ดีทางการท่องเที่ยวให้กับแขวงจำปาสัก

(7) ด้านชายแดน

ในด้านของด่านชายแดน แขวงจำปาสักได้มีการพัฒนากฎหมายหรือกฎระเบียบในการข้ามด่านชายแดนและเข้าออกประเทศ ที่เอื้ออำนวยแก่ผู้มาใช้บริการด่านชายแดน บริษัทท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยว และส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่หรือตำรวจท่องเที่ยวอำนวยความสะดวกในการข้ามแดนของนักท่องเที่ยว อาทิ การรักษาความปลอดภัย การอำนวยความสะดวกในการสำเนาเอกสารข้ามแดน เป็นต้น ซึ่งจะทำให้มีความรวดเร็วและนักท่องเที่ยวเกิดความคล่องตัวในการข้ามด่านชายแดน

ภาพที่ 10 การจัดประชุม ณ แขวงจำปาสัก สปป.ลาว

4.1.2 แขวงสาละวัน

แขวงสาละวันเป็นแขวงที่อยู่ทางตอนใต้ของสปป.ลาว มีจำนวนประชากร 366,723 คน โดยมีเมืองเอก คือ เมืองสาละวัน มีชายแดนเชื่อมต่อกับจังหวัดอุบลราชธานี ประเทศไทย ซึ่งเป็นด่านท้องถิ่นทั้งสองด้าน แขวงสาละวันเป็นแขวงขนาดเล็กยังไม่มี ความเจริญทางเศรษฐกิจและการค้ามากนัก มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่อุดมสมบูรณ์ และเป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยว อาทิ น้ำตกตาดเลาะ อ่างเก็บน้ำเซโดนภูละเห็ด ภูละเหาะ เป็นต้น รวมถึงร่องรอยของสงคราม อาทิ เส้นทางโฮจิมินห์ สะพานสุพานวงที่หักกลาง เป็นต้น และมีธุรกิจทางการท่องเที่ยว ได้แก่ โรงแรม 6 แห่ง เรือนพักหรือรีสอร์ท 45 แห่ง ร้านอาหาร 115 แห่ง และธุรกิจบันเทิงหรือคาราโอเกะ 6 แห่ง

จากการศึกษาข้อคิดเห็นและทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของหน่วยงานภาครัฐแขวงสาละวัน พบว่า มีทิศทางและนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวของแขวงสาละวัน ดังนี้

(1) สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

แขวงสาละวันได้มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวของแขวงสาละวันให้เพียงพอและมีมาตรฐานระดับสากลเพื่อที่จะรองรับนักท่องเที่ยวในอนาคต อาทิ เส้นทางคมนาคม โดยเฉพาะเส้นทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในแขวงสาละวันยังเป็นอุปสรรคในการเข้าถึงของนักท่องเที่ยว จำนวนและมาตรฐานของที่พักรวม ร้านอาหาร และร้านสินค้าที่ระลึก เป็นต้น

(2) การท่องเที่ยวเชื่อมโยง

การส่งเสริมเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศไทย เนื่องจากบริเวณชายแดนทั้ง 2 ประเทศมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญที่ใกล้กับด่านชายแดน คือ แหล่งท่องเที่ยวสามพันโบกของประเทศไทย และแหล่งท่องเที่ยวสีพันชุมของ สปป. ลาว จึงเป็นข้อดีที่จะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวใกล้เคียงกลุ่มนี้เดินทางต่อมายังแขวงสาละวัน รวมถึงการผลักดันเส้นทางเชื่อมโยงประเทศไทย สปป.ลาว และประเทศเวียดนาม เนื่องจากแขวงสาละวันมีพื้นที่ที่เชื่อมต่อกับประเทศไทย และประเทศเวียดนาม ซึ่งถือว่าเป็นโอกาสที่สำคัญสำหรับแขวงสาละวันในการรองรับนักท่องเที่ยว ผู้ที่สัญจรไปมาระหว่างประเทศไทยและประเทศเวียดนาม ซึ่งหากด่านชายแดนปากแขง ประเทศไทยและด่านชายแดนปากตะพาน สปป.ลาว สร้างสะพานมิตรภาพไทยลาวแล้วเสร็จและยกระดับเป็นด่านชายแดนสากลแล้ว จะทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางโดยใช้เส้นทางผ่านแขวงสาละวันเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากตัวเมืองของแขวงสาละวันอยู่ในเส้นทางที่เหมาะสมสำหรับการหยุดพักระหว่างการเดินทางหรือพักรถก่อนเดินทางต่อไปยังจุดหมายปลายทางอื่น

(3) การส่งเสริมการตลาดทางการท่องเที่ยว

หน่วยงานภาครัฐแขวงสาละวันได้ส่งเสริมให้มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยว โดยโฆษณาประชาสัมพันธ์ทั้งแหล่งท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการผลักดันการท่องเที่ยวของแขวงสาละวัน

(4) ด่านชายแดน

การผลักดันการก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทยลาวบริเวณด่านผ่อนปรนปากตะพาน แขวงสาละวัน สปป.ลาว และด่านผ่อนปรนปากแขง ประเทศไทย เพื่อยกระดับด่านชายแดนทั้ง 2 ประเทศเป็นด่านสากล ซึ่งปัจจุบันผู้สัญจรและนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะใช้บริการเรือยนต์เพื่อข้ามฝั่งระหว่าง 2 ประเทศ อย่างไรก็ตามมีเพียงคนไทย หรือคนลาวที่สามารถเดินทางเข้าออกได้ ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีความต้องการเดินทางโดยใช้ด่านปากตะพาน ต้องเดินทางกลับมาใช้แค่ด่านปากตะพานเท่านั้นในการเข้าออกประเทศ ตลอดจนผลักดันให้มีการปรับกระบวนการและพิธีการเข้าออกด่านชายแดนให้มีความรวดเร็วและสะดวกสบายยิ่งขึ้น เนื่องจากกระบวนการและพิธีการในการเข้าออกยังมีหลายขั้นตอนที่ซับซ้อน และยังมีความล่าช้า จึงทำให้นักท่องเที่ยวมีข้อจำกัดด้านเวลาในการเดินทางท่องเที่ยว

ภาพที่ 11 การจัดประชุม ณ แขวงสาละวัน สปป.ลาว

4.1.3 แขวงสะหวันนะเขต

แขวงสะหวันนะเขตเป็นแขวงขนาดใหญ่ที่มีจำนวนประชากร 906,440 คน โดยมีเมืองเอก คือ เมืองสะหวันนะเขต มีชายแดนเชื่อมต่อกับจังหวัดมุกดาหาร ประเทศไทย ซึ่งแขวงสะหวันนะเขตมีนักลงทุนนิยมเข้ามาลงทุน จึงทำให้มีความเจริญทางเศรษฐกิจและการค้า นอกจากนี้ยังเป็นแขวงที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ อาทิ พระธาตุโพน พระธาตุอิงฮัง พิพิธภัณฑ์ไดโนเสาร์ เป็นต้น อีกทั้งมีเทศกาลสำคัญ คือ เทศกาลพระธาตุโพนในเดือน 12 และยังมีธุรกิจทางการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ได้แก่ โรงแรม 47 แห่ง เรือนพักหรือรีสอร์ท 191 แห่ง ร้านอาหาร 225 แห่ง และธุรกิจบันเทิงหรือคาราโอเกะ 11 แห่ง

จากการศึกษาข้อคิดเห็นและทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของหน่วยงานภาครัฐแขวงสะหวันนะเขต พบว่า มีทิศทางและนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวของแขวงสะหวันนะเขต ดังนี้

(1) การมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยว

แขวงสะหวันนะเขตได้ส่งเสริมให้มีการปลูกจิตสำนึกคนในชุมชนด้านการท่องเที่ยว โดยการส่งเสริมให้คนในชุมชนเป็นเจ้าบ้านที่ดีในการต้อนรับนักท่องเที่ยว ตลอดจนรักษาทรัพยากรทางการท่องเที่ยวของชุมชน

(2) การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวและความร่วมมือทางการท่องเที่ยวกับประเทศไทย

แขวงสะหวันนะเขตได้พัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกับไทยอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดประชุมเรื่องการท่องเที่ยวระหว่างสองประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลกันทั้งสองประเทศ ซึ่งจะนำไปสู่แผนการพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกันระหว่างสปป.ลาว และประเทศไทย อีกทั้งมีการเชื่อมโยงกิจกรรมทางการท่องเที่ยวในชุมชนระหว่างเส้นทางการเข้าถึงประเทศไทยและสปป.ลาว เนื่องจากการเดินทางเข้าถึงทั้งสองประเทศ มีชุมชนที่มีกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ หากมีการเชื่อมโยงกิจกรรมเข้ากัน ทำให้ชุมชนมีรายได้จากการท่องเที่ยวมากขึ้นและสามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวได้ และได้ส่งเสริมให้มีกิจกรรมร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบการของทั้งสองประเทศ เช่น งานวิชาการ งานภาครัฐกิจทางการท่องเที่ยว เป็นต้น เนื่องจากหน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยว ไม่ค่อยมีโอกาสในการพบปะ แลกเปลี่ยนข้อมูลทางการท่องเที่ยว ซึ่งหากมีกิจกรรมร่วมกันทั้งสองประเทศถือเป็นโอกาสสำคัญในการหารือแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกันต่อไป

(3) โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของแขวงสะหวันนะเขต เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว เช่น เส้นทางคมนาคม เส้นทางเข้าถึงบริเวณด่านคาสีโน ระบบไฟฟ้า เป็นต้น อีกทั้งพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวโดยการพัฒนารูปลักษณ์ และบรรจุภัณฑ์ของสินค้าที่ระลึกในท้องถิ่น ให้มีมาตรฐานและคุณภาพ ส่งผลให้เป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยว

(4) แหล่งท่องเที่ยว

การพัฒนาพื้นที่ตัวเมืองสะหวันนะเขตให้มีความเป็นระเบียบ สะอาดเรียบร้อย และสวยงาม เนื่องจากส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวแขวงสะหวันนะเขต ส่วนใหญ่จะพักแรมในตัวเมืองสะหวันนะเขต หากมีการบริหารจัดการที่ดีในพื้นที่จะช่วยให้ตัวเมืองสะหวันนะเขตมีทัศนียภาพที่ดี และในด้านการปรับปรุงและอนุรักษ์ทรัพยากรทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งแขวงสะหวันนะเขตส่วนมีอาคารเก่าค่อนข้างเยอะ และเป็นสถาปัตยกรรมแบบโคโลเนียล ซึ่งถือว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์และเป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยว

(5) การส่งเสริมการตลาดทางการท่องเที่ยว

แขวงสะหวันนะเขตการส่งเสริมการค้าการลงทุนในภาครัฐกิจทางการท่องเที่ยว เนื่องจากแขวงสะหวันนะเขตมีจำนวนนักท่องเที่ยวเยอะ แต่มีการจับจ่ายใช้สอยทางการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อหัวน้อย จึงต้องมีการกระตุ้นการค้าการลงทุนทางการท่องเที่ยว เพื่อให้ระบบเศรษฐกิจของแขวงสะหวันนะเขตงอกเงย อีกทั้งยังมีการพัฒนาโฆษณาประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของแขวงสะหวันนะเขต เนื่องจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มองภาพลักษณ์แขวงสะหวันนะเขตเป็นเมืองเศรษฐกิจมากกว่าเมืองท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจึงไม่ค่อยรู้จักแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งแขวงสะหวันนะเขตมีแหล่งท่องเที่ยว

หลากหลาย อาทิ พระธาตุอิงฮัง พระธาตุโพน พิพิธภัณฑสถานไดโนเสาร์ เป็นต้น และยังมีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานทางการบริการในธุรกิจทางการท่องเที่ยว เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้มากที่สุด อีกทั้งส่งผลให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจและกลับมาใช้บริการธุรกิจทางการท่องเที่ยวของแขวงสะหวันนะเขต

(6) บุคลากรทางการท่องเที่ยว

การพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวแขวงสะหวันนะเขต เช่น การกำหนดตำแหน่งหน้าที่ที่ตรงกับความเชี่ยวชาญของบุคลากร การฝึกอบรมบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เป็นต้น เพื่อให้ นักท่องเที่ยวได้รับการบริการที่ดีจากบุคลากรทางการท่องเที่ยวแขวงสะหวันนะเขต และได้ส่งเสริมบุคลากรที่จบการศึกษาด้านการท่องเที่ยวโดยส่วนใหญ่ไม่ได้ทำงานตรงกับสายงานที่ศึกษามา เนื่องจากบุคลากรส่วนใหญ่ที่ทำงานสายงานบริการทางการท่องเที่ยว ไม่ได้จบมาตรงสายงาน จึงส่งผลต่อคุณภาพบริการทางการท่องเที่ยว

ภาพที่ 12 การจัดประชุม ณ แขวงสะหวันนะเขต สปป.ลาว

4.1.4 แขวงคำม่วน

แขวงคำม่วนเป็นแขวงที่มีจำนวนประชากร 375,504 คน โดยมีเมืองเอก คือ เมืองท่าแขก มีด่านชายแดนทั้งหมด 8 ด่าน ได้แก่ ด่านถาวร 2 ด่าน ด่านท้องถิ่น 3 ด่าน และ ด่านประเพณี 3 ด่าน

โดยมีชายแดนเชื่อมต่อกับจังหวัดนครพนม ประเทศไทย ซึ่งแขวงคำม่วนมีความเจริญทางเศรษฐกิจ และการค้า ทั้งยังเป็นแขวงที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด 198 แห่ง ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ 139 แห่ง แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม 30 แห่ง และแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ 29 แห่ง เนื่องจากมีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามและน่าสนใจมากมาย จึงทำให้นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว อาทิ พระธาตุศรีโคตรบูร ถ้ำนางแอ่น ถ้ำพระ ถ้ำน้ำลอดเซบั้งไฟ ถ้ำกองลอ กำแพงยักษ์ เป็นต้น ทั้งยังมีธุรกิจทางการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ได้แก่ โรงแรม 23 แห่ง เรือนพักหรือรีสอร์ท 78 แห่ง ร้านอาหาร 171 แห่ง และธุรกิจบันเทิงหรือคาราโอเกะ 4 แห่ง

จากการศึกษาข้อคิดเห็นและทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของหน่วยงานภาครัฐแขวงคำม่วน พบว่า มีทิศทางและนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวของแขวงคำม่วน ดังนี้

(1) การมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยว

การผลักดันให้มีส่วนร่วมของภาคผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกับภาครัฐของแขวงคำม่วน เช่น สมาคมขนส่ง สมาคมธุรกิจนำเที่ยว เป็นต้น อีกทั้งผลักดันให้มีการลดข้อจำกัดเพื่ออำนวยความสะดวกและรวดเร็วให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยว Mass ที่ใช้บริการบริษัททัวร์ เช่น การถ่ายรูป การยื่นเอกสารกลุ่ม เป็นต้น ทั้งยังมีการพัฒนาระบบการเก็บสถิติข้อมูลทางการท่องเที่ยวร่วมกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำเป็นฐานข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ และสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปต่อยอดในการพัฒนาการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมให้คนในพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวของแขวงคำม่วน ซึ่งต้องปลูกฝังให้คนในพื้นที่ตระหนักและเห็นความสำคัญของทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่นำมาใช้ประโยชน์ และเพื่อให้ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวเสื่อมโทรมน้อยที่สุด

(2) ความร่วมมือกับประเทศไทย

การส่งเสริมให้ทำ MOU ระหว่างผู้ประกอบการประเทศไทยและสปป.ลาว เพื่อให้มีการดูแลและจัดระเบียบธุรกิจทางการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง อาทิ ที่พักแรม ร้านอาหาร เป็นต้น โดยมีการจัดประชุมทางการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย สปป.ลาว และประเทศเวียดนาม อีกทั้งมีการแลกเปลี่ยน และการจัดรายการนำเที่ยว (FAM Trip) ที่เมืองมะลุนคร ระหว่างนครพนม กับแขวงคำม่วน

(3) โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของแขวงคำม่วน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวที่แขวงคำม่วน อีกทั้งมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวในด้าน การพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์และบริการทางการท่องเที่ยว เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว ทั้งยังสร้างภาพลักษณ์ที่ดีทางการท่องเที่ยวให้กับแขวงคำม่วน

(4) การท่องเที่ยวเชื่อมโยง

แขวงคำม่วนมีการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงแขวงต่อแขวง และระหว่างประเทศ โดยมีการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว the loop ได้แก่ 1) ท่าแขก – เวียดนาม 2) ท่าแขก - เวียงจันทน์ 3) ท่าแขก- สะหวันนะเขต

(5) การส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยว

การส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวของแขวงคำม่วนได้พัฒนาด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว ร่วมกันระหว่างสองประเทศ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวเอง (FIT) ในพื้นที่บริเวณชายแดน ทั้งยังพัฒนารายการนำเที่ยวแบบ 1 วัน (One Day Trip) ได้แก่ 1) สะพานมิตรภาพ – กำแพงหินยักษ์ – ศาลหลักเมือง – พระธาตุศรีโคดตะบอง โฮจิมิน 2) สะพานมิตรภาพ – ถ้ำผาง - ถ้ำพระ – ถ้ำนางแอ่น – ชื้อของฝากที่ท่าแขก

(6) ด้านชายแดน

การพัฒนาระบบการเข้าออกด้านชายแดนให้มีความคล่องตัวสำหรับนักท่องเที่ยว เนื่องจากการข้ามด่านชายแดนยังมีความซับซ้อนและล่าช้า ทำให้ส่งผลกระทบต่อบริษัทนำเที่ยวและนักท่องเที่ยว อีกทั้งผลักดันกฎระเบียบสำหรับเอื้ออำนวยนำรถผ่านด่านชายแดนไปกลับภายในวันเดียวกัน ให้มีค่าธรรมเนียมลดลง โดยหน่วยงานภาครัฐยังได้ส่งเสริมให้มีการสร้างความชัดเจนของค่าธรรมเนียมการนำรถเข้า-ออก หรือข้ามด่านชายแดนอีกด้วย และลดข้อจำกัดบางประการสำหรับอำนวยความสะดวกให้แก่กลุ่มนักท่องเที่ยวประเภทคาราวาน เนื่องจากมีนักท่องเที่ยวคาราวานเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังแขวงคำม่วนเพิ่มขึ้น แต่มีบางกลุ่มที่มีปัญหาในการข้ามด่านชายแดนเพื่อเข้ามาท่องเที่ยวแบบคาราวาน

(7) บุคลากรทางการท่องเที่ยว

การพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวของแขวงคำม่วนให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวแขวงคำม่วนมากขึ้น โดยส่งเสริมให้มีเจ้าหน้าที่สำหรับดูแลความปลอดภัยให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวด้วยตนเอง (FIT) เช่น นักท่องเที่ยวแสวงบุญ เป็นต้น

ภาพที่ 13 การจัดประชุม ณ แขวงคำม่วน สปป.ลาว

4.1.5 แขวงเวียงจันทน์

แขวงเวียงจันทน์เป็นแขวงที่อยู่ภาคกลางของสปป.ลาว มีจำนวนประชากร 480,440 คน โดยมีเมืองเอก คือ เมืองโพนโฮง มีชายแดนเชื่อมต่อกับจังหวัดเลย ประเทศไทย ได้แก่ ด้านसानะคาม ซึ่งเป็นด่านท้องถิ่น แขวงเวียงจันทน์มีความเจริญทางเศรษฐกิจและการค้า ทั้งยังเป็นแขวงที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่อุดมสมบูรณ์ มีแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมด 107 แห่ง เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม 13 แห่ง อาทิ พระธาตุดอนแก้ว เมืองโพนโฮง พระธาตุมาหล้า เป็นต้น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ 85 แห่ง อาทิ เมืองวังเวียง ถ้ำจิง ถ้ำปู่คำ เป็นต้น และแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ 9 แห่ง อาทิ ถ้ำเจ้าอนุ เมืองไซสมบูน เป็นต้น ทำให้นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ทั้งยังมีธุรกิจทางการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ได้แก่ โรงแรม 61 แห่ง เรือนพักหรือรีสอร์ท 164 แห่ง ร้านอาหาร 41 แห่ง และธุรกิจบันเทิงหรือคาราโอเกะ 10 แห่ง

จากการศึกษาข้อคิดเห็นและทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของหน่วยงานภาครัฐแขวงเวียงจันทน์ พบว่า มีทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของแขวงเวียงจันทน์ ดังนี้

(1) การมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยว

แขวงเวียงจันทน์ได้ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทางการท่องเที่ยว มีการศึกษาข้อมูลทางการท่องเที่ยว เพื่อนำไปสู่การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวให้มีความยั่งยืน

(2) ความร่วมมือกับประเทศไทยและประเทศใกล้เคียง

การจัดประชุมทางการท่องเที่ยวเกี่ยวกับประเทศใกล้เคียง ได้แก่ สปป.ลาว ประเทศไทย ประเทศกัมพูชา และประเทศเวียดนาม เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกัน อีกทั้งส่งเสริมให้มีการกระจายผลประโยชน์ทางการท่องเที่ยวให้กับทุกภาคส่วน ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการ และประชาชน

(3) สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

การพัฒนาคุณภาพของการบริการของธุรกิจทางการท่องเที่ยวในแขวงเวียงจันทน์ อาทิ ที่พักแรม ร้านอาหาร มัคคุเทศก์ เป็นต้น เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีทางการท่องเที่ยวของแขวงเวียงจันทน์ และสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว

(4) แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยว

การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของแขวงเวียงจันทน์ให้มีความหลากหลายและแปลกใหม่ โดยกระตุ้นให้มีการลงทุนจากนักลงทุนต่างชาติและนักลงทุนในประเทศ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวแขวงเวียงจันทน์มากขึ้น

(5) การท่องเที่ยวเชื่อมโยง

แขวงเวียงจันทน์มีการพัฒนากิจกรรมทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงร่วมกับประเทศไทย ทั้งในด้านวัฒนธรรม ประเพณี และกีฬาเพื่อสุขภาพ เนื่องจากมีความคล้ายคลึงกัน ส่งผลให้นักท่องเที่ยวมีทางเลือกในการท่องเที่ยวแขวงเวียงจันทน์มากยิ่งขึ้น

(6) การส่งเสริมการตลาดทางการท่องเที่ยว

การส่งเสริมโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวเกิดการรับรู้มากขึ้น เนื่องจากแขวงเวียงจันทน์มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจมากมาย แต่ยังไม่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวมากนัก การโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวจึงเป็นสิ่งสำคัญในการเปิดตลาดนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ๆ ให้เข้ามาท่องเที่ยวยังแขวงเวียงจันทน์

(7) ด้านชายแดน

การผลักดันด้านชายแดนท้องถิ่นของแขวงเวียงจันทน์ให้มีการยกระดับเป็นด่านชายแดนถาวร เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางเข้าถึงแขวงเวียงจันทน์ได้สะดวกสบายและง่ายมากยิ่งขึ้น

(8) บุคลากรทางการท่องเที่ยว

หน่วยงานภาครัฐแขวงเวียงจันทน์มีการส่งเสริมพัฒนามาตรฐานบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีความรู้ ทักษะ และความชำนาญในสายงานที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว เพื่อให้ นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจและเดินทางมาใช้บริการอีก

4.1.6 แขวงบอลิคำไซ

แขวงบอลิคำไซเป็นแขวงที่อยู่ภาคกลางของสปป.ลาว มีจำนวนประชากร 264,513 คน โดยมีเมืองเอก คือ เมืองปากซัน ซึ่งอยู่ฝั่งตรงข้ามจังหวัดบึงกาฬ ประเทศไทย แขวงบอลิคำไซยังไม่มีความสำเร็จทางเศรษฐกิจและการค้ามากนัก อย่างไรก็ตาม ยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ อาทิ ถ้ำเมืองคอน น้ำตกวังพอง น้ำตกตาดเล็ก เป็นต้น ทั้งยังมีธุรกิจทางการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ได้แก่ โรงแรม 31 แห่ง เรือนพักหรือรีสอร์ท 74 แห่ง ร้านอาหาร 132 แห่ง และธุรกิจบันเทิงหรือคาราโอเกะ 6 แห่ง

จากการศึกษาข้อคิดเห็นและทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของหน่วยงานภาครัฐแขวงบอลิคำไซ พบว่า มีทิศทางและนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวของแขวงบอลิคำไซ ดังนี้

(1) การมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยว

แขวงบอลิคำไซได้ส่งเสริมให้มีการร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐกับผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวในการพัฒนาการท่องเที่ยวของแขวงบอลิคำไซ ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นไปในทิศทางที่ดี

(2) แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยว

การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญภายในแขวงบอลิคำไซให้มีความโดดเด่นและดึงดูดใจนักท่องเที่ยวมากขึ้น เพื่อดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยวและให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังแขวงบอลิคำไซเพิ่มมากขึ้น

(3) การท่องเที่ยวเชื่อมโยง

การสร้างวงจรการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างแขวงบอลิคำไซกับแขวงอื่นๆ และระหว่างสปป.ลาวกับประเทศไทย เพื่อให้มีการกระจายตัวและส่งต่อนักท่องเที่ยวระหว่างแขวงและระหว่างประเทศ ที่ก่อให้เกิดผลประโยชน์ทางการท่องเที่ยวเป็นวงกว้างมากขึ้น

4.1.7 นครหลวงเวียงจันทน์

นครหลวงเวียงจันทน์ เป็นเมืองหลวงของสปป.ลาว ตั้งอยู่ทางตอนกลางของสปป.ลาว ซึ่งตรงข้ามกับจังหวัดหนองคาย ประเทศไทย มีการเชื่อมต่อคมนาคมโดยสะพานมิตรภาพแห่งที่ 1 โดยมีชื่อเดิมคือ กำแพงนครเวียงจันทน์ มีจำนวนประชากรทั้งหมด 768,743 คน ซึ่งนครหลวงเวียงจันทน์มีการค้าและการลงทุนที่ส่งผลให้เศรษฐกิจมีการเจริญเติบโตและมั่นคง นอกจากนี้นครหลวงเวียงจันทน์ถือเป็นเมืองที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจและนิยมเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว เนื่องจากมีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลายและเป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยว อาทิ พระธาตุหลวง ประตูลี้ วัดสีสะเกด วัดสีเมือง หอพระแก้ว เชื่อน้ำจิม เป็นต้น อีกทั้งมีธุรกิจทางการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ได้แก่ โรงแรม 99 แห่ง เรือนพักหรือรีสอร์ท 224 แห่ง ร้านอาหารและเครื่องดื่ม 101 แห่ง และธุรกิจบันเทิงหรือคาราโอเกะ 83 แห่ง

จากการศึกษาข้อคิดเห็นและทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของหน่วยงานภาครัฐนครหลวงเวียงจันทน์ พบว่า มีทิศทางและนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวของสปป.ลาว ดังนี้

(1) การมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยว

การส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยวของคนในชุมชนหรือในพื้นที่ในการเป็นเจ้าของบ้านที่ดีสำหรับต้อนรับและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว นครหลวงเวียงจันทน์

(2) ความร่วมมือกับประเทศไทย

การพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกันกับประเทศไทย ที่ต้องให้ความสำคัญกับภาคประชาชนของทั้งสองประเทศ เนื่องจากประชาชนเป็นกลุ่มที่นักท่องเที่ยวได้พบปะโดยตรง จึงต้องให้ความสำคัญในการเข้ามาเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยว อีกทั้งส่งเสริมให้มีการสร้างการตลาดร่วมกันระหว่างสปป.ลาว และประเทศไทย ที่สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาทั้งเที่ยวทั้งสองประเทศมากขึ้น ตลอดจนสร้างความเชื่อทางด้านวัฒนธรรมร่วมกันกับประเทศไทย และสร้างการสื่อความหมายทางการท่องเที่ยวร่วมกัน อาทิ ภาพยนตร์คู่แฝดเมืองท่องเที่ยว เป็นต้น

(3) สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

การทางงบประมาณในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ทั้งนี้ยังหลักดันการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวของนครหลวงเวียงจันทน์ให้มีคุณภาพ โดยพัฒนาจากสินค้าท้องถิ่นที่นักท่องเที่ยวนิยมซื้อและใช้บริการให้มีมาตรฐานและคุณภาพที่ดี

(4) การท่องเที่ยวเชื่อมโยง

หน่วยงานภาครัฐแขวงบอลิคำไซมีการส่งเสริมการสำรวจเส้นทางท่องเที่ยวและวงจรการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ เพื่อนำมาออกแบบเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงสปป.ลาวและประเทศไทย

(5) การส่งเสริมการตลาดทางการท่องเที่ยว

การโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยว ทั้งแหล่งท่องเที่ยวและเทศกาลต่างๆ เช่น บุญปีใหม่ บุญแข่งเรือ บุญออกพรรษา บั้งไฟพญานาค คาราวานจักรยานปั่นข้ามแดน วังมารารอน เป็นต้น เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว และการสร้างภาพลักษณ์ของอาหารลาวที่เชื่อว่าจะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวได้ โดยนำตัวอย่างการสร้างภาพลักษณ์มาจากอาหารไทยที่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั่วโลก เพื่อให้ นักท่องเที่ยวได้มีทางเลือกและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่น่าสนใจมากขึ้น

(6) บุคลากรทางการท่องเที่ยว

การพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานสำหรับให้บริการนักท่องเที่ยว ทั้งในด้านทักษะและความชำนาญในการบริการ โดยเฉพาะการให้บริการในโรงแรม รีสอร์ท และร้านอาหาร เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในการบริการทางการท่องเที่ยว

ภาพที่ 14 การจัดประชุม ณ แขวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว

4.1.8 แขวงบ่อแก้ว

แขวงบ่อแก้วมีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่าน มีบ่อน้ำอุ่นผ่านการสำรวจแล้ว 3 แหล่ง, ร่องรอยประวัติศาสตร์ และสถานที่โบราณทางด้านวัฒนธรรม เช่น เมืองเก่าสุวรรณโคมคำ ขนเผ่าและชาติพันธุ์ เป็นต้น โดยมีการสำรวจแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมดมี 99 แหล่ง คือ ธรรมชาติ 71 แห่ง วัฒนธรรม 22 แห่ง และประวัติศาสตร์ 6 แห่ง อีกทั้งแขวงบ่อแก้วยังมีบริษัทท่องเที่ยวทั้งหมด 18 บริษัท โรงแรม 16 แห่ง ที่พัก รีสอร์ท 65 แห่ง มีร้านอาหาร 53 แห่ง และยังมีเทศกาลต่างๆ ของแขวง เช่น งานเฉลิมฉลองปีท่องเที่ยว 2018 เทศกาลดอกจ้าวบาน งานบุญประเพณีบรรดาเผ่า เป็นต้น ซึ่งในปี 2017 มีนักท่องเที่ยว เข้า – ออก แขวงบ่อแก้ว ทั้งหมด 216,095 คน เมื่อเทียบกับปี 2016 มีนักท่องเที่ยวทั้งหมด 219,603 คน ซึ่งลดลงถึง 1.6% และปี 2018 มีนักท่องเที่ยวทั้งหมด 499,199 คน ซึ่งแขวงบ่อแก้วมีการส่งเสริมทางการท่องเที่ยวให้เติบโตและขยายตัว

จากการศึกษาข้อคิดเห็นและทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของหน่วยงานภาครัฐแขวงบ่อแก้ว พบว่า มีทิศทางและนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวของแขวงบ่อแก้ว ดังนี้

(1) การมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยว

กระจายผลประโยชน์ทางการท่องเที่ยวให้มีความครอบคลุมทุกภาคส่วน ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการ และมวลชน โดยส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยว โดยให้ประชาชนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อมูลทางการท่องเที่ยวที่นำไปสู่การจัดการการ

ท่องเที่ยวที่ดี อีกทั้งส่งเสริมความร่วมมือกับผู้ประกอบการและนักลงทุนด้านการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดการขยายเศรษฐกิจทางการท่องเที่ยวที่หลากหลายและมีมาตรฐานมากขึ้น

(2) โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

การพัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค และโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ปรับปรุงท่าเรือบ้านมอม เมืองต้นผึ้ง โครงสร้างริมตลิ่งแม่น้ำโขง เพื่อป้องกันน้ำกัดเซาะ สร้างสวนสาธารณะ เป็นต้น รวมถึงปรับปรุง ระบบการระบายน้ำ และระบบการจัดการขยะ ในบริเวณเขตเทศบาลเมือง รวมถึงการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในแขวงบ่อแก้ว เช่น การพัฒนาและส่งเสริมสนามบินภายในประเทศของแขวงบ่อแก้วให้เป็นสนามบินนานาชาติ การพัฒนาการบริการล่องเรือระยะสั้นในเส้นทางแม่น้ำโขง เป็นต้น

(3) แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยว

การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเฉพาะจุดของแขวงบ่อแก้ว เช่น เมืองโบราณสุวรรณโคมคำ บ่อน้ำอุ่นชุมชนธรรมชาติบ้านน้ำผึ้ง ผาแดงคำ การจัดการการท่องเที่ยวผามูเซอขาว/ดำ สร้างสถานที่พักผ่อนริมแม่น้ำโขง การส่งเสริมอุทยานธรรมชาติบ้านดอนใจ เป็นต้น

(4) การท่องเที่ยวเชื่อมโยง

การผลักดันการท่องเที่ยวเชื่อมโยงทางน้ำกับแขวงอื่นๆ ในเส้นทางห้วยทราย - ปากแบง - หลวงพระบาง ทั้งยังผลักดันให้นักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงสปป.ลาวและประเทศไทย ในเส้นทางห้วยทราย - เชียงราย - เชียงใหม่ และเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงสปป.ลาวและประเทศจีน ในเส้นทางห้วยทราย - เชียงรุ่ง - कुณหมิง

(5) การส่งเสริมการตลาดทางการท่องเที่ยว

การกระตุ้นให้เกิดการค้าการลงทุนทางการท่องเที่ยวในแขวงบ่อแก้วจากนักลงทุนภายในประเทศและนักลงทุนต่างชาติ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวและช่วยให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจทางการท่องเที่ยว

(6) ด้านชายแดน

การสร้างร่วมมือกันในการจัดการระบบต่างๆ ในการข้ามแดนให้มีประสิทธิภาพร่วมกับประเทศไทยในการข้ามด่านชายแดน เพื่อลดขั้นตอน ความยุ่งยากและซับซ้อน และการลดข้อจำกัดของเวลาอยู่ในสปป.ลาว กรณีใช้ Border Pass เนื่องจากนักท่องเที่ยวต้องใช้เวลาในการเดินทาง จึงทำให้กระทบเวลาในการเดินทางท่องเที่ยว

(7) บุคลากรทางการท่องเที่ยว

การพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีความพร้อมสำหรับรองรับการเติบโตทางการท่องเที่ยว เนื่องจากบุคลากรทางการท่องเที่ยวของแขวงบ่อแก้วยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับการบริการที่สามารถตอบสนองความต้องการนักท่องเที่ยว

ภาพที่ 15 การจัดประชุม ณ แขวงบ่อแก้ว สปป.ลาว

4.1.9 แขวงหลวงน้ำทา

แขวงหลวงน้ำทาเป็นแขวงที่มีการเตรียมความพร้อมในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ซึ่งมีร้านอาหารมากกว่า 86 แห่ง โดยมีประเภทอาหารที่มีความหลากหลาย อีกทั้งมีบาร์สำหรับนักดื่ม 70 แห่ง สถานบันเทิง 18 แห่ง ตลอดจนโรงแรมและโฮมสเตย์ที่ได้มาตรฐาน 8 แห่ง ซึ่งจากการศึกษาข้อคิดเห็นและทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของหน่วยงานภาครัฐแขวงหลวงน้ำทา พบว่า มีทิศทางและนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวของแขวงหลวงน้ำทา ดังนี้

(1) การมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยว

การสร้างความร่วมมือกับผู้ประกอบการในการปรับแผนการท่องเที่ยวและเส้นทางการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยว รวมถึงสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาคส่วนต่างๆ เช่น รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม อุตสาหกรรม ธุรกิจทางการท่องเที่ยว เป็นต้น

(2) ความร่วมมือกับประเทศไทยและประเทศใกล้เคียง

แขวงหลวงน้ำทาได้มีการผลักดันเวทีสำหรับแลกเปลี่ยนทางการท่องเที่ยวร่วมกัน เพื่อสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศไทยและให้เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่น การวางแผน ยุทธศาสตร์ทางการท่องเที่ยว การแลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านระบบการวิจัยหาข้อมูล เป็นต้น โดยส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมกับประเทศใกล้เคียง โดยจัดขึ้นเป็นเทศกาลประจำปีอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยวและมีกิจกรรมร่วมกัน และได้การผลักดันให้

บริษัทท่องเที่ยวของสปป.ลาวและประเทศไทย ร่วมมือกันกำหนดรายการท่องเที่ยวเชื่อมโยงทั้งสองประเทศ ตลอดจนเชื่อมโยงไปยังประเทศใกล้เคียงด้วยเช่นกัน

(3) สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สำหรับอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว เช่น ระบบไฟฟ้า ระบบน้ำประปา ถนน เป็นต้น อีกทั้งสร้างและปรับปรุงป้ายและสัญลักษณ์ทางการท่องเที่ยวให้มีความชัดเจน และอยู่ในจุดที่เห็นได้ชัด เช่น ป้ายบอกทาง ป้ายแหล่งท่องเที่ยว ป้ายประวัติความเป็นมา แผนที่ และสัญลักษณ์ทางการท่องเที่ยว เป็นต้น การพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวจากชนเผ่าในท้องถิ่นหรือผลิตภัณฑ์ที่โดดเด่นประจำแขวงให้มีความหลากหลาย มีคุณภาพที่ดี มีมาตรฐาน และออกแบบผลิตภัณฑ์สินค้าของที่ระลึกที่น่าสนใจ ซึ่งแขวงหลวงน้ำทาผลักดันให้นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เพื่ออำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ในรูปแบบระบบไอทีที่มีความทันสมัยและมีข้อมูลที่ชัดเจน

(4) แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยว

การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพและสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว เช่น จุดชมวิว หลวงน้ำทา ศูนย์วัฒนธรรมชนเผ่า แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเวียงภูคา อุทยานผาแต้มที่เป็นแหล่งประวัติศาสตร์ยุคสมรภูมิอินโดจีน เป็นต้น รวมถึงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว ได้แก่ การท่องเที่ยวเพื่อความบันเทิง เช่น บาร์ เล้าจ์ เป็นต้น การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย เช่น การเดินป่า ปีนเขา เป็นต้น และการท่องเที่ยวเรียนรู้วัฒนธรรม โดยเฉพาะการเยี่ยมชมกลุ่มชนเผ่าและชาติพันธุ์ ทั้งยังพัฒนาศูนย์วัฒนธรรมชนเผ่าและชาติพันธุ์ เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าชมและศึกษาวัฒนธรรมชนเผ่าชาติพันธุ์ และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้ ประกอบกับผลักดันแผนการสร้าง “พระธาตุสามแผ่นดิน” ที่ร่วมลงทุนกับนักลงทุนชาวไทยและชาวจีน

(5) การท่องเที่ยวเชื่อมโยง

การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงภายในแขวงหลวงน้ำทา เส้นทางนาแล-ภูคา-เมืองลอง-เมืองสิงห์-น้ำทา รวมถึงการสร้างรายการนำเที่ยวเมืองมรดกและวัฒนธรรม โดยเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวตามเมืองต่าง ๆ ที่อยู่บริเวณเส้นทางแม่น้ำโขง โดยออกแบบเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับพื้นที่อื่น อาทิ เส้นทางเยี่ยมชนต้นชาโบราณ (The Tea Caravan Trail) ที่เชื่อมโยงจากสิบสองปันนามาสู่เมืองลอง เป็นต้น

(6) การส่งเสริมการตลาดทางการท่องเที่ยว

การกระตุ้นการลงทุนทางการท่องเที่ยวจากนักลงทุนภายในประเทศและต่างประเทศ ที่ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยมีการสร้างระบบข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว และการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านรูปแบบสื่อต่างๆ อาทิ เว็บไซต์ สื่อโซเชียลมีเดีย สารคดีการท่องเที่ยว เป็นต้น เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงได้ง่าย และช่วยดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางเข้า

มาท่องเที่ยวแขวงบ่อแก้ว และการใช้งานวิจัยมาวิเคราะห์กระแสทางการท่องเที่ยว SWOT Analysis ตลอดจนพฤติกรรมและค่านิยมของนักท่องเที่ยวที่มีผลในทิศทางที่ดีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ และสังคม

(7) ด้านชายแดน

การผลักดันให้ยกระดับด้านชายแดนท้องถิ่นเป็นด้านชายแดนสากล โดยเฉพาะด้าน เมืองสิงห์-เมียนมาร์ เพื่อเสริมสร้างโอกาสในการพัฒนาเส้นทางการเชื่อมต่อจากแขวงหลวงน้ำทาไปสู่ เมืองเชียงตุง ที่จะก่อให้เกิดการท่องเที่ยวเชื่อมโยงได้ ประกอบกับพัฒนาระบบการผ่านด้านชายแดน ให้มีความสะดวกสบาย และลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นของนักท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการ เดินทางข้ามด้านชายแดนมากขึ้น และส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ด้านชายแดนอำนวยความสะดวกให้กับ บริษัทนำเที่ยว เพื่อนำนักท่องเที่ยวข้ามด้านชายแดนและเดินทางไปยังจุดหมายปลายทางทันเวลา และปลอดภัย

(8) บุคลากรทางการท่องเที่ยว

การพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพในการรองรับนักท่องเที่ยว ทั้งจาก หน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยว อาทิ การฝึกอบรมการบริการ การศึกษาดูงาน เป็นต้น และส่งเสริมให้บุคลากรดูแลด้านความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวอย่างจริงจังและรวดเร็ว เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดี และทำให้นักท่องเที่ยวมีความไว้วางใจและมั่นใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว แขวงหลวงน้ำทา

ภาพที่ 16 การจัดประชุม ณ แขวงหลวงน้ำทา สปป.ลาว

4.1.10 แขวงอุดมไซ

แขวงอุดมไซเป็นแขวงที่มีประชากรกว่า 370,000 คน มีชนเผ่าและชาติพันธุ์ที่มีเอกลักษณ์กว่า 17 ชนเผ่า อีกทั้งมีแหล่งท่องเที่ยวกว่า 106 แห่ง ซึ่งเป็นแขวงที่ไม่มีเขตแดนเชื่อมต่อกับประเทศอื่น โดยมีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลายที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยว อาทิ ตาดน้ำกัดยอละปา ภูธาดู วัดพระสิงห์คำไซยาราม ซึ่งจากการศึกษาข้อคิดเห็นและทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของหน่วยงานภาครัฐแขวงอุดมไซ พบว่า มีทิศทางและนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวของแขวงอุดมไซดังนี้

(1) การมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยว

การกำหนดนโยบายและกฎระเบียบทางการท่องเที่ยวร่วมกันที่เอื้อประโยชน์ทั้งสองประเทศ เพื่อให้เกิดการกระจายผลประโยชน์ทางการท่องเที่ยว โดยส่งเสริมความร่วมมือทางการท่องเที่ยวกับพื้นที่ใกล้เคียง ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ เนื่องจากแขวงอุดมไซไม่มีเขตเชื่อมต่อกับประเทศอื่นจึงต้องพึ่งพาความร่วมมือจากแขวงรอบข้างในการพัฒนาการท่องเที่ยว อีกทั้งส่งเสริมความร่วมมือในการพัฒนาการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมพื้นที่ทุรกันดารหรือเขตป่าสงวน เพื่อให้เกิดกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นหรือพื้นที่ทุรกันดาร รวมถึงส่งเสริมให้ชุมชนมีจิตสำนึกในการเป็นเจ้าบ้านที่ดีสำหรับต้อนรับนักท่องเที่ยว โดยใส่ใจและให้คุณค่าต่อแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ ทั้งในด้านวัฒนธรรม ธรรมชาติ และเทศกาลต่างๆ

(2) ความร่วมมือกับประเทศไทย

การทำงานด้านการท่องเที่ยวร่วมกันกับประเทศไทย เช่น การจัดประชุมหรือกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวร่วมกันระหว่างสปป. ลาวและประเทศไทย การประชุมส่งเสริมการค้าและการท่องเที่ยว เป็นต้น

(3) สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อตอบสนองความต้องการนักท่องเที่ยว เช่น ระบบขนส่งคมนาคมทั้งทางบกและทางน้ำ สร้างป้ายบอกทาง แผนที่ และข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น รวมถึงพัฒนาผลิตภัณฑ์ของที่ระลึกทางการท่องเที่ยวจากท้องถิ่น เช่น ผ้าฝ้ายพื้นเมือง น้ำมันงาดำ ชาธรรมชาติ น้ำผึ้งสด เหล้าสมุนไพรท้องถิ่น เป็นต้น

(4) แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยว

การพัฒนาและบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของแขวงอุดมไซ เช่น แหล่งท่องเที่ยวเผ่าท้องถิ่น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติตาดน้ำกัดย เป็นต้น และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในบางพื้นที่ในเขตทุรกันดารหรือเขตป่าสงวนที่ยังไม่ได้รับการพัฒนามากนัก โดยให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงได้ง่ายขึ้น และทำให้พื้นที่ทุรกันดารได้ผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวด้วย

(5) การท่องเที่ยวเชื่อมโยง

การพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงที่ให้แขวงอุดมไซเป็นส่วนหนึ่งในเส้นทางเชื่อมโยงที่สามารถเดินทางไปยังเมืองจุดหมาย อาทิ สิบสองปันนา บ่อแก้ว และหลวงพระบาง เป็นต้น โดยส่งเสริมความร่วมมือในการทำเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยง ไทย-ลาว-เวียดนาม-จีน ของบริษัทนำเที่ยวประเทศไทยและสปป. ลาว

(6) การส่งเสริมการตลาดทางการท่องเที่ยว

การพัฒนาระบบเทคโนโลยีมาปรับใช้ในระบบการให้บริการข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว และการโฆษณาประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ผ่านเว็บไซต์หรือสื่อต่างๆ เช่น การทำสารคดีการท่องเที่ยวอุดมไซ เป็นต้น โดยใช้การวิจัยเป็นเครื่องมือในการศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยว จุดแข็ง จุดอ่อน ปัญหา และอุปสรรค ทางการท่องเที่ยว เพื่อนำข้อมูลมาปรับใช้ในการส่งเสริมการตลาดทางการท่องเที่ยว ตลอดจนการกระตุ้นการลงทุนจากนักลงทุนต่างประเทศ เพื่อพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ อาทิ โครงการพัฒนาพื้นที่น้ำตกน้ำแรงของภาครัฐสปป.ลาวกับนักลงทุนประเทศไทย เป็นต้น

(7) บุคลากรทางการท่องเที่ยว

การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการบริการนักท่องเที่ยว โดยให้มีจำนวนเพียงพอ และมีมาตรฐานในการให้บริการ รวมถึงเพิ่มหน่วยกักยดูแลความปลอดภัยในพื้นที่สำหรับให้บริการและช่วยเหลือนักท่องเที่ยว เพื่อลดปัญหาในด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

ภาพที่ 17 การจัดประชุม ณ แขวงอุดมไซ สปป.ลาว

4.1.11 แขวงหลวงพระบาง

หลวงพระบางเป็นเมืองมรดกโลกที่มีความงดงามทางวัฒนธรรมมายาวนาน มีการไหลผ่านของแม่น้ำคานและแม่น้ำโขง อีกทั้งอาหารก็มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวของหลวงพระบางก็คือ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และวิถีชีวิตที่ไม่เร่งรีบ ซึ่งจากการศึกษาข้อคิดเห็นและทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของหน่วยงานภาครัฐแขวงหลวงพระบาง พบว่า มีทิศทางและนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวของแขวงหลวงพระบาง ดังนี้

(1) การมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยว

การส่งเสริมความร่วมมือกับเอกชนในการออกแบบแผนการนำเที่ยวให้ครอบคลุมพื้นที่ซึ่งมีศักยภาพ เพื่อให้เกิดการกระจายตัวของนักท่องเที่ยว อีกทั้งมีการกระจายผลประโยชน์ไปยังแหล่งท่องเที่ยวรองและชุมชนท้องถิ่น รวมถึงส่งเสริมการร่วมมือกับพื้นที่หรือแขวงใกล้เคียงในการทำแม่บทเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนของ สปป. ลาว อาทิ การจัดประชุมประจำปีระหว่าง 9 แขวงของภาคเหนือ การทำแผนแม่บทพัฒนาพื้นที่สปป.ลาวตอนบนร่วมกับนครหลวงเวียงจันทน์และประเทศจีน เป็นต้น อีกทั้งผลักดันให้มีการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี และการจัดการดูแลรักษาสีงแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวมีความงดงามทั้งทางวัฒนธรรมและธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ เพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานในด้านความสะอาดและมลพิษ ประกอบกับปลูกจิตสำนึกให้กับคนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวและพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยว ในการเป็นเจ้าบ้านที่ดีต้อนรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังแขวงหลวงพระบาง เนื่องจากหลวงพระบางเป็นเมืองมรดกโลกที่มีความเป็นเอกลักษณ์ และการส่งเสริมให้ภาคส่วนต่างๆ โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาปรับใช้ เช่น พัฒนาซอฟต์แวร์หรือระบบสารสนเทศเป็นระบบไอทีที่ทันสมัย เพื่อเก็บข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังแขวงหลวงพระบางให้มีข้อมูลที่ชัดเจน และเพื่อให้ง่ายต่อการเก็บข้อมูล

(2) ความร่วมมือกับประเทศไทย

การแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการท่องเที่ยวระหว่างสปป.ลาวและประเทศไทย เช่น ด้านนโยบายส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยว การแก้ไขปัญหาทางการท่องเที่ยว เป็นต้น เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทางการท่องเที่ยวร่วมกันระหว่าง สปป. ลาวกับประเทศไทย

(3) สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก ผลผลิตภัณฑของที่ระลึก และเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว ที่สามารถใช้รองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังแขวงหลวงพระบาง เช่น สนามกอล์ฟสำหรับรองรับนักท่องเที่ยวคุณภาพ พัฒนาเส้นทางการบินให้นักท่องเที่ยวมีทางเลือกเพิ่มมากขึ้น สร้างและปรับปรุงป้ายหรือสัญลักษณ์ สำหรับบอกทางและแนะนำแหล่งท่องเที่ยว เส้นทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น รวมถึงพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวและยกระดับฝีมือและ

คุณภาพของแรงงานด้านการผลิตสินค้าของที่ระลึก เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวมีคุณภาพและได้มาตรฐาน

(4) การท่องเที่ยวเชื่อมโยง

การปรับปรุงและยกระดับคุณภาพรถโดยสารในเส้นทางเชื่อมโยงระหว่างประเทศ หลวงพระบาง-เลย, หลวงพระบาง-เชียงใหม่ และเรือ หลวงพระบาง-เชียงราย และการสร้างเส้นทาง การท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับ 3 แขวงเขตอุตสาหกรรม และ 4 พื้นที่เขตชายแดน

(5) การส่งเสริมการตลาดทางการท่องเที่ยว

การใช้การวิจัยเป็นเครื่องมือในการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวของแขวงหลวงพระบาง อาทิ วิเคราะห์ปัญหาเศรษฐกิจ สังคม ที่อาจส่งผลกระทบต่อทางการท่องเที่ยว การวิเคราะห์ SWOT Analysis เป็นต้น เพื่อนำข้อมูลมาปรับใช้ในการส่งเสริมโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยว อาทิ เว็บไซต์โฆษณาทางการท่องเที่ยว สื่อโซเชียลมีเดีย สารคดีการท่องเที่ยว เป็นต้น รวมถึงกระตุ้นให้เกิด การลงทุนและพัฒนาทางการท่องเที่ยว โดยหน่วยงานภาครัฐได้กระตุ้นการลงทุนผ่านนโยบายหลาย ภาคส่วน เช่น การลดหย่อนภาษีให้กับนักลงทุน การลดเว้นค่าสัมปทานชั่วคราวสำหรับแหล่งท่องเที่ยว ที่ยังด้อยพัฒนา เป็นต้น

(6) บุคลากรทางการท่องเที่ยว

การพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว สำหรับให้บริการ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังแขวงหลวงพระบาง โดยส่งเสริมการฝึกอบรมผู้นำเที่ยวมรดกโลก เพื่อเป็นตัวแทนถ่ายทอดมรดกอันล้ำค่าของแขวงหลวงพระบาง รวมถึงเพิ่มเจ้าหน้าที่ในการจัดการ ด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวทั้งจากกลุ่มนักท่องเที่ยวด้วยกันเองและอุบัติเหตุ ซึ่งถือว่าเป็นส่วน สำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยว เนื่องจากมักมีนักท่องเที่ยวบางกลุ่มเมาแล้วทะเลาะวิวาท ซึ่งส่งผล กระทบต่อนักท่องเที่ยวคนอื่น

ภาพที่ 18 การจัดประชุม ณ แขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว

4.1.12 แขวงไชยะบุรี

แขวงไชยะบุรีมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญภายในแขวง ได้แก่ ศูนย์อนุรักษ์ช้าง ถ้ำน้ำ วัดศรีบุญเรือง อ่างเก็บน้ำ เป็นต้น เชื้อนไฟฟ้าน้ำโขง ต้นมะค่าใหญ่ น้ำตกตาดเจ้า หอไซ เมืองไชสถาน เป็นต้น อีกทั้งมีการจัดเทศกาลสำคัญทางการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ เทศกาลบุญกองข้าวใหญ่ เทศกาลข้าวจีใหญ่ มหกรรมบุญช้าง เทศกาลผีโขม เทศกาลบุญบั้งไฟ เทศกาลบุญพระเวท งานท่องเที่ยวหัตถกรรมตำฮุก งานบุญเผ่าลื้อ หัตถกรรมฝ้ายด้อม งานบุญร้องเรือ งานท่องเที่ยวภูเขาทะเลหมอก เยี่ยมชมต้นชาใหญ่พันปี เป็นต้น ซึ่งแขวงไชยะบุรีเป็นแขวงที่มีด่านสากลเชื่อมต่อกับประเทศไทย 3 แห่ง และมีเส้นทางท่องเที่ยวสู่เมืองมรดกโลกหลวงพระบาง 3 เส้นทาง ได้แก่ เส้นทางแรก จากเมืองไชยะบุรีสู่หลวงพระบาง ระยะทาง 334 กิโลเมตร เส้นทางที่สอง จากด่านภูดู่สู่หลวงพระบาง ระยะทาง 303 กิโลเมตร เส้นทางที่สาม จากด่านบ้านน้ำเงินสู่หลวงพระบาง ระยะทาง 242 กิโลเมตร ซึ่งในการศึกษาข้อคิดเห็นและทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของหน่วยงานภาครัฐแขวงไชยะบุรี พบว่า มีทิศทางและนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวของแขวงไชยะบุรี ดังนี้

(1) การมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยว

การอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนในด้านการสร้างการท่องเที่ยวแบบชุมชนมีส่วนร่วม (CBT) เพื่อให้คนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยว และยังกระจายผลประโยชน์ทางการ

ท่องเที่ยวสู่ท้องถิ่น อีกทั้งส่งเสริมความต่อเนื่องในการประสานงานทางการท่องเที่ยวระหว่างหน่วยงานท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในแขวงไซยะบูลี

(2) การท่องเที่ยวเชื่อมโยง

การสร้างวงจรท่องเที่ยวเส้นทางไซยะบูลี – หลวงพระบาง – เวียงจันทน์ – นครหลวงเวียงจันทน์ และเส้นทางไซยะบูลี – เลย์ – หนองคาย – หนองบัวลำพู – อุดรธานี รวมถึงเส้นทางล่องเรือปากลาย – เชียงคาน โดยส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวพักแรมนานขึ้นที่แขวงไซยะบูลี และท่องเที่ยวเมืองต่างๆของแขวงไซยะบูลีด้วย

(3) ความร่วมมือกับประเทศไทย

การปรึกษาหารือทางการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง โดยจัดตั้งคณะทำงานทางการท่องเที่ยวร่วมกันระหว่างสปป.ลาวและประเทศไทย สำหรับประสานงานและแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการท่องเที่ยว อีกทั้งส่งเสริมการจัด FAM Trip สำรวจเส้นทางท่องเที่ยวพะเยา – เมืองคอบ - ไซยะบูลี ร่วมกับประเทศไทย

(4) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวของแขวงไซยะบูลี เพื่อรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวหลากหลายที่เดินทางเข้ามาเที่ยวยังแขวงไซยะบูลี

(5) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยว

การพัฒนากิจกรรมทางการท่องเที่ยวของแขวงไซยะบูลีทั้งระยะยาวและระยะสั้น เพื่อเพิ่มทางเลือกให้กับนักท่องเที่ยว และดึงดูดให้นักท่องเที่ยวพักแรมและท่องเที่ยวที่แขวงไซยะบูลีนานยิ่งขึ้น

(6) การส่งเสริมการตลาดทางการท่องเที่ยว

การใช้การวิจัยเพื่อศึกษา Demand ของนักท่องเที่ยว และประเภทนักท่องเที่ยว เพื่อทำกลยุทธ์ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยวแขวงบอลิคำไซ อีกทั้งสร้างโปรแกรมท่องเที่ยว 1 วัน 1 คืน เพื่อให้นักท่องเที่ยวพักแรมที่ไซยะบูลี ตลอดจนกระตุ้นการลงทุนทางการท่องเที่ยวในแขวงไซยะบูลีจากนักลงทุนในประเทศและนักลงทุนชาวต่างชาติ

(7) ด้านชายแดน

การผลักดันด้านท้องถิ่นให้ยกระดับเป็นด่านถาวร เพื่อให้มีนักท่องเที่ยวมีความคล่องตัวในการเดินทางข้ามด่านชายแดน อีกทั้งยังทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังแขวงบอลิคำไซมากขึ้น

(8) บุคลากรทางการท่องเที่ยว

การพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคธุรกิจ และผู้ประกอบการ โดยเน้นการอบรมยกระดับความรู้ทางวิชาการด้านการท่องเที่ยว ทักษะทางการ

ท่องเที่ยวให้มีความชำนาญในการบริการ และข้อมูลการท่องเที่ยวของแขวงไซยะบูลี โดยเฉพาะมัคคุเทศก์ท้องถิ่น เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ โดยขอความอนุเคราะห์จากประเทศไทยในการศึกษาดูงานและฝึกอบรมบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้กับประเทศลาว

ภาพที่ 19 การจัดประชุม ณ แขวงไซยะบูลี สปป.ลาว

4.2 ความคาดหวังและความต้องการของผู้ประกอบการท่องเที่ยวใน สปป.ลาว ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ได้มีการจัดประชุมเพื่อระดมความคิดจากภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องทางการท่องเที่ยวในสปป.ลาว เพื่อทราบถึงความคิดเห็นและความต้องการของผู้ประกอบการท่องเที่ยวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว ซึ่งจากการศึกษาคาดหวังและความต้องการของผู้ประกอบการท่องเที่ยวใน สปป.ลาว ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว ในพื้นที่ทั้ง 9 แขวง ของสปป.ลาว ได้ภาพรวมความคิดเห็นและความต้องการของผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวในการพัฒนาการท่องเที่ยว ดังนี้

1.การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวคาดหวังในนโยบายของภาครัฐเข้ามาสนับสนุนการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้มีการจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่ดี เกิดความยั่งยืน และไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์

อาทิ เมืองเก่า อาคารเก่า เป็นต้น และพัฒนากิจกรรมทางการท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับทรัพยากรทางการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มทางเลือกให้กับนักท่องเที่ยว และดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเกิดการพักแรมและท่องเที่ยวที่สปป.ลาวนานยิ่งขึ้น

2.การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวของภาครัฐกิจ

ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวได้คาดหวังในนโยบายของหน่วยงานภาครัฐ ในการพัฒนาปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ทั้งเส้นทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ป้ายหรือสัญลักษณ์สื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพสินค้าที่ระลึก โดยส่งเสริมธุรกิจ SME ที่คนในชุมชนเป็นผู้ผลิตสินค้า และการสร้างความน่าเชื่อถือของผลิตภัณฑ์ที่ระลึก การสร้างมาตรฐานและควบคุมสินค้า เช่น สินค้าประเภทอาหารและเครื่องดื่ม ให้การระบุวันเดือนปีการผลิต แบรนด์ เป็นต้น รวมถึงการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาปรับใช้ในการอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อตอบสนองความพึงพอใจและสร้างความสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยว

3.การพัฒนาและออกแบบรายการนำเที่ยว

ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวได้มีความต้องการในการพัฒนาและออกแบบรายการนำเที่ยว เพื่อให้มีเส้นทางนำเที่ยวแปลกใหม่และครอบคลุมพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาใช้บริการ โดยเสนอขายรายการนำเที่ยวที่มีความเหมาะสมของราคาแพ็คเกจทัวร์กับคุณภาพ อีกทั้งกระจายผลประโยชน์ร่วมกัน อาทิ ข้อตกลงร่วมกันด้านเส้นทางการเดินเรือในลุ่มแม่น้ำโขง เป็นต้น รวมถึงการส่งต่อนักท่องเที่ยวระหว่างกันในธุรกิจนำเที่ยว หรือคู่ค้า

4.การส่งเสริมการตลาดทางการท่องเที่ยว

การโฆษณาประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวสปป.ลาว โดยประชาสัมพันธ์ทั้งแหล่งท่องเที่ยวและเทศกาลต่างๆ ของสปป.ลาว ผ่านสื่อต่างๆ เพื่อสร้างการรับรู้แก่นักท่องเที่ยว อีกทั้งกระตุ้นให้นักลงทุนในประเทศและนักลงทุนชาวต่างชาติเข้ามาสัมปทานแหล่งท่องเที่ยวและลงทุนธุรกิจทางการท่องเที่ยว รวมถึงใช้การวิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญในการค้นหาปัญหาและสาเหตุทางการการท่องเที่ยว อาทิ การค้นหาสาเหตุของนักท่องเที่ยวชาวไทยมีจำนวนลดลง การส่งเสริมด้านการตลาดการท่องเที่ยว การศึกษา Demand ของนักท่องเที่ยว และประเภทนักท่องเที่ยว เพื่อทำกลยุทธ์ดึงดูดนักท่องเที่ยว เป็นต้น

5.ความร่วมมือทางการท่องเที่ยวกับประเทศไทย

ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวสปป.ลาว มีความต้องการในการสร้างความร่วมมือทางการท่องเที่ยวกับประเทศไทย เพื่อให้มีความต่อเนื่องในการพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกันระหว่าง 2 ประเทศ โดยสร้างความร่วมมือและแลกเปลี่ยนทางการท่องเที่ยวระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจทางการท่องเที่ยวในการเป็นคู่สัญญาทางธุรกิจท่องเที่ยวร่วมกันของผู้ประกอบการสปป.ลาว โดยมีข้อตกลงทางธุรกิจ

การท่องเที่ยวร่วมกันให้มีความเท่าเทียมทางการตลาด และผู้ประกอบการประเทศไทยบนพื้นฐานของการมีจริยธรรมทางธุรกิจ ด้านการกำหนดราคาทางการท่องเที่ยวที่มีความโปร่งใสและเป็นธรรม

6.การพัฒนาด่านชายแดน

การผลักดันด่านชายแดนท้องถิ่นและด่านผ่อนปรนให้ยกระดับเป็นด่านชายแดนถาวร อาทิ ด่านชายแดนปางมอน เมืองคอบ แขวงไชยบุรี ตรงข้ามด่านบ้านฮวก อำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา และด่านชายแดนปากตะพาน เมืองละคอนเพ็ง แขวงสาละวัน ตรงข้ามด่านปากแซง อำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานี เป็นต้น รวมถึงการพัฒนาในด้านกระบวนการและพิธีการเข้า-ออกให้มีความคล่องตัวมากขึ้น ด้านกฎระเบียบและข้อยกเว้นสำหรับเอื้ออำนวยบริษัทนำเที่ยว การใช้รถโดยสารขนส่งนักท่องเที่ยวระหว่างด่านชายแดน ความชัดเจนของอัตราค่าธรรมเนียมในการใช้บริการด่านชายแดน และกรณีนักท่องเที่ยวใช้ border pass ส่งเสริมให้มีการขยายระยะเวลาการพำนัก ขยายพื้นที่ที่สามารถเดินทางไปท่องเที่ยวให้กว้างขึ้น และขยายจุดผ่านเข้า-ออกด่านชายแดนใกล้เคียงได้

7.การพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยว

เพื่อให้มีความรู้ ทักษะ และความชำนาญในการให้บริการที่มีมาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอสำหรับการรองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาใช้บริการ ซึ่งส่งผลให้นักท่องเที่ยวประทับใจ และกลับมาใช้บริการซ้ำ รวมถึงส่งเสริมให้คนที่ศึกษาในสาขาวิชาการท่องเที่ยวทำงานในสายงานที่ได้ศึกษามาพัฒนาวิชาชีพด้านการท่องเที่ยว

โดยมีรายละเอียดของคาดหวังและความต้องการของผู้ประกอบการท่องเที่ยวของแต่ละแขวงดังต่อไปนี้

- 4.2.1 แขวงจำปาสัก
- 4.2.2 แขวงสาละวัน
- 4.2.3 แขวงสะหวันนะเขต
- 4.2.4 แขวงคำม่วน
- 4.2.5 แขวงบ่อแก้ว
- 4.2.6 แขวงหลวงน้ำทา
- 4.2.7 แขวงอุดมไซ
- 4.2.8 แขวงหลวงพระบาง
- 4.2.9 แขวงไชยบุรี

4.2.1 แขวงจำปาสัก

สถานการณ์การด้านธุรกิจทางการท่องเที่ยวของแขวงจำปาสัก พบว่า ปัจจุบันในแขวงจำปาสักมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจ

ในปัจจุบันนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวแขวงจำปาสัก โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวยุโรป โดยส่วนใหญ่จะเดินทางมาจากแหล่งท่องเที่ยวทางภาคเหนือของสปป.ลาว ก่อนที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวยังแขวงจำปาสัก อาทิ เมืองหลวงพระบาง วังเวียง และนครหลวงเวียงจันทน์ เป็นต้น ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถบินตรงมาลงที่เมืองปากเซได้ รวมถึงนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากกรุงเทพมหานครที่นิยมบินตรงมาลงที่จังหวัดอุบลราชธานี แล้วเดินทางผ่านด่านชายแดนช่องเม็กเพื่อมายังเมืองปากเซ แขวงจำปาสัก ซึ่งมีการเดินทางท่องเที่ยวแขวงจำปาสัก 4 รูปแบบ คือ

รูปแบบ 1 นักท่องเที่ยวที่ซื้อรายการนำเที่ยวจากประเทศที่เป็นจุดเริ่มต้นท่องเที่ยวเป็นประเทศแรก ในกลุ่มบริษัทที่มีเครือข่ายธุรกิจในแต่ละประเทศ ซึ่งบริษัทเหล่านี้ก็จะส่งต่อนักท่องเที่ยวให้กับบริษัทที่อยู่ในแต่ละประเทศต่อไป

รูปแบบ 2 นักท่องเที่ยวที่ซื้อรายการนำเที่ยวจากประเทศที่เป็นจุดเริ่มต้นท่องเที่ยวเป็นประเทศแรก แล้วมีตัวแทนการท่องเที่ยวของแต่ละประเทศมารองรับและดูแลนักท่องเที่ยว (ธุรกิจคู่ค้า)

รูปแบบ 3 กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาด้วยตนเอง (FIT) แล้วมาใช้บริการของบริษัทนำเที่ยวเป็นครั้งคราว เช่น บริการนำเที่ยวแบบ 1 วัน (one day trip) หรือบริการนำเที่ยว 2 วัน 1 คืน เป็นต้น

รูปแบบ 4 กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาด้วยตนเอง (FIT) ที่เลือกใช้บริการที่พักแรม อาหาร และเดินทางท่องเที่ยวเอง โดยไม่ใช้บริการบริษัทนำเที่ยว

ซึ่งผู้ประกอบการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ โดยเฉพาะผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวมีความคาดหวังในนโยบายของภาครัฐเข้ามาสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยมีรายละเอียดความคาดหวังและต้องการ ดังนี้

(1) แหล่งท่องเที่ยว

ผู้ประกอบการคาดหวังให้มีการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว เช่น ที่จอดรถสำหรับรถนำเที่ยว เป็นต้น ซึ่งอาจทำให้เกิดผลกระทบต่อความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในบางแห่ง ตลอดจนการเสื่อมโทรมของป่าในพื้นที่แขวงจำปาสัก

(2) สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

ผู้ประกอบการมีความคาดหวังในนโยบายของหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ อาทิ เส้นทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น เนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องของการใช้ยานพาหนะเข้าถึงเส้นทาง เช่น เส้นทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวไม่สามารถรองรับการใช้รถตู้ได้ ต้องใช้รถกระบะไพร่วิล แต่นักท่องเที่ยวต้องการใช้รถตู้ในการเดินทาง จึงทำให้ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจสำหรับนักท่องเที่ยวบางกลุ่ม เป็นต้น

(3) รายการนำเที่ยว (Tour Program)

การสร้างรายการนำเที่ยวใหม่ ๆ ในแขวงจำปาสัก ซึ่งรายการนำเที่ยวส่วนใหญ่ยังเป็นเส้นทางท่องเที่ยวรูปแบบเดิม ทำให้นักท่องเที่ยวมีทางเลือกน้อยในการท่องเที่ยวแขวงจำปาสัก โดยให้บริการท่องเที่ยวภายใต้ความเหมาะสมกับคุณภาพทางการท่องเที่ยวของบริษัทนำเที่ยว เนื่องจากราคาแพ็คเกจทัวร์ (Package Tour) ยังคงค่อนข้างสูงแต่ยังมีการบริการที่ไม่ได้มาตรฐาน ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความไม่พึงพอใจ ส่งผลให้เกิดรูปแบบทางการท่องเที่ยวใหม่ โดยการใช้บริการธุรกิจรถตู้/รถเช่า และมีการเลือกใช้บริการมัคคุเทศก์อิสระ (Freelance) หรือใช้บริการรายการนำเที่ยวแค่บางประเภทในการเดินทางท่องเที่ยว ดังนั้นธุรกิจนำเที่ยวในแขวงจำปาสักจึงมีนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการน้อย

(4) การส่งเสริมการตลาด

การใช้วิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญในการค้นหาปัญหาและสาเหตุทางการท่องเที่ยว เพื่อนำมาปรับใช้ในการทำการตลาดทางการท่องเที่ยวของแขวงจำปาสัก อาทิ การค้นหาสาเหตุของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเมืองปากเซที่มีจำนวนลดลง โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีจำนวนลดลงและไม่เดินทางมาท่องเที่ยวซ้ำ สาเหตุจำนวนนักท่องเที่ยวเมืองคอนพะเพ็งเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งที่เมืองปากเซมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญหลายแห่ง โดยเฉพาะปราสาทวัดภู ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ถูกขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก เป็นต้น ทั้งยังส่งเสริมให้มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวแขวงจำปาสักมากขึ้น และผลักดันให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุน และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ในแขวงจำปาสัก เพื่อเพิ่มศักยภาพทางการท่องเที่ยวและดึงดูดใจนักท่องเที่ยว อาทิ แหล่งท่องเที่ยวปิดทำการก่อนที่นักท่องเที่ยวจะเข้ามาท่องเที่ยว เช่น นักท่องเที่ยวบางกลุ่มที่มาท่องเที่ยวรอบนอกตามแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เข้ามาท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองไม่ทัน เป็นต้น

(5) ความร่วมมือกับประเทศไทย

การส่งต่อนักท่องเที่ยวระหว่างกันในธุรกิจนำเที่ยว หรือคู่ค้า อาทิ บริษัทนำเที่ยวบางแห่งไม่มีการเสนอขายรายการนำเที่ยวในบางเส้นทาง จึงควรมีการส่งต่อนักท่องเที่ยวไปยังบริษัทนำเที่ยวที่มีรายการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต้องการ ทั้งยังส่งเสริมให้ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวไทยและสปป.ลาว จับมือกันในการขายรายการนำเที่ยว เพื่อการกระจายผลประโยชน์ร่วมกันทั้งสองประเทศ อาทิ ความเหมาะสมของราคาทัวร์กับคุณภาพ เป็นต้น

ภาพที่ 20 ลักษณะทางกายภาพของธุรกิจทางการท่องเที่ยวในแขวงจำปาสัก สปป.ลาว

4.2.2 แขวงสาละวัน

สถานการณ์ด้านธุรกิจทางการท่องเที่ยวของแขวงสาละวัน พบว่า ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวของแขวงสาละวันมีการเตรียมความพร้อม และเล็งเห็นโอกาสที่สำคัญในเส้นทางการท่องเที่ยวของแขวงสาละวันในฐานะที่มีพื้นที่ติดต่อกับด้านชายแดนประเทศไทย และประเทศเวียดนาม โดยผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยว มีการผลักดันรูปแบบการท่องเที่ยวภายในแขวงสาละวัน ซึ่งเรียงลำดับตามความนิยมของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในแขวง สามารถออกเป็น 5 รูปแบบ คือ 1) การท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตชนเผ่า 2) การท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตของชุมชนแขวงสาละวัน 3) การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ 4) การท่องเที่ยวเชิงเกษตรแบบมีส่วนร่วม (แขวงสาละวันมีการทำเกษตรอินทรีย์) และ 5) การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (แขวงสาละวันมีแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวประวัติศาสตร์) ตามลำดับ โดยบริษัทนำเที่ยวมุ่งเน้นการผลักดันให้นักท่องเที่ยวชาวไทย และกลุ่มนักท่องเที่ยวประเทศที่สามเข้ามาท่องเที่ยวแขวงสาละวันมากขึ้น (in bound) เนื่องจากนักท่องเที่ยวมีปริมาณน้อยลง ซึ่งผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวในแขวงสาละวัน มีความคาดหวังและความต้องการในการท่องเที่ยว ดังนี้

(1) แหล่งท่องเที่ยว

การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของเมืองละคอนเพ็งให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ ซึ่งเมืองละคอนเพ็งเป็นเมืองที่มีนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวมากที่สุดของแขวงสาละวัน และเป็นเมืองติดชายแดนประเทศไทย ซึ่งสามารถนำไปสู่การผลักดันให้กลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้เดินทางต่อมายังเมืองเอกของแขวงสาละวัน และพื้นที่อื่น ๆ

(2) สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

การพัฒนาธุรกิจทางการท่องเที่ยวให้เพียงพอสำหรับรองรับนักท่องเที่ยวจำนวนมากที่เดินทางเข้ามา โดยเฉพาะมาตรฐานของธุรกิจทางการท่องเที่ยวในแขวงสาละวันยังต้องได้รับการพัฒนาคุณภาพ เช่น ธุรกิจที่พักแรม ร้านอาหาร ร้านสินค้าที่ระลึก เป็นต้น

(3) การส่งเสริมการตลาด

ผู้ประกอบการได้ผลักดันให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนธุรกิจทางการท่องเที่ยวเพื่อช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจทางการท่องเที่ยวของแขวงสาละวัน อาทิ ร้านอาหาร ที่พักแรม เป็นต้น เพื่อสร้างมาตรฐาน และความเป็นสากลในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวแก่แขวงสาละวัน

(4) การท่องเที่ยวเชื่อมโยง

การเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยว 3 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย สปป.ลาว และประเทศเวียดนาม ในเส้นทาง อุบลราชธานี สาละวัน และการเปิดประตูสู่เมืองกวางตริ และเมืองเว้ ของประเทศเวียดนาม โดยการนำนักท่องเที่ยวเดินทางผ่านเข้าด่านปากตะพาน แขวงสาละวัน เพื่อท่องเที่ยวในสปป.ลาว และนำนักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวต่อยังประเทศเวียดนาม โดยการผ่านด่านชายแดนลาว-เวียดนาม หากเกิดเส้นทางท่องเที่ยวในเส้นทางนี้จะสามารถกระตุ้นเศรษฐกิจที่เกิดจากการท่องเที่ยวให้กับแขวงสาละวันมากขึ้น ทั้งทางด้านการให้บริการสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในอนาคต และการท่องเที่ยวในแขวงสาละวันที่ยาวนานมากขึ้น

(5) ด่านชายแดน

การผลักดันการยกระดับด่านชายแดนปากตะพาน แขวงสาละวัน และด่านชายแดนปากแขง จังหวัดอุบลราชธานี ให้เป็นด่านสากล และมีการสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขง จะทำให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวจะสามารถนำนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากเมืองปากเซเข้า-ออกด่านปากตะพานได้โดยไม่ต้องย้อนกลับไปออกด่านช่องเม็ก และทำให้เส้นทางท่องเที่ยวมีความหลากหลายมากขึ้น อีกทั้ง ทำเรือขนส่งสินค้า แต่ไม่ตรงจุดกับด่านชายแดนปากแขง (ประเทศไทย) ซึ่งมีระยะทางหลายกิโลเมตร ในปัจจุบันผู้คนสัญจรไปมาโดยการใช้เรือยนต์เพื่อข้ามฝั่งระหว่างกัน ซึ่งไม่สามารถเอารถยนต์เข้าออกด่านได้ รวมถึงกำหนดนโยบายที่สามารถยกเว้นข้อจำกัดบางประการสำหรับนักท่องเที่ยว อาทิ นักท่องเที่ยวที่มากับบริษัทนำเที่ยว เป็นต้น เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางเข้าออกได้หลายด่าน โดยไม่จำเป็นต้องเดินทางกลับมาทางเดิม รวมถึงเพิ่มเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้า

เมืองให้บริการบริเวณท่าเรือ เนื่องจากปัจจุบันมีเจ้าหน้าที่ประจำอยู่แค่ที่ด้านปากแขง แต่ยังไม่มีเจ้าหน้าที่ประจำที่ทำเรือข้ามฟาก

ภาพที่ 21 ลักษณะทางกายภาพธุรกิจทางการท่องเที่ยวในแขวงสาละวัน สปป.ลาว

4.2.3 แขวงสะหวันนะเขต

จากการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจทางการท่องเที่ยวแขวงสะหวันนะเขต มีความคาดหวังให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวในหลายๆด้าน โดยมีรายละเอียดความคาดหวังและต้องการ ดังนี้

(1) แหล่งท่องเที่ยว

ผู้ประกอบการคาดหวังให้มีการพัฒนาความสะอาดเรียบร้อย ความเป็นระเบียบของตัวเมืองสะหวันนะเขต เพื่อความสวยงาม รวมถึงการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และเมืองเก่าหรือตึกเก่า เช่น การปรับปรุงและซ่อมแซมอาคารเก่า การสร้างภูมิทัศน์ความสวยงาม เป็นต้น และกำหนดโซนนิ่งหรือขอบเขตเมืองเก่าที่ชัดเจน และมีการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ เช่น เมืองเก่า อาคารเก่าต่าง ๆ ในเมืองสะหวันนะเขต เป็นต้น

(2) สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

การพัฒนาเส้นทางคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวมีความสะดวกสบายในการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวมากขึ้น รวมถึงผลักดันให้มีป้ายหรือสัญลักษณ์สื่อความหมายในแหล่งท่องเที่ยว เนื่องจากบางแหล่งท่องเที่ยวยังไม่มีป้ายหรือสัญลักษณ์ที่ชัดเจน อีกทั้ง

ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพสินค้าที่ระลึก และการสร้างความน่าเชื่อถือของผลิตภัณฑ์ที่ระลึก เช่น การระบุวันเดือนปีการผลิต แบรินด์ เป็นต้น โดยภาคส่วนธุรกิจทางการท่องเที่ยวของแขวงสะหวันนะเขต มีการส่งเสริมธุรกิจ SME ที่คนในชุมชนเป็นผู้ผลิตสินค้า

(3) ความร่วมมือกับประเทศไทย

การสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางการท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสปป.ลาว ในการส่งเสริมเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงศาสนา โดยนำศาสนสถานที่เป็นที่เคารพนับถือและมีเรื่องราวมาเชื่อมโยงเป็นเส้นทางการท่องเที่ยว ได้แก่ พระธาตุอิงฮัง พระธาตุโพนแขวงสะหวันนะเขต สปป.ลาว กับพระธาตุพนม จังหวัดนครพนม ประเทศไทย

(4) การส่งเสริมการตลาด

ผู้ประกอบการคาดหวังให้มีการดูแล และจัดระเบียบมาตรฐานธุรกิจทางการท่องเที่ยว และพัฒนามาตรฐานการบริการในธุรกิจทางการท่องเที่ยว เพื่อบริการและตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวมากที่สุด ตลอดจนคาดหวังให้มีการส่งเสริมด้านการตลาดการท่องเที่ยว เช่น การจัดตลาดนัดการท่องเที่ยว การประชุมพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว เป็นต้น รวมถึงการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวผ่านสื่อต่างๆ ที่รวมไปถึงการถ่ายทอดเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ที่เชื่อมโยงกันในแหล่งท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้

(5) บุคลากรทางการท่องเที่ยว

การพัฒนามาตรฐานของบุคลากรทางการท่องเที่ยว โดยส่งเสริมให้คนที่ศึกษาในสาขาวิชาการท่องเที่ยวทำงานในสายงานที่ได้ศึกษามา อีกทั้งการสนับสนุนบุคคลที่ด้อยโอกาสให้สามารถพัฒนาวิชาชีพด้านการท่องเที่ยว เพื่อให้การท่องเที่ยวและการบริการของแขวงสะหวันนะเขตพัฒนาต่อไป

(6) ด้านชายแดน

การพัฒนาระบบการเข้าออกด่านชายแดน ไม่ให้ซับซ้อน และมีความรวดเร็วมากขึ้น เพื่อให้นักท่องเที่ยวมีความสะดวกสบายยิ่งขึ้น อีกทั้งต้องการความชัดเจนของการเก็บค่าล่วงเวลาของเจ้าหน้าที่ด่านชายแดนฝั่งสปป.ลาว เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้วางแผนและเตรียมความพร้อมในการใช้บริการด่านชายแดน รวมถึงมาตรการในการทำประกันภัยของนักท่องเที่ยว เนื่องจากพบปัญหา นักท่องเที่ยวมีเอกสารไม่ครบในการทำประกันภัยของนักท่องเที่ยว

ภาพที่ 22 ลักษณะทางกายภาพธุรกิจทางการท่องเที่ยวในแขวงสะหวันนะเขต สปป.ลาว

4.2.4 แขวงคำม่วน

จากการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจทางการท่องเที่ยวแขวงคำม่วน มีความคาดหวังให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวแขวงคำม่วน โดยมีรายละเอียดความคาดหวังและต้องการ ดังนี้

(1) ความร่วมมือกับประเทศไทย

ผู้ประกอบการคาดหวังให้มีการสร้างร่วมมือและแลกเปลี่ยนทางการท่องเที่ยวระหว่างผู้ประกอบการไทย และสปป.ลาว เพื่อสร้างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน

(2) การส่งเสริมการตลาด

การโฆษณาประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว โดยทำการตลาด เพื่อผลักดันกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มาจากนครพนม และนครหลวงเวียงจันทน์เข้ามาท่องเที่ยวยังแขวงคำม่วนมากขึ้น

ภาพที่ 23 ลักษณะทางกายภาพธุรกิจทางการท่องเที่ยวในแขวงคำม่วน สปป.ลาว

4.2.5 แขวงบ่อแก้ว

จากการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจทางการท่องเที่ยวแขวงบ่อแก้ว มีความคาดหวังให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวของแขวงบ่อแก้ว โดยมีรายละเอียดความคาดหวังและต้องการ ดังนี้

(1) สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

การพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะสำหรับบริการนักท่องเที่ยวและการควบคุมราคาค่าขนส่ง เพื่อตอบสนองความพึงพอใจและความสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยว

(2) ความร่วมมือกับภาคส่วนอื่น

การกระตุ้นทางการท่องเที่ยวอย่างจริงจังจากภาคส่วนต่างๆ เช่น ในบางพื้นที่นั้นมีความศักยภาพทางการท่องเที่ยวสูง แต่ขาดการกระตุ้นจึงทำให้ผู้คนในพื้นที่แห่งนั้นเกิดความท้อแท้เนื่องจากแรงงานของคนในพื้นที่ใช้ลงไปกับบริการท่องเที่ยวไม่ออกเงยขึ้นตามความคาดหวัง เป็นต้น

(3) ความร่วมมือกับประเทศไทย

การร่วมมือในการจัดการท่องเที่ยวเชื่อมโยงที่มีการจัดทัวร์ให้ครอบคลุมผู้ประกอบการทั้งสองประเทศ เช่น ขีดตกลงร่วมกันด้านเส้นทางการเดินเรือในลุ่มแม่น้ำโขง เป็นต้น เพื่อลดความยุ่งยากให้กับนักท่องเที่ยวและเพื่อให้เกิดการกระจายรายได้ไปสู่แหล่งท่องเที่ยว โดยทำข้อตกลงทางธุรกิจการท่องเที่ยวยุบรวมกันให้มีความเท่าเทียมทางการตลาดที่สามารถกระจาย

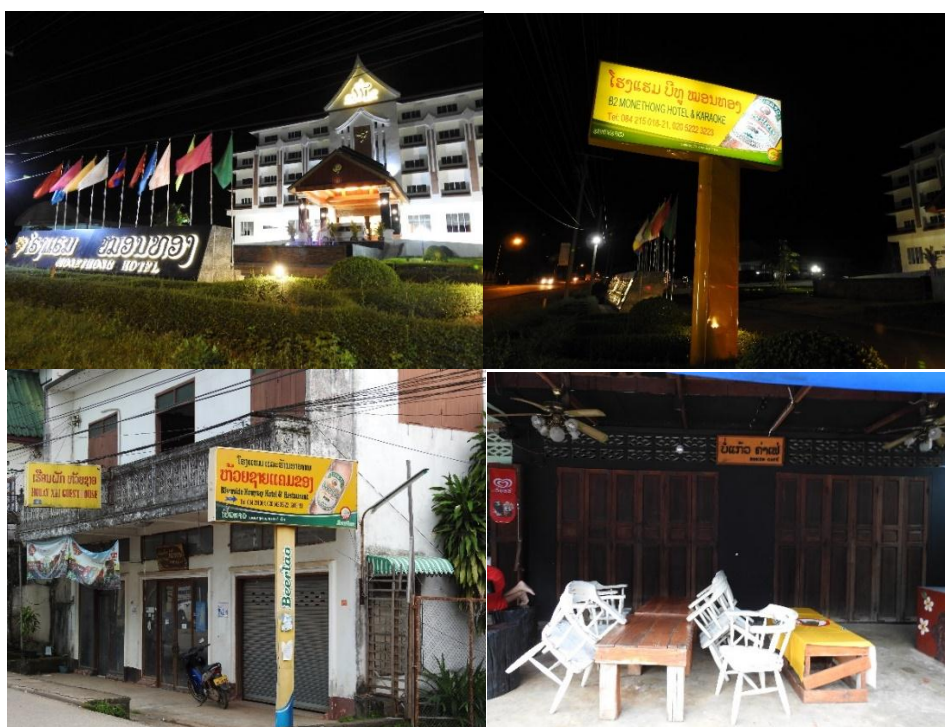
ผลประโยชน์ครอบคลุมแก่ผู้ประกอบการทั้งสองประเทศ เช่น การล่องเรือแม่น้ำโขงระยะสั้นไม่สามารถเทียบท่าเรือได้ทุกท่าเรือ ทำให้ไม่เกิดการกระจายนักท่องเที่ยว เป็นต้น

(4) การส่งเสริมการตลาด

การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวร่วมกันระหว่างสปป.ลาวและประเทศไทย ทั้งในด้านแหล่งท่องเที่ยว ที่พัก ร้านอาหาร ของที่ระลึก และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทางการท่องเที่ยว เพื่อสร้างการรับรู้แก่นักท่องเที่ยวและดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในแขวงบ่อแก้ว

(5) ด้านชายแดน

ผู้ประกอบการแขวงบ่อแก้วต้องการความชัดเจนของค่ารถโดยสารสาธารณะระหว่างประเทศ ซึ่งมีการเรียกเก็บค่าสัมภาระเสริมจากค่าโดยสารรถปกติกับนักท่องเที่ยวเกินความจำเป็น ซึ่งสร้างความไม่พอใจให้กับนักท่องเที่ยวบางกลุ่มที่เดินทางเข้ามาใช้บริการด้านชายแดน รวมถึงการทำข้อตกลงในการใช้รถโดยสารขนส่งนักท่องเที่ยวระหว่างด่านชายแดน สปป.ลาวและประเทศไทย ซึ่งปัจจุบันรถโดยสารไม่สามารถรับผู้โดยสารจากชายแดนฝั่งตรงข้าม ทำให้นักท่องเที่ยวเสียเวลาในการเดินทาง และคาดหวังให้มีการขยายระยะเวลาในการพำนักของใบผ่านเขตแดน (border pass) เนื่องจากมีเวลาค่อนข้างจำกัดในการให้นักท่องเที่ยวที่ใช้ใบผ่านเขตแดน (ส่วนใหญ่เป็นคนไทย) ท่องเที่ยวใน สปป.ลาว

ภาพที่ 24 ลักษณะทางกายภาพธุรกิจทางการท่องเที่ยวในแขวงบ่อแก้ว สปป.ลาว

4.2.6 แขวงหลวงน้ำทา

จากการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจทางการท่องเที่ยวแขวงหลวงน้ำทา มีความคาดหวังให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวในหลายๆด้าน โดยมีรายละเอียดความคาดหวังและต้องการ ดังนี้

(1) แหล่งท่องเที่ยว

ผู้ประกอบการคาดหวังให้มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ของแขวงหลวงน้ำทา เพื่อให้นักท่องเที่ยวมีทางเลือกในการท่องเที่ยวมากขึ้น เช่น การพัฒนาตลาดท้องถิ่นตามเมืองต่างๆ ในแขวงหลวงน้ำทา เป็นต้น

(2) สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

ผู้ประกอบการคาดหวังกับนโยบายของหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวแขวงหลวงน้ำทา เช่น การพัฒนาเส้นทางคมนาคม เส้นทางเดินรถจากไทยเข้าหลวงน้ำทาโดยตรง เส้นทางบินตรงเชียงใหม่-หลวงน้ำทา เป็นต้น

(3) ความร่วมมือกับประเทศไทย

การมีเวทีแลกเปลี่ยนแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกับประเทศไทย เพื่อนำข้อมูลจากการแลกเปลี่ยนมาประยุกต์และปรับใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกันกับประเทศไทย

(4) การส่งเสริมการตลาด

การโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวของแขวงหลวงน้ำทาที่เชื่อมโยงไปสู่ต่างประเทศ ทั้งในด้านธุรกิจท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่จะสามารถเป็นช่องทางให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในแขวงหลวงน้ำทามากขึ้น

ภาพที่ 25 ลักษณะทางกายภาพธุรกิจทางการท่องเที่ยวในแขวงหลวงน้ำทา สปป.ลาว

4.2.7 แขวงอุดมไซ

จากการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจทางการท่องเที่ยวแขวงอุดมไซ มีความคาดหวังให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวในหลายๆด้าน โดยมีรายละเอียดความคาดหวังและต้องการ ดังนี้

(1) สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

การส่งเสริมให้มีการพัฒนาและปรับปรุงป้ายหรือสัญลักษณ์ สำหรับบอกทางและชี้แจงข้อมูลที่ชัดเจนและตั้งอยู่ในจุดที่สะดวกตาทั้งระหว่างการเดินทางและในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว

(2) การท่องเที่ยวเชื่อมโยง

การส่งเสริมการทำเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยง และรายการนำเที่ยวลุ่มแม่น้ำโขง เพื่อสร้างทางเลือกที่หลากหลายแก่นักท่องเที่ยว โดยมีการกำหนดราคาทางการท่องเที่ยวอย่างชัดเจน

(3) ความร่วมมือกับทางการท่องเที่ยว

การส่งเสริมให้ตระหนักถึงการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความยั่งยืน เพราะถือว่าการท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมเป็นทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่สำคัญของแขวงอุดมไซ

(4) ความร่วมมือกับประเทศไทย

การสร้างความร่วมมือระหว่างบริษัทนำเที่ยวเป็นคู่สัญญาทางธุรกิจท่องเที่ยวร่วมกันของผู้ประกอบการสปป.ลาวและผู้ประกอบการประเทศไทยบนพื้นฐานของการมีจริยธรรมทางธุรกิจ ด้านการกำหนดราคาทางการท่องเที่ยวที่มีความโปร่งใสและเป็นธรรม โดยมีการออกแบบแผนการนำเที่ยวร่วมกัน ที่จะส่งผลให้เกิดผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวแก่ทั้งสองประเทศ

(5) บุคลากรทางการท่องเที่ยว

การผลักดันให้มีการพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวของแขวงอุดมไซให้มีคุณภาพ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในแขวงอุดมไซให้มีความประทับใจในบริการ และเดินทางกลับมาเที่ยวซ้ำ

(6) ด้านชายแดน

การลดข้อจำกัดการข้ามด่านชายแดนห้วยโก๋นเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวคาราวาน เนื่องจากปัจจุบันยังไม่สามารถรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวคาราวานมอเตอร์ไซด์ ทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มดังกล่าวเดินทางเข้ามาไม่ถึงแขวงอุดมไซ

ภาพที่ 26 ลักษณะทางกายภาพธุรกิจทางการท่องเที่ยวในแขวงอุดมไซ สปป.ลาว

4.2.8 แขวงหลวงพระบาง

จากการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจทางการท่องเที่ยวแขวงหลวงพระบาง มีความคาดหวังให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวในหลายๆ ด้าน โดยมีรายละเอียดความคาดหวังและต้องการดังนี้

(1) สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

การปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เช่น ที่พัก สินค้าของที่ระลึก เส้นทางคมนาคม เป็นต้น เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว รวมถึงการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาปรับใช้ในการอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

(2) ความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ

การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่นกับการท่องเที่ยวที่รวมไปถึงการดูแลรักษาวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่อันเป็นส่วนสำคัญในการท่องเที่ยวของแขวงหลวงพระบาง

(3) ความร่วมมือกับประเทศไทย

การสร้างความร่วมมือกับพื้นที่ใกล้เคียงทั้งในประเทศและประเทศใกล้เคียง เช่น ทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่ลุ่มแม่น้ำโขงร่วมกัน เป็นต้น และพัฒนารายการนำเที่ยวระหว่างผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวประเทศไทยและสปป.ลาว โดยการออกแบบแผนการนำเที่ยวภายใต้ความร่วมมือกับผู้ประกอบการของประเทศไทย เนื่องจากทาง สปป.ลาวเชื่อว่าฝั่งประเทศไทยมีความสามารถและพร้อมที่จะร่วมมือกันในการพัฒนาแผนการนำเที่ยวให้ครอบคลุม

(4) การส่งเสริมการตลาด

การกระตุ้นให้เกิดการลงทุนในการท่องเที่ยวในพื้นที่หลวงพระบางจากนักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ อันจะนำไปสู่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว

(5) บุคลากรทางการท่องเที่ยว

การพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและมีความพร้อมสำหรับรองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวแขวงหลวงพระบาง

ภาพที่ 27 ลักษณะทางกายภาพธุรกิจทางการท่องเที่ยวในแขวงหลวงพระบาง สปป.ลาว

4.2.9 แขวงไชยะบูลี

จากการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจทางการท่องเที่ยวแขวงไชยะบูลี มีความคาดหวังให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวในหลายๆ ด้าน โดยมีรายละเอียดความคาดหวังและต้องการ ดังนี้

(1) แหล่งท่องเที่ยว

การส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมและแหล่งท่องเที่ยวใหม่ โดยมีการบริหารจัดการที่ดีและมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างจริงจัง

(2) ความร่วมมือกับประเทศไทย

การสร้างความร่วมมือผู้ประกอบการหรือนักธุรกิจทางการท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสปป.ลาว เพื่อกระจายผลประโยชน์ทางการท่องเที่ยว โดยแต่งตั้งเป็นสมาคมธุรกิจทางการท่องเที่ยวร่วมกัน

(3) ด่านชายแดน

การผลักดันการยกระดับด่านชายแดนปางมอนให้เป็นด่านถาวร ทั้งยังคาดหวังให้มีความชัดเจนในเรื่องกระบวนการและอัตราค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องในการข้ามด่านชายแดน รวมถึงการขยายระยะเวลา ขยายพื้นที่ และขยายจุดผ่านเข้า-ออกด่านชายแดน กรณีใช้ border pass

(4) บุคลากร

การส่งเสริมให้บุคลากรที่จบการศึกษาทำงานในพื้นที่ภูมิลำเนา เนื่องจากอยากให้คนในพื้นที่นำความรู้ที่ศึกษามาพัฒนาพื้นที่ภูมิลำเนาของตน

ภาพที่ 28 ลักษณะทางกายภาพธุรกิจทางการท่องเที่ยวในแขวงไซยะบูลี สปป.ลาว

4.3 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสปป.

ลาว

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและ สปป. ลาว มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสปป.ลาว โดยศึกษาจากนักท่องเที่ยวในพื้นที่ สปป. ลาว จำนวน 406 คน พบข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

4.3.1. ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

เพศและอายุ

ผลจากการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 63.30 ส่วนเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 36.70 และมีสถานะโสดเป็นส่วนใหญ่โดย คิดเป็นร้อยละ 51.70 อายุโดยเฉลี่ยพบว่าอยู่ในช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.10 สังเกตได้ว่ากลุ่มช่วงอายุที่พบมากที่สุดนั้นเป็นช่วงอายุของวัยทำงานซึ่งเป็นวัยที่มีรายได้แล้ว ซึ่งมีอัตราค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างสูง และพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้จะเดินทางเพื่อให้รางวัลตัวเอง หลังจากเหน็ดเหนื่อยจากการทำงาน อีกทั้งยังยังมีความต้องการในการสร้างประสบการณ์ที่แปลกใหม่ให้กับตัวเอง

ระดับการศึกษา

ระดับวุฒิการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 35.50 รองลงมาคือระดับอนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 18.50 และระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 17.70 เมื่อพิจารณาจากข้อมูลพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นกลุ่มของผู้ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี อนุปริญญา ปริญญาโท ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างที่พบว่าอยู่ในช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี และเป็นช่วงวัยที่กำลังทำงานอีกด้วย

อาชีพ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพที่มั่นคงแล้ว คิดเป็นร้อยละ 67.22 หากจำแนกกลุ่มอาชีพของนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวใน สปป. ลาว พบว่า กลุ่มอาชีพพนักงานเอกชนหน่วยงานเอกชนมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.70 รองลงมาคือกลุ่มอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 18.20 และกลุ่มอาชีพรับราชการพนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 10.80 ซึ่งข้อมูลมีความสอดคล้องกับ ระดับการศึกษา เมื่อพิจารณาจากข้อมูลพบว่า กลุ่มอาชีพพนักงานเอกชน นักธุรกิจ และรับราชการ โดยส่วนใหญ่จะต้องจบการศึกษาระดับปริญญาตรี

สัญชาติ

กลุ่มตัวอย่างมีความหลากหลายของสัญชาติ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มาจากยุโรป โดยมีสัญชาติบริติชจากสหราชอาณาจักร รองลงมา คือ สัญชาติอเมริกัน สัญชาติออสเตรเลีย สัญชาติจีน สัญชาติเยอรมัน และสัญชาติญี่ปุ่น ตามลำดับ ซึ่งถือเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวหลักที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่สปป.ลาว นอกจากนี้ยังมีกลุ่มตัวอย่างสัญชาติต่างๆที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในสปป.ลาว เช่น สัญชาติฝรั่งเศส สัญชาติสเปน สัญชาติสวีเดน สัญชาติเนเธอร์แลนด์ สัญชาติเดนมาร์ก สัญชาติแคนาดา สัญชาติอาร์เจนตินา เป็นต้น

ตารางที่ 7 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	257	63.30
หญิง	149	36.70
รวม	406	100.00
อายุ	จำนวน	ร้อยละ
อายุไม่เกิน 30 ปี	175	43.10
31-40	80	19.70
41-50	61	15.02
อายุ 51 ปีขึ้นไป	78	19.21
ไม่ตอบ	12	2.96
รวม	406	100.00
สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	210	51.70
สมรส	178	43.80
หม้าย	3	0.70
หย่าร้าง	11	2.70
ไม่ตอบ	4	1.00
รวม	406	100.00
ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	34	8.40
มัธยมศึกษา	63	15.50
อนุปริญญา	75	18.50

ปริญญาตรี	144	35.50
ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาโท	72	17.70
สูงกว่าปริญญาโท	14	3.40
ไม่ตอบ	4	1.00
รวม	406	100.00
อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	44	10.80
พนักงานบริษัทเอกชน/หน่วยงานเอกชน	76	18.70
ทำธุรกิจส่วนตัว	74	18.20
อาชีพอิสระ	41	10.10
นักลงทุน	7	1.70
นักเรียน/นักศึกษา	63	15.50
ไม่ทำงาน	29	7.10
อื่นๆ	26	6.40
ไม่ตอบ	46	11.30
รวม	406	100.00
สัญชาติ	ร้อยละ	
สัญชาติบริติช	11.33	
สัญชาติอเมริกัน	9.36	
สัญชาติออสเตรเลีย	7.39	
สัญชาติจีน	6.65	
สัญชาติเยอรมัน	5.66	
สัญชาติญี่ปุ่น	5.66	
สัญชาติฝรั่งเศส	5.17	
สัญชาติสเปน	2.96	
สัญชาติสวิตเซอร์แลนด์	2.71	
สัญชาติเนเธอร์แลนด์	2.46	
อาชีพ	ร้อยละ	
อื่นๆ	40.65	
รวม	100	

4.3.2 รูปแบบและพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและ สปป.ลาว

ระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยว

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยว 8-15 วัน คิดเป็นร้อยละ 32.02 เดินทางท่องเที่ยวมากกว่า 15 วัน คิดเป็นร้อยละ 26.11 และเดินทางท่องเที่ยว 4-7 วัน คิดเป็นร้อยละ 23.89 ตามลำดับ ส่วนระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวแบบไปเช้าเย็นกลับ พบจำนวนน้อยที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 1.72 หากพิจารณาถึงสาเหตุของระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางนั้น พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะใช้ระยะเวลาเดินทางท่องเที่ยวมากที่สุดที่ 8-15 วัน ซึ่งถือว่าเป็นระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวที่ค่อนข้างนาน สาเหตุอาจเป็นเพราะสถานที่ท่องเที่ยวใน สปป. ลาว มีความน่าสนใจที่หลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมซึ่งเป็นจุดดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาพักผ่อนในแต่ละพื้นที่ของสถานที่ท่องเที่ยว ทำให้ใช้ระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้นกว่าเดิม

ตารางที่ 8 ระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยว

ระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
ไปเช้าเย็นกลับ	7	1.72
2-3วัน	45	11.08
4-7วัน	97	23.89
8-15วัน	130	32.02
มากกว่า15วัน	106	26.11
ไม่ตอบ	21	5.17
รวม	406	100.00

ช่วงวันที่เลือกเดินทางท่องเที่ยวมากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกเดินทางท่องเที่ยวใน สปป. ลาว ในช่วงวันหยุดนักชดถุขมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.28 รองลงมาได้แก่ วันธรรมดา คิดเป็นร้อยละ 30.54 และวันหยุดเสาร์อาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 19.21 หรือกล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่เลือกเดินทางในช่วงเวลาวันหยุดนักชดถุข เนื่องจากเป็นวันหยุดที่มีระยะยาว เหมาะกับการเดินทางท่องเที่ยวมากที่สุด

ตารางที่ 9 ช่วงวันที่เลือกเดินทางท่องเที่ยว

ช่วงวันที่เลือกเดินทางท่องเที่ยวมากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
วันธรรมดา	124	30.54
วันเสาร์และอาทิตย์	78	19.21
วันหยุดนักขัตฤกษ์	127	31.28
ช่วงเทศกาล/ประเพณี	67	16.50
ไม่ตอบ	10	2.46
รวม	406	100.00

ที่พัก

ด้านที่พักที่ได้รับความสนใจนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นิยมพักโรงแรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.02 รองลงมา ได้แก่ เกตส์เฮาส์ คิดเป็นร้อยละ 21.43 และบังกะโล คิดเป็นร้อยละ 3.94 หากพิจารณาข้อมูลจะพบว่ากลุ่มตัวอย่างนิยมพักโรงแรมเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ว่าโรงแรมโดยส่วนใหญ่ตั้งอยู่ใกล้สถานที่ท่องเที่ยว ทำให้การเดินทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ มีความสะดวกสบาย ทั้งนี้ยังสามารถมองถึงธุรกิจโรงแรมในพื้นที่ สปป. ลาว ซึ่งคาดว่าจะมีโอกาสดิบโตในอัตราที่สูงเมื่อเทียบกับจำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่เลือกที่พักในรูปแบบโรงแรม ส่งผลให้นักธุรกิจเข้ามาลงทุนในพื้นที่ สปป. ลาว มากขึ้น

ตารางที่ 10 ที่พัก

ที่พัก	จำนวน	ร้อยละ
โรงแรม	264	65.02
เรือนพักตากอากาศ/รีสอร์ต	14	3.45
เกตส์เฮาส์	87	21.43
บ้านพักในหมู่บ้าน/โฮมสเตย์	1	0.25
บังกะโล	16	3.94
หอพัก	11	2.71
อพาร์ทเมนต์	1	0.25
อื่นๆ	5	1.23
ไม่ตอบ	7	1.72
รวม	406	100.00

ปัจจัยในการเดินทางท่องเที่ยว

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวเพราะมีสถานที่ถ่ายรูปที่สวยงาม คิดเป็นร้อยละ 19.95 รองลงมาได้แก่ เลือกเดินทางมารับประทานอาหาร คิดเป็นร้อยละ 16.24 และเลือกเดินทางจากประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 15.16 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับคำแนะนำที่เกี่ยวกับข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจากอินเทอร์เน็ตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.92 รองลงมาได้แก่ ได้รับคำแนะนำจากญาติพี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 17.58 และได้รับข้อมูลจากนิตยสารการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 16.46 สาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกปัจจัยด้านสถานที่ถ่ายรูปที่สวยงามนั้นทำให้คาดว่า สถานที่แหล่งท่องเที่ยวใน สปป. ลาว เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามในด้าน วิถีชีวิต ประเพณี และธรรมชาติ จึงเป็นจุดดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวใน สปป. ลาว นอกจากนี้แหล่งท่องเที่ยวยังมีชื่อเสียงในระดับสากลอีกด้วย ส่วนปัจจัยด้านอาหารของ สปป. ลาว ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวเลือกเดินทางมาเที่ยว โดยกลุ่มตัวอย่างเลือกเดินทางมาเพื่อสัมผัสกับวัฒนธรรมด้านอาหารของ สปป. ลาวที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น โดยกลุ่มตัวอย่างมีการสืบค้นข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวทางอินเทอร์เน็ตมากที่สุด ซึ่งเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายในปัจจุบัน แต่ทั้งนี้ยังมีกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคำแนะนำจากคนรู้จักและ นิตยสารที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอยู่อีกส่วนหนึ่ง จึงทำให้ทราบว่าข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวของ สปป. ลาว มีการเข้าถึงที่หลากหลาย

ตารางที่ 11 ปัจจัยในการเลือกมายังแหล่งท่องเที่ยว (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเดินทางมาท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
จากประสบการณ์ส่วนตัว	196	15.16
รับประทานอาหารท้องถิ่น	210	16.24
มีสถานที่ถ่ายรูป/วิวที่สวยงาม	258	19.95
ไหว้พระ/ทำบุญ	93	7.19
สถานที่ท่องเที่ยวมีความสงบ	184	14.23
มีกิจกรรมให้ร่วมทำกับชุมชน	102	7.89
มีอากาศบริสุทธิ์	113	8.74
แวะพักระหว่างเดินทาง	99	7.66
เยี่ยมญาติ	38	2.94
รวม	1,293	100.00

ตารางที่ 12 การหาข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

การค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
พนักงานของบริษัทนำเที่ยวแนะนำ	126	14.02
นิตยสาร/วารสารการท่องเที่ยว	148	16.46
แผ่นพับ/ใบปลิว	115	12.79
อินเทอร์เน็ต/สื่ออิเล็กทรอนิกส์	251	27.92
ญาติพี่น้อง/ครอบครัว/คนรู้จัก	158	17.58
สื่อสาธารณะ/วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ	60	6.67
ป้ายโฆษณา	41	4.56
รวม	899	100.00

รูปแบบการแบ่งปันประสบการณ์ทางการท่องเที่ยว

กลุ่มตัวอย่างนิยมแบ่งปันหรือแชร์ประสบการณ์ทางการท่องเที่ยวในรูปแบบ การบอกต่อมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 31.61 รองลงมาได้แก่ เช็กอินผ่านเฟสบุ๊ก คิดเป็นร้อยละ 28.57 และแบ่งปันแชร์ประสบการณ์การท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 14.89 จึงทำให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของ สปป. ลาว ได้รับการเผยแพร่ที่หลากหลายรูปแบบ อีกทั้งยังสอดคล้องกับการสืบค้นข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างที่ส่วนใหญ่ค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่มีการแชร์ข้อมูลข่าวสารและจากการบอกต่อของคนรู้จักอีกด้วย

ตารางที่ 13 รูปแบบการแบ่งปันประสบการณ์ทางการท่องเที่ยว (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

รูปแบบการแบ่งปันประสบการณ์ทางการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
แบ่งปัน/แชร์ประสบการณ์	98	14.89
Check-in ผ่าน Facebook หรือสื่ออื่น ๆ	188	28.57
อัปเดตวิดีโอ YouTube หรือสื่ออื่น ๆ	80	12.16
ตั้งกระทู้ตามเว็บไซต์ หรือ Blog ต่าง ๆ	84	12.77
บอกต่อ/เล่าประสบการณ์	208	31.61
รวม	658	100.00

แขวงที่เดินทางท่องเที่ยว

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกเดินทางท่องเที่ยวในแขวงหลวงพระบาง คิดเป็นร้อยละ 29.48 รองลงมาได้แก่ แขวงเวียงจันทน์ คิดเป็นร้อยละ 21.41 และแขวงสะหวันนะเขต คิดเป็นร้อยละ 9.66 เมื่อพิจารณาพบว่าแขวงหลวงพระบางเป็นตัวเลือกอันดับแรกของนักท่องเที่ยว เนื่องจาก แขวงหลวงพระบาง เป็นเมืองท่องเที่ยวที่ได้รับการขึ้นทะเบียนให้เป็นมรดกโลก และยังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ บ้านเรือนที่มีความเป็นเอกลักษณ์ รองลงมาได้แก่ แขวงเวียงจันทน์ เมืองท่องเที่ยวที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ เช่น เมืองวังเวียง แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของ สปป. ลาว มีสภาพทางภูมิศาสตร์คล้ายกับ กุ้ยหลิน ประเทศจีน ทำให้เป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวอีกจุดหนึ่ง และแขวงสะหวันนะเขตเป็นแขวงที่นักท่องเที่ยวเลือกเดินทางผ่านด่านชายแดนมากที่สุด เนื่องจากการเดินทางที่สะดวกสบายนอกจากนี้ยังเป็นแขวงที่มีเส้นทางการค้าที่สำคัญ

ตารางที่ 14 แขวงที่เดินทางท่องเที่ยว (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

แขวงที่เดินทางท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
แขวงบ่อแก้ว	40	3.98
แขวงไชยะบุรี	11	1.10
แขวงหลวงน้ำทา	41	4.08
แขวงอุดมไซ	78	7.77
แขวงหลวงพระบาง	296	29.48
นครหลวงเวียงจันทน์	72	7.17
แขวงเวียงจันทน์	215	21.41
แขวงบอลิคำไซ	11	1.10
แขวงสะหวันนะเขต	97	9.66
แขวงจำปาสัก	31	3.09
แขวงคำม่วน	44	4.38
แขวงสาละวัน	12	1.20
แขวงพงสาลี	10	1.00
แขวงห้วยพัน	14	1.39
แขวงเชียงขวาง	12	1.20
แขวงเซกอง	9	0.90

แขวงที่เดินทางท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
แขวงอัตตะปือ	7	0.70
แขวงไชยสมบูรณ์	4	0.40
รวม	1,004	100.00

ลักษณะการเดินทาง

ในการเดินทางแต่ละครั้งพบว่าส่วนใหญ่จำนวนของผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยว มีจำนวน 2-3 คน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.36 เดินทางคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 32.27 และเดินทาง 4 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 17.73 ตามลำดับ นอกจากนี้ในการเดินทางแต่ละครั้งพบว่ากลุ่มตัวอย่างเลือกเดินทางกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.90 เดินทางร่วมกับคู่รัก คิดเป็นร้อยละ 23.20 และเดินทางเป็นกลุ่มครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 20.90 ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกเดินทางกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด อีกทั้งข้อมูลมีความสอดคล้องกับจำนวนของผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งในการเดินทางท่องเที่ยวกับเพื่อนฝูง คู่รัก และครอบครัว ส่วนใหญ่จะเป็นการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ หรือทำกิจกรรมอื่น ๆ เช่น ถ่ายรูป รับประทานอาหาร และใน สปป. ลาว มีแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มตัวอย่างได้เป็นอย่างดี

ตารางที่ 15 จำนวนผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยว

จำนวนผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
เดินทางคนเดียว	131	32.27
2-3 คน	172	42.36
4 คนขึ้นไป	72	17.73
ไม่ตอบ	31	7.64
รวม	406	100.00

ตารางที่ 16 กลุ่มผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยว

กลุ่มผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
คู่รัก/สามี-ภรรยา	94	23.2
กลุ่มครอบครัว	85	20.9
กลุ่มเพื่อน	101	24.9
กลุ่มองค์กร	7	1.7
มาคนเดียว	81	20.0
อื่นๆ	13	3.2
ไม่ตอบ	25	6.2
รวม	406	100.0

รูปแบบการวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว

สำหรับการจัดรายการเดินทางท่องเที่ยวนั้นพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกที่จะจัดรายการเดินทางทั้งหมดด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 66.70 และจัดการการเดินทางท่องเที่ยวโดยใช้บริการธุรกิจนำเที่ยวหรือบริษัทนำเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 28.1 ทำให้ข้อมูลสอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างที่เดินทางมาคนเดียว และคาดว่ากลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้มีรูปแบบการเดินทางแบบ แบ็คแพ็คเกอร์ (Backpacker)

ตารางที่ 17 การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว

รูปแบบการวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
จัดรายการเดินทางทั้งหมดด้วยตนเอง	271	66.70
ใช้บริการธุรกิจนำเที่ยวบางรายการ	63	15.50
จัดรายการโดยบริษัทนำเที่ยว/ธุรกิจทางการท่องเที่ยว ตลอดการเดินทาง	51	12.60
อื่นๆ	11	2.70
ไม่ตอบ	10	2.50
รวม	406	100.00

ประเภทสินค้าที่ระลึกที่จับจ่าย

ประเภทสินค้าที่ระลึกที่จับจ่ายพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกสินค้าประเภทอาหารและเครื่องดื่มมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.06 รองลงมาได้แก่เสื้อผ้า กระเป๋า เครื่องแต่งกาย คิดเป็นร้อยละ 21.56 และเครื่องใช้ เครื่องประดับตกแต่งบ้าน คิดเป็นร้อยละ 18.23 จากข้อมูลพบว่ากลุ่มตัวอย่าง

เลือกสินค้าที่เกี่ยวข้องกับอาหารและเครื่องดื่มมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับปัจจัยในการเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างที่เลือกปัจจัยด้านอาหารเป็นอันดับสองอีกด้วย

ตารางที่ 18 บริการ หรือใช้จ่ายสินค้า (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

ประเภทสินค้าที่ระลึกที่ใช้จ่าย	จำนวน	ร้อยละ
อาหาร เครื่องดื่ม ขนม ผลไม้	339	49.06
เครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่งบ้าน	126	18.23
เสื้อผ้า กระเป๋า เครื่องแต่งกาย	149	21.56
ยา/สมุนไพร/อุปกรณ์บำบัดร่างกาย/สปา/นวด	77	11.14
รวม	691	100.00

ประสบการณ์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยว

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับประสบการณ์ด้านความทรงจำที่ดีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.87 รองลงมาได้แก่ ด้านการผ่อนคลาย คิดเป็นร้อยละ 10.96 และด้านประสบการณ์ใหม่ คิดเป็นร้อยละ 9.56 ทั้งนี้เมื่อพิจารณาลักษณะการเดินทางของกลุ่มตัวอย่างพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เดินทางเป็นกลุ่มเพื่อน คู่รัก และครอบครัวมากที่สุดตามลำดับ ทำให้ประสบการณ์จากการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ สปป. ลาว จึงเป็นไปในด้านความทรงจำที่ดีมากที่สุด เนื่องจากการสร้างความทรงจำที่ีระหว่างการเดินทางกับเพื่อน คู่รัก หรือครอบครัว ให้เป็นที่น่าจดจำ

ตารางที่ 19 ประสบการณ์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยว (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

ประสบการณ์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
ความทรงจำที่ดี	276	12.87
ประสบการณ์ใหม่	205	9.56
การผ่อนคลาย	235	10.96
ความต้องการที่จะเรียนรู้	108	5.03
มิตรภาพ	193	9.00
เกิดแรงบันดาลใจในการใช้ชีวิต	149	6.95
การแบ่งปัน	116	5.41
การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ/ความคิดในทางบวก	123	5.73
ความรู้สึ้อยากกลับไปเที่ยวซ้ำ	150	6.99
ความตื่นเต้น/ท้าทาย	159	7.41

ประสบการณ์ที่ได้รับจากการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
การฉ้อโกง	81	3.78
การรู้สึกว่าตนเป็นคนพิเศษ	82	3.82
ความเป็นอิสระ	102	4.76
ความแปลกใหม่	90	4.20
ความประหลาดใจ	76	3.54
รวม	2,145	100.00

4.3.3 ความต้องการทางการท่องเที่ยว ระหว่างประเทศไทยและสปป.ลาว

จากการศึกษาความต้องการทางการท่องเที่ยวระหว่างประเทศและสปป.ลาว จากกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่สปป.ลาว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านวิถีชีวิตมากที่สุด เนื่องจากสปป.ลาว มีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่มีเอกลักษณ์ มีเสน่ห์ และน่าสนใจ จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการให้มีกิจกรรมทางการท่องเที่ยวด้านวิถีชีวิตที่สามารถสัมผัสและเข้าถึงการดำเนินชีวิตของคนในสปป.ลาวมากขึ้น รองลงมา คือ ความต้องการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ซึ่งสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวถือเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยว และความต้องการกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ด้านธรรมชาติและผจญภัย เนื่องจากสปป.ลาวมีทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสมบูรณ์และมีศักยภาพที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในสปป.ลาว โดยมีรายละเอียดความต้องการดังนี้

ความต้องการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกในส่วนของโรงแรมน้ำสาธารณะมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.61 รองลงมาได้แก่ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 12.47 และเส้นทางเข้าถึงที่สะดวกและรวดเร็ว คิดเป็นร้อยละ 8.18 เมื่อพิจารณาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในส่วนของโรงแรมน้ำสาธารณะที่มากที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะปัญหาของโรงแรมน้ำสาธารณะในแหล่งท่องเที่ยวมีไม่พอสอดคล้องความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง และความสะอาดของโรงแรมน้ำซึ่งถือว่าเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงระดับสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว ในส่วนของศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่ยังไม่กระจายตามพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ทำให้การเข้าถึงข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวเป็นไปได้ยาก ซึ่งสอดคล้องกับผลกระทบต่อการเดินทางเข้าถึงที่สะดวกและรวดเร็ว ดังนั้นควรตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวในแต่ละแหล่งท่องเที่ยวโดยสามารถสังเกตได้ง่ายและมีข้อมูลที่แน่นอน เช่น เส้นทางเดินทาง ระยะทางระหว่างสถานที่ท่องเที่ยว รถรับ - ส่ง ในเวลาที่กำหนด เป็นต้น

ตารางที่ 20 ความต้องการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

ความต้องการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ทางการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	183	12.47
ห้องน้ำสาธารณะ	185	12.61
เส้นทางเข้าถึงที่สะดวกและรวดเร็ว	120	8.18
ป้ายสื่อความหมาย/ป้ายบอกทาง	106	7.23
ที่พักของชุมชน/โฮมสเตย์	106	7.23
ลานจอดรถที่สะดวก	64	4.36
ทางเท้าที่สามารถเดินได้สะดวก	119	8.11
เส้นทางจักรยาน	75	5.11
รถบริการเข้าออกแหล่งท่องเที่ยว	116	7.91
ระบบรักษาความปลอดภัย	82	5.59
ร้านขายของที่ระลึก	66	4.50
ร้านขายของชำ/ร้านสะดวกซื้อ	108	7.36
ร้านอาหารและเครื่องดื่ม	137	9.34
รวม	1,467	100.00

ความต้องการกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ด้านวิถีชีวิต

กิจกรรมทางการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างด้านวิถีชีวิต พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการกิจกรรมทางการท่องเที่ยวรูปแบบการใช้ชีวิตร่วมกับชาวบ้าน และคนในชุมชน คิดเป็นร้อยละ 10.89 รองลงมาได้แก่การทำอาหาร รับประทานอาหารท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 9.53 และหัตถกรรมจักสาน คิดเป็นร้อยละ 8.29 ตามลำดับ ทำให้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เดินทางมาท่องเที่ยว มีความต้องการท่องเที่ยวแบบใช้ชีวิตร่วมกับชุมชนเพื่อหาประสบการณ์ทางการท่องเที่ยวที่แปลกใหม่และมีความทรงจำที่ดีในการเดินทาง ซึ่งโดยส่วนมากรูปแบบการท่องเที่ยวในชุมชนมักจะมีกิจกรรมการทำอาหารท้องถิ่นและหัตถกรรมจักสานที่แตกต่างกันตามวัฒนธรรมและประเพณีของแต่ละชุมชน สอดคล้องกับความต้องการกิจกรรมทางการท่องเที่ยวในรูปแบบการรับประทานอาหารท้องถิ่นและหัตถกรรมจักสานของกลุ่มตัวอย่างอีกด้วย

ตาราง 21 ความต้องการกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ด้านวิถีชีวิต (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

ความต้องการกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ด้านวิถีชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
หัตถกรรมจักสาน	140	8.29
ปลูก/เก็บ พืชผัก ผลไม้ ดอกไม้	61	3.61
การแกะสลักหิน	96	5.68
เกษตรกรรม	96	5.68
ประมง/หาปลา	89	5.27
การทอผ้า	78	4.62
การทำอาหาร/รับประทานอาหาร	161	9.53
ทำเครื่องปั้นดินเผา	76	4.50
เข้าร่วมพิธีกรรม	101	5.98
ฝึกฝนศิลปะการต่อสู้	80	4.74
เล่นดนตรีพื้นถิ่น	84	4.97
แปรรูปสมุนไพรพื้นถิ่น	91	5.39
ใช้ชีวิตร่วมกับคนในบ้าน/ชุมชน	184	10.89
เข้าร่วมกิจกรรมเทศกาล/ประเพณีท้องถิ่น	123	7.28
ออกแบบสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น	61	3.61
เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น	133	7.87
การปฏิบัติธรรม	35	2.07
รวม	1,689	100.00

ความต้องการกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ด้านธรรมชาติและผจญภัย

กิจกรรมทางการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างด้านธรรมชาติ และผจญภัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสนใจกิจกรรมทางการท่องเที่ยวรูปแบบนั่งเรือล่องลำน้ำโขงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.29 ล่องแก่ง คิดเป็นร้อยละ 13.68 และกิจกรรมรูปแบบเดินป่า คิดเป็นร้อยละ 12.91 ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องจาก สปป. ลาว มีแม่น้ำโขงไหลพาดผ่านภายในประเทศ จึงทำให้ภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยวมีความสวยงามและแปลกตา และเกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างที่ชอบการท่องเที่ยวด้านธรรมชาติและการผจญภัยต้องการเดินทางมาท่องเที่ยวใน สปป. ลาว เพื่อหาประสบการณ์ใหม่ ๆ จากการเดินทาง ทั้งนี้กิจกรรมที่ได้รับความนิยมจากกลุ่มตัวอย่างยังตั้งอยู่ใน

เมืองที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงอีกด้วย เช่น นั่งเรือล่องลำน้ำโขงผ่านหลวงพระบางเมืองมรดกโลก ล่องแก่งเมืองแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เมืองวังเวียง เดินป่าที่ลาวใต้แขวงจำปาสัก เป็นต้น

ตารางที่ 22 ความต้องการกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ด้านธรรมชาติ และผจญภัย (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

ความต้องการกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ด้านธรรมชาติ และผจญภัย	จำนวน	ร้อยละ
ล่องลำน้ำโขง	264	20.29
ล่องแก่ง	178	13.68
ปีนหน้าผา	151	11.61
บันจี้จัมพ์	133	10.22
Zip line โหนสลิง	95	7.30
เดินป่า	168	12.91
ดูนก	81	6.23
ส่องสัตว์	81	6.23
เส้นทางศึกษาธรรมชาติ	150	11.53
รวม	1,301	100.00

ความต้องการรูปแบบของการท่องเที่ยวเที่ยวในพื้นที่ สปป. ลาว

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีความต้องการรูปแบบการท่องเที่ยวในพื้นที่ สปป. ลาว โดยภาพรวมแล้วอยู่ในระดับความต้องการระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.30) และเมื่อพิจารณา รูปแบบการท่องเที่ยวในพื้นที่ สปป. ลาว พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความต้องการรูปแบบการท่องเที่ยวในระดับที่มากได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ (ค่าเฉลี่ย = 3.92) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แหล่งธรรมชาติ (ค่าเฉลี่ย = 3.73) การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (ค่าเฉลี่ย = 3.63) และการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ การศึกษาศิลปะ (ค่าเฉลี่ย = 3.45) ตามลำดับ สำหรับรูปแบบการท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการในระดับปานกลางนั้น ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (ค่าเฉลี่ย = 3.24) รองลงมาได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (ค่าเฉลี่ย = 3.01) การนั่งสมาธิ/วิปัสสนา (ค่าเฉลี่ย = 2.99) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (ค่าเฉลี่ย = 2.94) การท่องเที่ยวสำหรับซื้อสินค้า (ช้อปปิ้ง) (ค่าเฉลี่ย = 2.77) ตามลำดับ

ตารางที่ 23 ความต้องการทางรูปแบบการท่องเที่ยวในพื้นที่ สปป. ลาว

ความต้องการทางรูปแบบการท่องเที่ยว	Mean	S.D.	แปลผล
การท่องเที่ยวเชิงเกษตร	3.24	1.03	ปานกลาง
การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย	3.63	0.91	มาก
การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม/ประวัติศาสตร์	3.92	0.87	มาก
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ/แหล่งธรรมชาติ	3.73	0.96	มาก
การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้/การศึกษา/ศิลปะ	3.45	0.93	มาก
การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	2.94	1.06	ปานกลาง
การท่องเที่ยวเชิงกีฬา	3.01	1.06	ปานกลาง
การท่องเที่ยวสำหรับซื้อสินค้า (ช้อปปิ้ง)	2.77	1.17	ปานกลาง
การนั่งสมาธิ/วิปัสสนา	2.99	1.12	ปานกลาง
รวม	3.30	1.01	ปานกลาง

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่านักท่องเที่ยวมีความต้องการรูปแบบการท่องเที่ยวในพื้นที่ สปป. ลาว ที่สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ 1) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม/ประวัติศาสตร์ 2) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ/แหล่งธรรมชาติ 3) การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย 4) การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้/การศึกษา/ศิลปะ 5) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร 6) การท่องเที่ยวเชิงกีฬา 7) การนั่งสมาธิ/วิปัสสนา 8) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ 9) การท่องเที่ยวสำหรับซื้อสินค้า (ช้อปปิ้ง) ตามลำดับ

4.3.4 ระดับความพึงพอใจต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ สปป. ลาว

จากผลการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ สปป. ลาว โดยภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจในระดับที่มาก (ค่าเฉลี่ย = 3.59) โดยลักษณะกลุ่มตัวอย่างที่มีความพึงพอใจมากได้แก่ ความน่าสนใจหรือความประทับใจของแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ (ค่าเฉลี่ย = 3.82) รองลงมาคือ ที่พักในพื้นที่ (ค่าเฉลี่ย = 3.63) ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่ (ค่าเฉลี่ย = 3.53) กิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ (ค่าเฉลี่ย = 3.54) และความสะดวกของการเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ (ค่าเฉลี่ย = 3.42) จากข้อมูลความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง อธิบายได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนมากนั้นมีระดับความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับที่มาก โดยระดับความพึงพอใจนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างอย่างเห็นได้ชัด ทั้งในด้านความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยว ที่พัก และสิ่งอำนวยความสะดวก เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีการคาดหวังในเรื่องความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว จากการได้รับข้อมูลการ

ท่องเที่ยวที่หลากหลายรูปแบบ เช่น อินเทอร์เน็ต วารสาร แต่เมื่อเดินทางมาสถานที่จริงจึงเกิดรู้สึกประทับใจในการเดินทาง ทำให้ระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมากทั้งหมด

ตารางที่ 24 ระดับความพึงพอใจต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ สปป. ลาว

ระดับความพึงพอใจต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว ในพื้นที่ สปป. ลาว	Mean	S.D.	แปลผล
ความน่าสนใจหรือความประทับใจของแหล่งท่องเที่ยว และสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวในพื้นที่	3.82	0.79	มาก
ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่	3.53	0.79	มาก
ความสะดวกของการเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่	3.42	0.91	มาก
ที่พักในพื้นที่	3.63	0.82	มาก
กิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่	3.54	0.86	มาก
รวม	3.59	0.84	มาก

4.3.5 ระดับปัญหาและอุปสรรคในการเดินทางท่องเที่ยว ระหว่างประเทศไทย - สปป.ลาว

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างโดยภาพรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างได้ให้ความสำคัญกับปัญหาและอุปสรรคในการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทย สปป. ลาว ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.98) หากพิจารณาแต่ละด้านแล้ว พบว่าระดับปัญหาที่มีผลกระทบกับกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดได้แก่ปัญหาด้านระบบขนส่ง เช่น ถนน รถโดยสารสาธารณะ ป้ายบอกทาง (ค่าเฉลี่ย = 3.17) สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ป้ายสื่อความหมาย WIFI สัญญาณโทรศัพท์ เทคโนโลยี ที่เอื้ออำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย = 3.02) ความปลอดภัยในการท่องเที่ยวและการบริการในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น ร้านอาหาร ที่พัก นันทนาการ (ค่าเฉลี่ย = 3.00) การข้ามแดน เช่น พิธีการเข้าออก สิ่งอำนวยความสะดวกในด้านชายแดน (ฝั่งไทย) (ค่าเฉลี่ย = 2.95) โครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์สาธารณะ (ค่าเฉลี่ย = 2.93) การข้ามแดน เช่น พิธีการเข้าออก สิ่งอำนวยความสะดวกในด้านชายแดน (ฝั่งสปป. ลาว) (ค่าเฉลี่ย = 2.91) และความเพียงพอในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น ร้านอาหาร ที่พัก (ค่าเฉลี่ย = 2.90) จากการสังเกตพบว่า ค่าเฉลี่ยของแต่ละระดับปัญหานั้นอยู่ในช่วงเดียวกันทั้งหมด แต่ทั้งนี้ยังมีในส่วนของปัญหาที่เกี่ยวข้องกับระบบการขนส่งและสิ่งอำนวยความสะดวกที่กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นในระดับที่ต่างจากระดับปัญหาอื่น ๆ จึงคาดว่าในการเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างนั้นได้ประสบกับปัญหาการเดินทางและสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สภาพถนนที่มีความขรุขระ เวลาการเดินทางของรถโดยสารที่ไม่มีเวลากำหนดแน่นอน หรือในส่วนของห้องน้ำสาธารณะที่มีไม่เพียงพอต่อการใช้บริการ เป็นต้น

ตารางที่ 25 ระดับปัญหาและอุปสรรคในการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทย - สปป. ลาว

ระดับปัญหาและอุปสรรคในการเดินทางท่องเที่ยว ระหว่างประเทศไทย - สปป.ลาว	Mean	S.D.	แปลผล
ระบบขนส่ง เช่น ถนน รถโดยสารสาธารณะ ป้ายบอกทาง	3.17	1.15	ปานกลาง
โครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์สาธารณะ	2.93	1.07	ปานกลาง
ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว	3.00	1.13	ปานกลาง
สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ป้ายสื่อความหมาย WIFI สัญญาณโทรศัพท์ เทคโนโลยี ที่เอื้ออำนวยทางการ ท่องเที่ยว	3.02	1.14	ปานกลาง
การบริการในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น ร้านอาหาร ที่พัก นันทนาการ	3.00	1.14	ปานกลาง
ความเพียงพอในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น ร้านอาหาร ที่พัก	2.90	1.19	ปานกลาง
การข้ามแดน เช่น พิธีการเข้าออก สิ่งอำนวยความสะดวก ในด้านชายแดน (ฝั่งไทย)	2.95	1.15	ปานกลาง
การข้ามแดน เช่น พิธีการเข้าออก สิ่งอำนวยความสะดวก ในด้านชายแดน (ฝั่งสปป. ลาว)	2.91	1.14	ปานกลาง
รวม	2.98	1.14	ปานกลาง

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสปป.ลาว สามารถสรุปภาพรวมพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว และปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยว ได้ดังนี้

พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสปป.ลาว พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มาจากยุโรป โดยมีสัญชาติบริติชจากสหราชอาณาจักร รองลงมา คือ สัญชาติอเมริกัน สัญชาติออสเตรเลีย สัญชาติจีน สัญชาติเยอรมัน และสัญชาติญี่ปุ่น ตามลำดับ ซึ่งมีจำนวนผู้ร่วมเดินทาง ประมาณ 2-3 คน ใช้ระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวโดยเฉลี่ย 8-15 วัน โดยเลือกท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดนักขัตฤกษ์มากที่สุด อีกทั้งสามารถสังเกตได้ว่ากลุ่มช่วงอายุที่พบมากที่สุดนั้นเป็นช่วงอายุของวัยทำงานซึ่งเป็นวัยที่มีรายได้แล้ว ซึ่งมีอัตราค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างสูง และพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวก่อนหน้านี้จะเดินทางเพื่อให้รางวัลตัวเองหลังจากเหน็ดเหนื่อย

จากการทำงาน อีกทั้งยังมีความต้องการในการสร้างประสบการณ์ที่แปลกใหม่ให้กับตัวเอง ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวกลุ่มดังกล่าวนิยมพักโรงแรมมากที่สุด และเดินทางมาท่องเที่ยวเพราะมีสถานที่ถ่ายรูปที่สวยงามมากที่สุด มีรูปแบบการแบ่งปันประสบการณ์ทางการท่องเที่ยวจากการบอกต่อมากที่สุด นอกจากนี้กลุ่มนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เลือกเดินทางท่องเที่ยวในแขวงหลวงพระบาง

ความต้องการทางการท่องเที่ยว ระหว่างประเทศไทยและสปป.ลาว พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความต้องการกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านวิถีชีวิตมากที่สุด เนื่องจากสปป.ลาว มีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่มีเอกลักษณ์ มีเสน่ห์ และน่าสนใจ อีกทั้งมีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกในส่วนของโรงแรมน้ำสาธารณะ ทั้งนี้ยังต้องการกิจกรรมทางการท่องเที่ยวรูปแบบการใช้ชีวิตร่วมกับชาวบ้าน และคนในชุมชน และให้ความสนใจกิจกรรมทางการท่องเที่ยวรูปแบบนั่งเรือล่องลำน้ำโขงมาก ตลอดจนสามารถจัดลำดับความต้องการรูปแบบการท่องเที่ยวเที่ยวในพื้นที่ สปป. ลาว ได้ดังนี้ 1) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม/ประวัติศาสตร์ 2) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ/แหล่งธรรมชาติ 3) การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย 4) การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้/การศึกษา/ศิลปะ 5) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร 6) การท่องเที่ยวเชิงกีฬา 7) การนั่งสมาธิ/วิปัสสนา 8) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ 9) การท่องเที่ยวสำหรับซื้อสินค้า (ช้อปปิ้ง) ตามลำดับ

ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ สปป. ลาว พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสปป.ลาว ต่างมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ สปป. ลาว อยู่ในระดับมาก โดยพบว่าทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวชาวลาว มีความพึงพอใจต่อความน่าสนใจหรือความประทับใจของแหล่งท่องเที่ยว และสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ สูงเป็นอันดับหนึ่ง

ระดับปัญหาและอุปสรรคในการเดินทางท่องเที่ยว ระหว่างประเทศไทย - สปป.ลาว พบว่า ภาพรวมนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้ให้ความสำคัญกับปัญหาและอุปสรรคในการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทย สปป. ลาว ในระดับปานกลาง ประเด็นปัญหาที่อยากให้เร่งแก้ไข คือ ปัญหาด้านระบบขนส่ง เช่น ถนน รถโดยสารสาธารณะ ป้ายบอกทาง รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ป้ายสื่อความหมาย WIFI สัญญาณโทรศัพท์ เทคโนโลยี ที่เอื้ออำนวยทางการท่องเที่ยว และความปลอดภัยในการท่องเที่ยวและการบริการในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น ร้านอาหาร ที่พัก นำเที่ยว เป็นต้น

4.4 แนวทางเพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและ สปป.ลาว

จากผลการศึกษาข้อคิดเห็นของผู้ถือประโยชน์ร่วมใน สปป.ลาว สามารถนำมาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และความท้าทายทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงของสปป.ลาว เพื่อนำไปสู่การพัฒนาแนวทางเพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและ สปป.ลาว โดยสามารถสรุปประเด็นได้ดังนี้

4.4.1 วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และความท้าทายทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงของ สปป.ลาว

จากการศึกษาข้อคิดเห็นของผู้ถือประโยชน์ร่วมใน สปป.ลาว สามารถวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และความท้าทายทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงของสปป.ลาว ดังนี้

(1) จุดแข็งทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงสปป. ลาว

(1.1) ความได้เปรียบของที่ตั้งสปป. ลาว ในฐานะที่เป็นประตูด้านการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ โดยสปป.ลาวเป็นประเทศที่มีพรมแดนเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ (Land Link) ประกอบไปด้วยประเทศไทย เมียนมาร์ จีน เวียดนาม และกัมพูชา สปป.ลาว หากนักท่องเที่ยวเดินทางทางบกระหว่างประเทศไทย จีน และเวียดนามจำเป็นต้องใช้เส้นทางผ่านด่านชายแดนของสปป.ลาว ซึ่งสามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวและกลุ่มผู้สัญจรทางบกก่อนที่จะกระจายตัวต่อไปยังจุดหมายปลายทางในประเทศใกล้เคียง

(1.2) นโยบายของหน่วยงานภาครัฐในการให้สัมปทานทางการท่องเที่ยวแก่นักลงทุนชาวต่างชาติ โดยมีการส่งเสริมให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาสัมปทานการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและเพิ่มประสิทธิภาพในการรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในสปป.ลาวได้อย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ เช่น ธุรกิจที่พัก ร้านอาหาร เป็นต้น ทำให้มีนักลงทุนชาวต่างชาติสนใจและเข้ามาสัมปทาน ส่งผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของสปป. ลาวในภาพรวม

(1.3) การพัฒนาเส้นทางคมนาคม โดยหน่วยงานภาครัฐมีนโยบายสนับสนุนและผลักดันการพัฒนาเส้นทางคมนาคมและสร้างทางด่วนในเส้นทางระหว่างเมืองที่สำคัญ โดยเฉพาะเมืองที่อยู่ติดกับชายแดน เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในการลดระยะเวลาการเดินทางระหว่างเมือง โดยเฉพาะประเทศที่สองและประเทศที่สาม

(1.4) การบริหารจัดการขึ้นตรงกับแขวง โดยเฉพาะการพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งแขวงมีอำนาจในการตัดสินใจและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ได้อย่างรวดเร็วและสามารถจัดการปัญหาได้ง่าย ส่งผลให้มีความคล่องตัวในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของ สปป.ลาว

(1.5) ทรัพยากรการท่องเที่ยวมีศักยภาพ เนื่องจากสปป.ลาว มีความสมบูรณ์ของ ทรัพยากรการท่องเที่ยวค่อนข้างสูง โดยเฉพาะทรัพยากรทางธรรมชาติที่มีความหลากหลาย มีเอกลักษณ์ และมีสภาพที่สมบูรณ์ เช่น น้ำตก เส้นทางศึกษาธรรมชาติ ถ้ำ และป่าไม้ เป็นต้น รวมถึงแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมที่มีความโดดเด่นหรือมีเอกลักษณ์เฉพาะพื้นที่ เช่น เมืองมรดกโลกหลวงพระบาง มรดกโลกปราสาทวัดภู เป็นต้น ซึ่งนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติต่างให้ความสนใจและเข้ามาท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

(1.6) อธยาศัยไมตรีของคนในชุมชน ซึ่งคนในชุมชนหรือคนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวของ สปป.ลาวส่วนใหญ่มีอัธยาศัยที่ดี มีน้ำใจเอื้ออาทรในการต้อนรับผู้มาเยือน และเป็นมิตรกับนักท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความไว้วางใจและความประทับใจ

(1.7) นโยบายของหน่วยงานภาครัฐที่มุ่งสนับสนุนและเปิดกว้างด้านการท่องเที่ยว โดย หน่วยงานภาครัฐของสปป.ลาว ได้กำหนดให้ปี 2018 เป็นปีแห่งการท่องเที่ยวสปป.ลาว โดยใช้ชื่อธีม (Theme) ว่า “Visit Laos Year 2018” ซึ่งจะทำให้แขวงและเมืองท่องเที่ยวหลักต่าง ๆ ตื่นตัวและมีการจัดนิทรรศการการท่องเที่ยวและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวภายในประเทศมากขึ้น เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุมโลก และทำให้หลายประเทศในโลกรู้จักประเทศลาวมากขึ้นอีกด้วย นอกจากนี้หน่วยงานภาครัฐยังมุ่งให้ความสำคัญกับการสนับสนุนด้านความร่วมมือทางการท่องเที่ยวกับหลายประเทศทั่วโลก โดยมีนโยบายที่สนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดผลประโยชน์และการเติบโตร่วมกันอย่างมีคุณภาพอีกด้วย

(1.8) การเมืองมีเสถียรภาพ เนื่องจากการเมืองและการปกครองของ สปป.ลาว มีความมั่นคง ทำให้บ้านเมืองมีความสงบเรียบร้อย ส่งผลให้นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเกิดความไว้วางใจและรู้สึกปลอดภัยกับสถานการณ์บ้านเมืองในสปป.ลาว

(1.9) การก่อสร้างรถไฟความเร็วสูง คุณหมิง-เวียงจันทน์ ซึ่งสามารถเป็นอีกหนึ่งช่องทางให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาสปป.ลาวได้ง่ายขึ้น อีกทั้งจะทำให้เกิดโอกาสที่นายทุนจากต่างประเทศเข้ามาลงทุนตามแนวเส้นทางรถไฟความเร็วสูง ทำให้การเดินทางท่องเที่ยวและการเคลื่อนย้ายนักท่องเที่ยวในสปป.ลาว อีกทั้งยังส่งผลให้มีการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจในสปป.ลาวด้วย

(2) จุดอ่อนทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงสปป. ลาว

(2.1) ข้อจำกัดของเส้นทางคมนาคม ทั้งเส้นทางคมนาคมหลักและเส้นทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เนื่องจากเส้นทางคมนาคมส่วนใหญ่เป็นแบบ 2 ช่องจราจร ที่มีความแคบ อีกทั้งในบางพื้นที่ถนนมีสภาพเส้นทางขรุขระ รวมถึงบางพื้นที่ยังไม่มีสะพานข้ามแม่น้ำ ส่งผลให้นักท่องเที่ยวและผู้สัญจรมีความจำเป็นต้องใช้บริการเรือขนส่งเพื่อข้ามฝั่ง ซึ่งต้องใช้เวลาในการขนส่งประเภทอื่น ส่งผลให้มีความยากลำบากในการเดินทางของนักท่องเที่ยว

(2.2) สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวไม่เพียงพอกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ทั้งทางด้านมาตรฐานและจำนวน ซึ่งส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว เช่น ธุรกิจที่พักแรม สินค้าที่ระลึก ร้านอาหาร ธุรกิจขนส่ง ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว เป็นต้น

(2.3) โครงสร้างพื้นฐานระหว่างเส้นทางและในแหล่งท่องเที่ยวยังจำเป็นต้องมีการพัฒนาและปรับปรุง เช่น ไฟฟ้าส่องสว่างระหว่างเส้นทาง โทรศัพท์สาธารณะ ป้ายบอกทาง รวมถึงระบบรักษาความปลอดภัย เป็นต้น

(2.4) การคมนาคมทางอากาศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ซึ่งในปัจจุบันการขนส่งทางอากาศของสปป.ลาวส่วนใหญ่ยังมีจำนวนเที่ยวบินน้อย อีกทั้งยังขาดความเที่ยงตรงของตารางการบินทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ จึงทำให้นักท่องเที่ยวมีข้อจำกัดในการเลือกเดินทางและการวางแผนเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ

(2.5) ระบบการลงทุนลักษณะสัมปทานที่มากเกินไป เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และวัฒนธรรมของสปป.ลาวส่วนใหญ่ใช้ระบบสัมปทาน ซึ่งบริหารจัดการโดยกลุ่มนักลงทุน จึงทำให้ชุมชนที่อยู่ละแวกใกล้เคียงหรือชุมชนในพื้นที่อาจได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากแหล่งท่องเที่ยวน้อย รวมถึงมีข้อจำกัดในการควบคุมดูแลสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวของหน่วยงานภาครัฐ

(2.6) ทักษะและมาตรฐานของบุคลากรทางการท่องเที่ยวยังจำเป็นต้องได้รับการพัฒนา เนื่องจากบุคลากรทางการท่องเที่ยวทั้งภาคธุรกิจทางการท่องเที่ยว คนในชุมชนท่องเที่ยว และภาครัฐในสปป.ลาวส่วนใหญ่ต้องมีการพัฒนาด้านทักษะ ความรู้ ด้านการให้บริการทางการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะงานภาคบริการที่ต้องปฏิสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยวโดยตรง เช่น บุคลากรในธุรกิจที่พักแรม ร้านอาหาร รวมถึงศูนย์บริการนักท่องเที่ยว เป็นต้น

(2.7) สินค้าที่ระลึกทางการท่องเที่ยวยังไม่ได้ถูกพัฒนาให้มีมูลค่าเพิ่มมากนัก เช่น ยังขาดการออกแบบบรรจุภัณฑ์ และการผลักดันสำหรับการนำมาเสนอขายแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งจะทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงสินค้าท้องถิ่นที่มาจากชุมชนอย่างแท้จริง เป็นต้น

(2.8) อัตราค่าบริการของแพ็คเกจทัวร์ (Package Tour) ส่วนใหญ่มีราคาสูง จึงอาจเกิดจากข้อตกลงระหว่างธุรกิจนำเที่ยวกับบริษัทคู่ค้า หรือการขายผ่านระบบคนกลาง จึงทำให้มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวบางกลุ่มที่สนใจเดินทางมาท่องเที่ยวยังสปป.ลาว

(2.9) วิธีการเข้าออกด่านชายแดนในสปป.ลาวสำหรับบุคคลทั่วไปไม่มีความชัดเจน เนื่องจากยังไม่มีกระบวนการขั้นตอน และตารางค่าธรรมเนียมการเข้าออกภายในเวลา และนอกเวลาที่ชัดเจน จึงทำให้เกิดข้อจำกัดในการเตรียมความพร้อม และความล่าช้าในการเดินทางของกลุ่มนักท่องเที่ยว

(2.10) พิธีการเข้าออกด่านชายแดนในสปป.ลาวสำหรับยานพาหนะยังขาดความชัดเจน ทั้งการระบุขั้นตอน และตารางค่าธรรมเนียมการเข้าออกภายในเวลาและนอกเวลา โดยเฉพาะปัญหาการจัดเตรียมเอกสารจากประเทศต้นทาง เช่น Passportยานพาหนะ ใบขับขี่สากล และเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับยานพาหนะ เป็นต้น ทำให้นักท่องเที่ยวมีข้อจำกัดด้านเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น หรือไม่สามารถนำยานพาหนะเข้าออกด่านชายแดนได้

(2.11) ข้อจำกัดทางด้านบริการ ทั้งทางด้านสุขอนามัย ราคา และการบริการ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความประทับใจของนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการ

(2.12) การส่งเสริมทางด้านการตลาดยังไม่เข้มข้น โดยเฉพาะการสื่อสารให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย เช่น รับรู้ถึงช่วงเทศกาล งานประเพณีท้องถิ่น ซึ่งสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจได้ เป็นต้น

(2.13) การติดตาม และประเมินผลโครงการพัฒนาทางการท่องเที่ยวของภาครัฐยังขาดความต่อเนื่องในบางโครงการ ส่งผลให้โครงการล่าช้า ขาดความต่อเนื่อง และไม่เสร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

(2.14) การควบคุมนักท่องเที่ยวของสปป.ลาว ยังไม่ทัดเทียมกับการขยายตัวของตลาดการท่องเที่ยวทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ แม้จะมีระเบียบชัดเจนก็ตาม จึงส่งผลให้มีช่องว่าง และข้อจำกัดในการนำมาปรับใช้ ก่อให้เกิดผลทางลบกับการท่องเที่ยวของประเทศ

(3) โอกาสทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยง สปป. ลาว

(3.1) ได้รับการสนับสนุนจากแหล่งทุนในกลุ่มประเทศรอบข้าง และนานาชาติ ซึ่งสปป.ลาว เป็นประเทศที่ได้รับการช่วยเหลือและการสนับสนุนจากประเทศรอบข้างเรื่องการพัฒนาในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ โดยเฉพาะจากประเทศจีน ไทย ญี่ปุ่น เช่น การเส้นทางเข้าถึงระหว่างเมือง และการสร้างรถไฟความเร็วสูง เป็นต้น

(3.2) การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานของประเทศเพื่อนบ้าน เนื่องจากสปป.ลาวมีชายแดนติดกับประเทศต่างๆ ที่มีศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ประเทศจีน และประเทศไทย เป็นต้น ส่งผลให้นักท่องเที่ยวจากประเทศที่สาม โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวยุโรป ให้สามารถเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในสปป.ลาวโดยผ่านประเทศเหล่านี้ได้สะดวกมากยิ่งขึ้น เช่น การเดินทางโดยเที่ยวบินตรงจากกรุงเทพมหานครไปยังเมืองสำคัญของสปป.ลาว เป็นต้น

(3.3) การผลักดันเปิดด่านชายแดนสากล ซึ่งหน่วยงานภาครัฐ สปป.ลาว และประเทศไทยมีนโยบายในการผลักดันการก่อสร้างและปรับปรุงด่านผ่อนปรนหรือด่านท้องถิ่นให้เป็นด่านชายแดนสากล จึงเป็นโอกาสที่สำคัญของ สปป.ลาว ในการดึงดูดนักท่องเที่ยวที่เดินทางจากประเทศไทยมาท่องเที่ยวยังสปป.ลาวได้มากขึ้น

(3.4) การส่งเสริมด้านการโฆษณา/กิจกรรมการท่องเที่ยวร่วมกับประเทศไทย ซึ่งจะทำให้การท่องเที่ยวทั้งสองประเทศมีความน่าสนใจและดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั้งภูมิภาคและระดับนานาชาติได้

(4) ความท้าทายทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงสปป. ลาว

(4.1) ความไม่มีเสถียรภาพทางการเมืองของประเทศไทย ซึ่งส่งผลให้การขับเคลื่อนดำเนินงานร่วมกันของทั้งสองประเทศไม่เกิดความต่อเนื่อง เช่น นโยบายมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารระดับสูง ทำให้การพัฒนาการท่องเที่ยวและโครงการต่างๆชะลอตัวและล่าช้ากว่ากำหนด เป็นต้น

(4.2) ความพร้อมของการยกระดับด้านชายแดนผ่อนปรนให้เป็นด่านสากลยังมีน้อย เนื่องจากการผลักดันในการยกระดับด้านชายแดนผ่อนปรนให้เป็นด่านสากลจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือทั้ง 2 ประเทศ ซึ่งต้องมีการประชุม และสร้างข้อตกลงร่วมกัน รวมถึงการอนุมัติการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานภายในด้านชายแดนเพื่อรองรับการเปิดเป็นด่านสากล ดังนั้นด้านชายแดนบางแห่งอาจต้องใช้ระยะเวลาและงบประมาณในการพัฒนาเป็นด่านสากล จึงเป็นอุปสรรคในการเดินทางของนักท่องเที่ยว

(4.3) ระดับน้ำในแม่น้ำโขงไม่เป็นไปตามธรรมชาติ เนื่องจากระดับน้ำในแม่น้ำโขงในปัจจุบันมีการเพิ่มขึ้นและลดลง ตามการเปิดและปิดเขื่อนของประเทศจีน ซึ่งส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวตามลำน้ำโขงและการขนส่งทางน้ำเป็นอย่างมาก

4.4.2 แนวทางเพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป. ลาว

จากผลการศึกษา ทิศทางและข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐในสปป.ลาว ทั้งในส่วนกลางและระดับภูมิภาคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว ความคาดหวังและความต้องการของผู้ประกอบการท่องเที่ยวในสปป.ลาวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสปป.ลาว และ การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และความท้าทายทางการท่องเที่ยวของสปป.ลาวต่อการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและ สปป.ลาว สามารถนำไปสู่แนวทางเพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว ซึ่งสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

ตารางที่ 26 ประเด็นหลัก/ประเด็นย่อยของแนวทางเพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและ สปป.ลาว

ด้านที่	ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย
1.	การส่งเสริมความร่วมมือทางการตลาด	การพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยว
		การพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงสู่ประเทศที่ 3
		การกำหนดและยกระดับภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของพื้นที่ร่วมสู่การเป็น 2 Nations 1 Destination
		การส่งเสริมการตลาดร่วมกัน
2.	การยกระดับทรัพยากรมนุษย์และการบริการ	การส่งเสริมการใช้ ASEAN MRA-TP
		การส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและถ่ายทอดองค์ความรู้ทางการท่องเที่ยว
		การส่งเสริมจริยธรรมในการประกอบธุรกิจ
3.	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการ	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบขนส่งสาธารณะเชื่อมโยงระหว่างเมืองท่องเที่ยวหลัก ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ
		การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว
		การพัฒนาการบริหารจัดการด้านชายแดน
		การสร้างความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว
4.	การพัฒนาความร่วมมือและกรอบกฎระเบียบ นโยบาย	ส่งเสริมให้ภาคเอกชนลงทุนด้านการท่องเที่ยวในเมืองรอง
		สร้างความร่วมมือในการกำหนดข้อตกลงเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว
		การสร้างสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม
		ความร่วมมือทางการศึกษาวิจัย

จากตารางประเด็นหลักและประเด็นย่อย พบว่า สามารถนำไปสู่แนวทางเพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) การส่งเสริมความร่วมมือทางการตลาดระหว่างสปป.ลาวและประเทศไทย

(1.1) การพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงที่ครอบคลุมเส้นทางการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพของสปป.ลาวและประเทศไทย เพื่อกระตุ้นการเดินทางของนักท่องเที่ยว ซึ่งในสปป.ลาวมีแหล่งมรดกโลกที่สามารถนำมาออกแบบเส้นทางมรดกโลกร่วมกับประเทศไทย เช่น เมืองหลวงพระบาง ปราสาทหินวัดพู เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีความใกล้เคียงทางวัฒนธรรมที่สามารถนำมาออกแบบเส้นทางท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมได้ เช่น เส้นทางเชียงขวาง -นครหลวงเวียงจันทน์-จังหวัดอุดรธานี-จังหวัดนครพนม เป็นต้น รวมถึงโปรแกรมการท่องเที่ยว ซึ่งในอนาคตจะมีเส้นทางรถไฟจากบ่อเต็น-นครหลวงเวียงจันทน์ และมีเส้นทางรถไฟเชื่อมจากสปป.ลาวไปยังประเทศไทย คือ เส้นทางหลวงพระบาง-เวียงจันทน์-หนองคาย-กรุงเทพ ทำให้ในอนาคตสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวด้วยเส้นทางรถไฟได้

(1.2) การพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงสู่ประเทศที่ 3 เนื่องจากสปป.ลาวมีพื้นที่เชื่อมต่อกับประเทศไทย ยังมีพื้นที่เชื่อมต่อกับประเทศอื่น ซึ่งสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศไทยและประเทศที่ 3 ได้ เพื่อให้เกิดการขยายตลาดนักท่องเที่ยว อีกทั้งเพิ่มจำนวนวันพำนักรวมและเพิ่มรายได้ทางการท่องเที่ยวในสปป.ลาว โดยสปป.ลาวที่มีพื้นที่ทางตอนเหนือ ได้แก่ แขวงบ่อแก้ว เชื่อมต่อกับอำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย อีกทั้งมีการสร้างรถไฟความเร็วสูงโดยประเทศจีนในพื้นที่แขวงหลวงน้ำทาให้สามารถเชื่อมต่อกับเมืองสิบสองปันทาประเทศจีน ตลอดจนพื้นที่ทางตอนเหนือและตอนกลางของสปป.ลาวสามารถเชื่อมโยงกับเมืองเดียนเบียนฟูและเมืองซาปา หรือนครเว้ ดานัง หรือฮาติญ ประเทศเวียดนาม และมีพื้นที่ในทางตอนใต้เชื่อมโยงกับเมืองสตริงตรงประเทศกัมพูชา ซึ่งสามารถนำมาพัฒนาเป็นเส้นทางท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายได้

(1.3) การกำหนดและยกระดับภาพลักษณ์ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวสปป.ลาวให้มีอัตลักษณ์ร่วมกันกับประเทศไทยหรือมีภาพลักษณ์ที่โดดเด่นร่วมกันที่ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความน่าสนใจมากขึ้น โดยมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายใต้แนวคิดสี่เหลี่ยมวัฒนธรรมล้านช้าง และส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างเมือง เช่น จังหวัดมุกดาหารกับแขวงสะหวันนะเขต จังหวัดนครพนมกับแขวงคำม่วน เป็นต้น

(1.4) การส่งเสริมการตลาดร่วมกัน โดยมีการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศไทย เพื่อสร้างการรับรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและกระตุ้นความต้องการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว เช่น การนำเสนอสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวในงานมหกรรมทางการท่องเที่ยวในระดับนานาชาติ การจัดงานเทศกาลประจำปีระหว่าง 2 ประเทศ การประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวผ่านช่องทางสื่อออนไลน์และ Social Media และการขายแบบโปรแกรมท่องเที่ยวเหมารวม (Package) เป็นต้น

2) การยกระดับทรัพยากรมนุษย์และการบริการ

(2.1) การส่งเสริมการใช้ ASEAN MRA-TP เนื่องจากสปป.ลาวต้องมีการยกระดับทรัพยากรมนุษย์ทางการท่องเที่ยว การนำข้อตกลงร่วมด้านบุคลากรวิชาชีพทางการท่องเที่ยวของอาเซียน (MRA on Tourism Professional: MRA-TP) มาปรับใช้ในการยกระดับทรัพยากรมนุษย์ทางการท่องเที่ยว ตามที่ได้ระบุไว้ในแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอาเซียน เพื่อให้ทรัพยากรมนุษย์ทางการท่องเที่ยวให้มีทักษะ มีความรู้ความชำนาญ และมีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับรองรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการทางการท่องเที่ยว ซึ่งจะเป็นภาพลักษณ์ที่ดีของการบริการของสปป.ลาว

(2.2) การส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและถ่ายทอดองค์ความรู้ทางด้านการท่องเที่ยวกับประเทศไทย เพื่อยกระดับบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยว ทั้งในด้านความรู้ ทักษะความสามารถในการให้บริการ โดยฝึกอบรมร่วมกันกับประเทศไทย เนื่องจากทั้งสองประเทศมีความใกล้เคียงด้านวัฒนธรรมและภาษา จึงทำให้มีการสื่อสารในการอบรมที่ง่าย ซึ่งจะมีการฝึกอบรมในด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะความชำนาญทางการท่องเที่ยว และสร้างความตระหนักในด้านจิตบริการ (service mind) ภายใต้การประเมินและรับรองมาตรฐานบุคลากรทางการท่องเที่ยว

(2.3) การส่งเสริมจริยธรรมในการประกอบธุรกิจ เนื่องจากปัจจุบันมีผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวในบางพื้นที่มีการตัดราคาทางการท่องเที่ยว ทำให้เกิดความเอารัดเอาเปรียบกันและส่งผลกระทบต่อการใช้บริการที่ไม่เหมาะสมต่อราคา จึงต้องมีการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวเป็นคู่ค้าทางการท่องเที่ยวที่ดีต่อกัน โดยมีความโปร่งใสและคำนึงถึงความเหมาะสมของราคากับคุณภาพที่ให้บริการเป็นหลัก ซึ่งมีการจับคู่ธุรกิจ (Business Matching) กับผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวประเทศไทยและประเทศที่ 3 อีกทั้งควรพัฒนาข้อตกลงทางธุรกิจร่วมกัน ภายใต้การประกอบธุรกิจอย่างมีจริยธรรม

3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

(3.1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบขนส่งสาธารณะเชื่อมโยงระหว่างเมืองท่องเที่ยวหลัก ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ เนื่องจากในบางพื้นที่ของ สปป.ลาว ยังไม่มีความพร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบขนส่ง จึงต้องมีการปรับปรุงเส้นทางคมนาคมภายในประเทศและเส้นทางคมนาคมระหว่างประเทศ เช่น การปรับปรุงสภาพถนนไหล่ทางของเส้นทาง R3A หรือเส้นทาง R9 เป็นต้น รวมถึงพัฒนาระบบขนส่งภายในประเทศ จากสถานที่สำคัญเชื่อมต่อไปยังแหล่งท่องเที่ยว เช่น สถานีขนส่ง สนามบิน สถานีรถไฟ เป็นต้น ตลอดจนเพิ่มระบบขนส่งสาธารณะระหว่างสปป. ลาวกับประเทศไทยและประเทศที่ 3 เพื่อพัฒนามาตรฐานของโครงสร้างพื้นฐานและระบบขนส่งสาธารณะและระบบโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว

(3.2) การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว โดยมีการจัดทำระบบสัญลักษณ์จราจรและป้ายบอกทางให้มีความชัดเจนและเป็นสากล มีภาษาอังกฤษควบคู่กับภาษาลาว อีกทั้งพัฒนาระบบต่างๆ ให้มีความทันสมัยและง่ายต่อการเข้าถึง เช่น ฐานข้อมูลทางการท่องเที่ยว ระบบการสื่อสาร ระบบการจองบริการทางการท่องเที่ยวแบบออนไลน์ เป็นต้น ตลอดจนการจัดทำแผนบริหารจัดการนักท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวให้มีความพร้อมสำหรับรองรับนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจในการเดินทางท่องเที่ยว

(3.3) การสร้างความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว โดยมีการพัฒนาศูนย์ให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยว และมีการพัฒนาระบบต่างๆ สำหรับสร้างความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว เช่น การเพิ่มช่องทางการติดต่อสื่อสารระหว่างนักท่องเที่ยวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การติดตั้งระบบการเตือนภัยในกรณีภัยพิบัติทางธรรมชาติ เป็นต้น อีกทั้งมีการฝึกอบรมให้ความรู้และทักษะให้แก่ผู้รักษาความปลอดภัย หน่วยกู้ภัย และคนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถช่วยเหลือนักท่องเที่ยวได้ทันที รวมถึงส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวทำประกันภัย เพื่อคุ้มครองอุบัติเหตุระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว

4) การพัฒนาความร่วมมือและกรอบกฎระเบียบ นโยบาย

(4.1) การส่งเสริมให้ภาคเอกชนลงทุนด้านการท่องเที่ยวในเมืองรองในสปป.ลาว โดยมีการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้แก่นักลงทุนสำหรับใช้วางแผนการลงทุน การจับคู่ นักลงทุนกับผู้ประสานงานในพื้นที่ เพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินธุรกิจ และกำหนดมาตรการสำหรับส่งเสริมการลงทุน เพื่อกระตุ้นให้เกิดความสนใจและความต้องการของนักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในการลงทุนทางการท่องเที่ยว

(4.2) การสร้างความร่วมมือในการกำหนดข้อตกลง เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว โดยส่งเสริมการจัดทำข้อตกลงในการผ่อนปรนการใช้ Border pass ในพื้นที่สปป.ลาว และประเทศไทย โดยสามารถขยายพื้นที่ท่องเที่ยวและเพิ่มระยะเวลาพักได้ เช่น แขวงสะหวันนะเขต-จังหวัดนครพนม - จังหวัดมุกดาหาร - แขวงคำม่วน ให้สามารถเดินทางเข้าออกได้ทั้ง 4 พื้นที่ เป็นต้น ทั้งยังมีผลักดันในด้านต่างๆ ที่สามารถอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว เช่น การกำหนดเวลาเปิด-ปิดด่านชายแดนให้สอดคล้องกันทั้งสองฝั่ง การทำ Single Visa ในกลุ่มอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง (GMS) และการกำหนดมาตรการร่วมกันสำหรับการใช้รถยนต์เดินทางท่องเที่ยวข้ามระหว่างสปป.ลาว และประเทศไทย เป็นต้น

(4.3) การสร้างสมดุลระหว่างเศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อม โดยยกระดับการป้องกัน กำกับ ควบคุมผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการท่องเที่ยว โดยมีการบังคับใช้กฎหมายและ

กฎระเบียบอย่างเข้มงวดในพื้นที่ ซึ่งในสปป.ลาวมีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว แต่ยังไม่ได้รับการบริหารจัดการและดูแลสิ่งแวดล้อม เช่น เมืองมรดกโลกหลวงพระบาง เป็นต้น และส่งเสริมการบริโภคและการผลิตอย่างมีความรับผิดชอบต่อให้เกิดการจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

(4.4) ความร่วมมือทางการศึกษาวิจัย โดยการร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษา หน่วยงานหรือภาคส่วนต่าง ๆ ของสปป.ลาวและประเทศไทย เพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยง ภายใต้ความร่วมมือของทั้งสองประเทศ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาข้อคิดเห็นของผู้ถือประโยชน์ร่วมใน สปป.ลาวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว มีวัตถุประสงค์ คือ 1) ศึกษาทิศทางและข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐใน สปป.ลาว ทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว 2) เพื่อศึกษาความคาดหวังและความต้องการของผู้ประกอบการท่องเที่ยวใน สปป.ลาว ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสปป.ลาว และ 4) เสนอแนะแนวทางเพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและ สปป.ลาว ให้สอดคล้องกับผู้ถือประโยชน์ร่วมในสปป.ลาว โดยมีพื้นที่ศึกษาในสปป.ลาว โดยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

1) ทิศทางและข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐใน สปป.ลาว ทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว พบว่า หน่วยงานภาครัฐใน สปป.ลาวมีทิศทางและข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาการท่องเที่ยว 8 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านการมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยว ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการ และชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว (2) ด้านการท่องเที่ยวเชื่อมโยง โดยมีการเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยวทั้งภายในแขวงและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศใกล้เคียง (3) ด้านความร่วมมือกับประเทศไทยในด้านการท่องเที่ยวร่วมกับประเทศไทย โดยส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการท่องเที่ยว รวมถึงส่งเสริมให้ทำ MOU ระหว่างผู้ประกอบการทั้งสองประเทศ (4) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ทั้งในด้านต่างๆ เช่น เส้นทางคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านการสร้างการรับรู้แก่นักท่องเที่ยว ด้านป้ายบอกทางหรือสัญลักษณ์ที่มีความชัดเจน ด้านระบบการจัดการขยะ เป็นต้น (5) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายและดึงดูดนักท่องเที่ยว และส่งเสริมให้นักลงทุนเข้ามาสัมปทานแหล่งท่องเที่ยว (6) การส่งเสริมการตลาดทางการท่องเที่ยว ผ่านการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ในรูปแบบสื่อต่างๆ อาทิ เว็บไซต์ สื่อโซเชียลมีเดีย สารคดีการท่องเที่ยว เป็นต้น รวมถึงใช้การวิจัยมาศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลทางการท่องเที่ยว (7) การพัฒนาด้านชายแดน ในด้านการยกระดับด้านชายแดนจากด่านท้องถิ่นหรือด่านผ่อนปรนเป็นด่านชายแดนถาวร ทั้งโครงสร้างพื้นฐานของด่าน ด้านการระบบและกระบวนการเข้า-ออก รวมถึงกฎระเบียบที่เอื้อต่อการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว (8) การพัฒนาบุคลากร

ทางการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและมีมาตรฐาน โดยสร้างความร่วมมือกับประเทศไทยในการเข้ามาช่วยเหลือฝึกอบรมความรู้ทางวิชาการและทักษะความชำนาญให้แก่บุคลากรทางการท่องเที่ยว

2) ความคาดหวังและความต้องการของผู้ประกอบการท่องเที่ยวใน สปป.ลาว ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว พบว่า มีความคาดหวังและความต้องการ 7 ด้าน ได้แก่ (1) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยคาดหวังในนโยบายของภาครัฐเข้ามาสนับสนุนการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว และพัฒนากิจกรรมทางการท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับทรัพยากรทางการท่องเที่ยว (2) การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวของภาครัฐกิจ ซึ่งคาดหวังในนโยบายของหน่วยงานภาครัฐเข้ามาพัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว (3) การพัฒนาและออกแบบรายการนำเที่ยวให้แปลกใหม่และครอบคลุมพื้นที่ที่มีศักยภาพ โดยเสนอขายรายการนำเที่ยวที่มีความเหมาะสมของราคาแพ็คเกจทัวร์กับคุณภาพ (4) การส่งเสริมการตลาดทางการท่องเที่ยวผ่านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ ให้เป็นที่รู้จักแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ทั้งแหล่งท่องเที่ยวและเทศกาลต่างๆ ของสปป.ลาว รวมถึงใช้การวิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญในการค้นหาปัญหาและสาเหตุทางการท่องเที่ยว (5) ความร่วมมือทางการท่องเที่ยวกับประเทศไทย ในการเป็นคู่สัญญาทางธุรกิจท่องเที่ยวร่วมกันบนพื้นฐานของการมีจริยธรรมทางธุรกิจ โดยมีข้อตกลงทางธุรกิจการท่องเที่ยวร่วมกันให้มีความเท่าเทียมทางการตลาด และกำหนดราคาทางการท่องเที่ยวที่มีความโปร่งใสและเป็นธรรม (6) การพัฒนาด้านชายแดน โดยผลักดันด้านชายแดนท้องถิ่นและด่านผ่อนปรนให้ยกระดับเป็นด่านชายแดนถาวร รวมถึงการพัฒนาในด้านกระบวนการและพิธีการเข้า-ออก ด้านกฎระเบียบและข้อยกเว้นสำหรับเอื้ออำนวยบริษัทนำเที่ยว การใช้รถโดยสารขนส่งนักท่องเที่ยวระหว่างด่านชายแดน ความชัดเจนของอัตราค่าธรรมเนียมในการใช้บริการด่านชายแดน และกรณีนักท่องเที่ยวใช้ border pass ในการขยายระยะเวลาการพำนัก ขยายพื้นที่ และขยายจุดผ่านเข้า-ออกด่านชายแดนใกล้เคียง (7) การพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีความรู้ ทักษะ และความชำนาญในการให้บริการที่มีมาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอสำหรับการรองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาใช้บริการ

3) ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสปป.ลาว พบ ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวโดยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีสถานะโสด ช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี การศึกษาจบระดับปริญญาตรี และประกอบอาชีพพนักงานเอกชนมากที่สุด เมื่อพิจารณาแล้วข้อมูลมีความสอดคล้องกัน สังเกตได้นักท่องเที่ยวโดยส่วนใหญ่มีช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี เป็นวัยทำงาน โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ถือว่านักท่องเที่ยวมีอาชีพที่มั่นคงแล้ว ส่งผลให้การใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวมีระดับค่อนข้างสูง ซึ่งนักท่องเที่ยวมีรูปแบบและพฤติกรรมที่

เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสปป.ลาว พบว่า การเดินทางของนักท่องเที่ยวมีระยะเวลาโดยเฉลี่ยที่ 8-15 วัน เดินทางในช่วงวันหยุดนักขัตฤกษ์ และพักโรงแรมมากที่สุด ในการเดินทางแต่ละครั้งนั้นนักท่องเที่ยวมีการวางแผนเดินทางท่องเที่ยวด้วยตัวเองและมีผู้ร่วมเดินทางจำนวน 2-3 คน ส่วนใหญ่จะเดินทางกับเพื่อนมากที่สุด อีกทั้งยังพบว่าการเข้าถึงข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงได้หลากหลายรูปแบบ แต่ที่เป็นที่นิยมคือการหาข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจากอินเทอร์เน็ต ซึ่งปัจจัยหลักที่ทำให้ให้นักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยว คือแหล่งทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงและสภาพแวดล้อมที่สวยงาม ซึ่งแต่ละสถานที่ท่องเที่ยวมีจุดถ่ายรูปที่สามารถมองเห็นภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ท่องเที่ยวตามที่คาดหวังไว้และเป็นการเดินทางเพื่อสร้างความทรงจำที่ดีกับเพื่อนร่วมเดินทางตลอดการเดินทางอีกด้วย ทั้งนี้แขวงที่นักท่องเที่ยวเดินทางไปมากที่สุดนั้นคือแขวงหลวงพระบาง เมืองท่องเที่ยวที่ได้รับการขึ้นทะเบียนให้เป็นมรดกโลก สำหรับประเภทสินค้าที่ระลึกที่จับจ่ายพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เลือกสินค้าประเภทอาหารและเครื่องดื่มมากที่สุด โดยมีความต้องการทางการท่องเที่ยว ระหว่างประเทศไทยและสปป.ลาว พบว่า นักท่องเที่ยวต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านห้องสาธารณะให้เพียงพอต่อการใช้บริการ และศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่ครอบคลุมตามสถานที่ท่องเที่ยวสามารถสังเกตง่ายและข้อมูลมีความถูกต้อง สำหรับกิจกรรมทางการท่องเที่ยวด้านวิถีชีวิตนั้น นักท่องเที่ยวต้องการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสัมผัสวิถีชีวิตร่วมกับชุมชน ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่แปลกใหม่ ส่วนกิจกรรมด้านธรรมชาติและผจญภัย นักท่องเที่ยวต้องการล่องเรือชมแม่น้ำโขง ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก เนื่องจากสภาพภูมิประเทศของ สปป. ลาว นั้นมีแม่น้ำโขงไหลผ่านทำให้มีสภาพแวดล้อมที่สวยงามจึงเป็นจุดดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาชมความงามของธรรมชาติ นอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังมีความต้องการรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ในระดับมากอีกด้วย นอกจากนี้นักท่องเที่ยวมีระดับความพึงพอใจต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ สปป. ลาว พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนมากมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ สปป. ลาว ภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจในระดับที่มาก โดยนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในส่วนของความน่าสนใจ หรือความประทับใจของแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวในพื้นที่มากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยวของ สปป. ลาว มีความสวยงาม และมีความหลากหลาย เช่น การท่องเที่ยวธรรมชาติที่เมืองวังเวียง การท่องเที่ยววัฒนธรรมที่เมืองหลวงพระบาง เป็นต้น ตลอดจนระดับปัญหาและอุปสรรคในการเดินทางท่องเที่ยว ระหว่างประเทศไทย - สปป.ลาว พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับปัญหาและอุปสรรคในการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทย สปป. ลาว โดยภาพรวมในระดับปานกลาง แต่ทั้งนี้ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวนั้นพบว่า ปัญหาด้านระบบขนส่ง เช่น ถนน รถโดยสารสาธารณะ ป้ายบอกทาง ยังส่งผลกระทบต่อนักท่องเที่ยวในระดับมากอีกด้วย

4) แนวทางเพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและ สปป.ลาว พบว่า มีประเด็นหลักและประเด็นย่อย ดังนี้ (1) การส่งเสริมความร่วมมือทางการตลาดระหว่างสปป.ลาวและประเทศไทย โดยการพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงและครอบคลุมเส้นทางการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพของสปป.ลาวและประเทศไทย อีกทั้งพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงสู่ประเทศที่ 3 รวมถึงกำหนดและยกระดับภาพลักษณ์ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวสปป.ลาวให้มีอัตลักษณ์ร่วมกันกับประเทศไทยหรือมีภาพลักษณ์ที่โดดเด่นร่วมกัน และการส่งเสริมการตลาดร่วมกัน เพื่อสร้างการรับรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและกระตุ้นความต้องการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว (2) การยกระดับทรัพยากรมนุษย์และการบริการ โดยมีการส่งเสริมให้นำข้อตกลงร่วมด้านบุคลากรวิชาชีพทางการท่องเที่ยวของอาเซียน (MRA on Tourism Professional: MRA-TP) ในการยกระดับทรัพยากรมนุษย์ทางการท่องเที่ยว ทั้งยังส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและถ่ายทอดองค์ความรู้ทางด้านการท่องเที่ยวกับประเทศไทย และการส่งเสริมจริยธรรมในการประกอบธุรกิจ โดยให้ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวเป็นคู่ค้าทางการท่องเที่ยวที่ดีต่อกันภายใต้การประกอบธุรกิจอย่างมีจริยธรรม โดยมีความโปร่งใสและคำนึงถึงความเหมาะสมของราคากับคุณภาพที่ให้บริการเป็นหลัก (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบขนส่งสาธารณะเชื่อมโยงระหว่างเมืองท่องเที่ยวหลัก ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจในการเดินทางท่องเที่ยว ตลอดจนสร้างความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว โดยมีการพัฒนาศูนย์ให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยว และมีการพัฒนาระบบต่างๆ ซึ่งมีการฝึกอบรมให้ความรู้และทักษะให้แก่ผู้รักษาความปลอดภัย หน่วยกู้ภัย และคนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถช่วยเหลือนักท่องเที่ยวได้ทันท่วงที รวมถึงส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวทำประกันภัย เพื่อคุ้มครองอุบัติเหตุระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว (4) การพัฒนาความร่วมมือและกรอบกฎระเบียบ นโยบาย โดยส่งเสริมให้ภาคเอกชนลงทุนด้านการท่องเที่ยวในเมืองรองในสปป.ลาว อีกทั้งสร้างความร่วมมือในการกำหนดข้อตกลง เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว รวมถึงสร้างสมดุลระหว่างเศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อม และสร้างความร่วมมือทางการศึกษาวิจัยระหว่างสถาบันการศึกษาหน่วยงานหรือภาคส่วนต่าง ๆ ของสปป.ลาวและประเทศไทย เพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยง ภายใต้ความร่วมมือของทั้งสองประเทศ

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

ทิศทางและข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐใน สปป.ลาว ทั้งในระดับประเทศและระดับภูมิภาคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว หน่วยงานภาครัฐในสปป.ลาวมีทิศทางและข้อคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาการท่องเที่ยว ได้แก่

(1) ด้านการมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยว ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการ และชุมชนในแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับ บงกช หงส์คามี (2542) ได้กล่าวว่า ความร่วมมือในด้านการท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสปป.ลาว มีการร่วมมือ 3 รูปแบบ คือ ความร่วมมือในระดับรัฐบาลกับรัฐบาล ความร่วมมือระหว่างเอกชนไทยกับรัฐบาล สปป. ลาว และความร่วมมือระหว่างเอกชนไทยและเอกชนของ สปป. ลาว

(2) ด้านการท่องเที่ยวเชื่อมโยง โดยมีการเชื่อมโยงทางการท่องเที่ยวทั้งภายในแขวงและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศใกล้เคียง ด้านความร่วมมือกับประเทศไทยในด้านการท่องเที่ยวร่วมกับประเทศไทย โดยส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการท่องเที่ยว รวมถึงส่งเสริมให้ทำ MOU ระหว่างผู้ประกอบการทั้งสองประเทศ

(3) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ทั้งในด้านต่างๆ เช่น เส้นทางคมนาคมเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านการสร้างการรับรู้แก่นักท่องเที่ยว ด้านป้ายบอกทางหรือสัญลักษณ์ที่มีความชัดเจน ด้านระบบการจัดการขยะ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ Dickman (1996) ที่ได้กล่าวว่า หากพื้นที่มีแหล่งท่องเที่ยวมีความน่าสนใจมาก แต่ขาดการสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับ และเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่ดีก็ไม่สามารถให้นักท่องเที่ยวเกิดความต้องการเดินทางได้

(4) ด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายและดึงดูดนักท่องเที่ยว และส่งเสริมให้นักลงทุนเข้ามาสัมปทานแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2555) ที่ได้อธิบายว่า สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวมีความสำคัญ พื้นที่ต้องมีสิ่งดึงดูดใจอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความต้องการเดินทางไปท่องเที่ยว

(5) ด้านการส่งเสริมการตลาดทางการท่องเที่ยว ผ่านการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ในรูปแบบสื่อต่างๆ อาทิ เว็บไซต์ สื่อโซเชียลมีเดีย สารคดีการท่องเที่ยว เป็นต้น รวมถึงใช้การวิจัยมาศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลทางการท่องเที่ยว

(6) ด้านการพัฒนาด่านชายแดน ในด้านการยกระดับด่านชายแดนจากด่านท้องถิ่นหรือด่านผ่อนปรนเป็นด่านชายแดนถาวร ทั้งโครงสร้างพื้นฐานของด่าน ด้านการระบบและกระบวนการเข้า-ออก รวมถึงกฎระเบียบที่เอื้อต่อการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

(7) ด้านการพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและมีมาตรฐาน โดยสร้างความร่วมมือกับประเทศไทยในการเข้ามาช่วยเหลือฝึกอบรมความรู้ทางวิชาการและทักษะความชำนาญให้แก่บุคลากรทางการท่องเที่ยว

ความคาดหวังและความต้องการของผู้ประกอบการท่องเที่ยวใน สปป.ลาว ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว พบว่า มีความคาดหวังและความต้องการ ดังนี้

(1) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยคาดหวังในนโยบายของภาครัฐเข้ามาสนับสนุนการพัฒนา และปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว และพัฒนากิจกรรมทางการท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับทรัพยากรทางการท่องเที่ยว

(2) การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวของภาครัฐกิจ ซึ่งคาดหวังในนโยบายของหน่วยงานภาครัฐเข้ามาพัฒนาและปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ซึ่งมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2559-2563) ที่มีการดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมตามยุทธศาสตร์ เพื่อนำ สปป.ลาว ไปสู่การพัฒนาและเปลี่ยนประเทศเข้าสู่สังคมอุตสาหกรรมและทันสมัย จึงควรมีการสร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับอัตราการขยายตัวด้านเศรษฐกิจทั้งการค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยวจากต่างชาติ ที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศลาวทั้งในระดับภูมิภาคและในระดับโลก

(3) ด้านการพัฒนาและออกแบบรายการนำเที่ยวให้แปลกใหม่และครอบคลุมพื้นที่ที่มีศักยภาพ โดยเสนอขายรายการนำเที่ยวที่มีความเหมาะสมของราคาแพ็คเกจทัวร์กับคุณภาพ

(4) ด้านการส่งเสริมการตลาดทางการท่องเที่ยวผ่านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ ให้เป็นที่รู้จักแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ทั้งแหล่งท่องเที่ยวและเทศกาลต่างๆ ของสปป.ลาว รวมถึงใช้การวิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญในการค้นหาปัญหาและสาเหตุทางการท่องเที่ยว ซึ่งมีความสอดคล้องกับ อังร อุดมไพจิตรกุล และคณะ (2556) ได้กล่าวว่า ภาคเอกชนและผู้ประกอบการถือเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการดำเนินการส่งเสริมทางการท่องเที่ยว โดยอาจจะร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐในการร่วมกันประชาสัมพันธ์ข้อมูลทางการท่องเที่ยวและส่งเสริมทางการตลาด

(5) ด้านความร่วมมือทางการท่องเที่ยวกับประเทศไทย ในการเป็นคู่สัญญาทางธุรกิจท่องเที่ยว ร่วมกันบนพื้นฐานของการมีจริยธรรมทางธุรกิจ โดยมีข้อตกลงทางธุรกิจการท่องเที่ยวร่วมกันให้มีความเท่าเทียมทางการตลาด และกำหนดราคาทางการท่องเที่ยวที่มีความโปร่งใสและเป็นธรรม

(6) การพัฒนาด่านชายแดน โดยผลักดันด่านชายแดนท้องถิ่นและด่านผ่อนปรนให้ยกระดับเป็นด่านชายแดนถาวร รวมถึงการพัฒนาในด้านกระบวนการและพิธีการเข้า-ออก ด้านกฎระเบียบและข้อยกเว้นสำหรับเอื้ออำนวยบริษั้นำเที่ยว การใช้รถโดยสารขนส่งนักท่องเที่ยวระหว่างด่านชายแดน ความชัดเจนของอัตราค่าธรรมเนียมในการใช้บริการด่านชายแดน และกรณีนักท่องเที่ยวใช้ border pass ในการขยายระยะเวลาการพำนัก ขยายพื้นที่ และขยายจุดผ่านเข้า-ออกด่านชายแดนใกล้เคียง ที่มีความสอดคล้องกับ บงกช หงส์คามิ (2542) กล่าวว่า การท่องเที่ยวของ สปป. ลาวได้ปรับตัวอย่างรวดเร็ว มีการปรับเปลี่ยนกฎหมายระเบียบการเข้าออกเมืองที่เอื้อให้นักท่องเที่ยว

(7) การพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีความรู้ ทักษะ และความชำนาญในการให้บริการที่มีมาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอสำหรับการรองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาใช้บริการ ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2549) ได้วิเคราะห์ศักยภาพทางด้านอุปทานการท่องเที่ยว

แขวงจำปาสัก สปป.ลาว พบว่า บุคคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวยังขาดความรู้ความชำนาญ ไม่ได้รับการฝึกอบรมอย่างจริงจัง

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสปป.ลาว มีข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวโดยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีสถานะโสด ช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี การศึกษาจบระดับปริญญาตรี และประกอบอาชีพพนักงานเอกชนมากที่สุด เมื่อพิจารณาแล้วข้อมูลมีความสอดคล้องกัน สังเกตได้นักท่องเที่ยวโดยส่วนใหญ่มีช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี เป็นวัยทำงาน โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ถือนักท่องเที่ยวมีอาชีพที่มั่นคงแล้ว ส่งผลให้การใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวมีระดับค่อนข้างสูง ซึ่งนักท่องเที่ยวมีรูปแบบและพฤติกรรมเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและ สปป.ลาว พบว่า การเดินทางของนักท่องเที่ยวมีระยะเวลาโดยเฉลี่ยที่ 8-15 วัน เดินทางในช่วงวันหยุดนักขัตฤกษ์ และพักโรงแรมมากที่สุด ในการเดินทางแต่ละครั้งนั้น นักท่องเที่ยวมีการวางแผนเดินทางท่องเที่ยวด้วยตัวเองและมีผู้ร่วมเดินทางจำนวน 2-3 คน ส่วนใหญ่จะเดินทางกับเพื่อนมากที่สุด สอดคล้องกับ ดาเกิง โถทอง และคณะ (2550) กล่าวว่า ปัจจุบันรูปแบบการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวได้เปลี่ยนแปลงไป พบการเดินทางแบบครอบครัว และมีการเดินทางด้วยตนเองมากขึ้น ประกอบกับ Parker (2526) ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับ พฤติกรรมนักท่องเที่ยวตามรูปแบบการเดินทางในปัจจุบันมีพฤติกรรมเดินทางด้วยตนเองตามลำพังหรือเดินทางเป็นกลุ่มขนาดเล็ก และเน้นการแสวงหาประสบการณ์ที่เป็นธรรมชาติ เรียนรู้ประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของท้องถิ่น อีกทั้งยังพบว่าการเข้าถึงข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงได้หลากหลายรูปแบบ แต่ที่เป็นที่นิยมคือการหาข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจากอินเทอร์เน็ต สอดคล้องกับ สอดคล้องกับ บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2555) กล่าวไว้ว่า การตลาดทางการท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวได้สะดวกขึ้น ซึ่งปัจจัยหลักที่ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยว คือแหล่งทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงและสภาพแวดล้อมที่สวยงาม ซึ่งแต่ละสถานที่ท่องเที่ยวมีจุดถ่ายรูปที่สามารถมองเห็นภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ท่องเที่ยวตามที่คาดหวังไว้ และเป็นการสร้างความทรงจำที่ดีกับเพื่อนร่วมเดินทางอีกด้วย ทั้งนี้แขวงที่นักท่องเที่ยวเดินทางไปมากที่สุดนั้นคือแขวงหลวงพระบาง เมืองท่องเที่ยวที่ได้รับการขึ้นทะเบียนให้เป็นมรดกโลก สำหรับประเภทสินค้าที่ระลึกที่จับจ่ายพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เลือกสินค้าประเภทอาหารและเครื่องดื่มมากที่สุด สอดคล้องกับ เศรษฐสรรค์ ยงวิชัย (2550) ได้กล่าวเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการทางด้านการท่องเที่ยวไว้ว่า ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว เป็นสิ่งที่ดึงดูดให้ผู้คนเดินทางมาเยือน เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ มีความสวยงาม อันได้แก่ น้ำตก ภูเขา ทะเล หาดทราย ทะเลสาบ อ่างเก็บน้ำ เป็นต้น รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศาสนสถาน พิพิธภัณฑ์ กำแพงเมือง คูเมือง อนุสาวรีย์ ตลอดจนแหล่งท่องเที่ยวประเภท

ศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี เทศกาล ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ โดยนักท่องเที่ยวมีความต้องการทางการท่องเที่ยว ระหว่างประเทศไทยและสปป.ลาว ในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกด้านห้องสาธารณะให้เพียงพอต่อการใช้บริการ และศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่ครอบคลุมตามสถานที่ท่องเที่ยวสามารถสังเกตง่ายและข้อมูลมีความถูกต้อง สำหรับกิจกรรมทางการท่องเที่ยวด้านวิถีชีวิตนั้น นักท่องเที่ยวต้องการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสัมผัสวิถีชีวิตร่วมกับชุมชน ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่แปลกใหม่ ส่วนกิจกรรมด้านธรรมชาติและผจญภัย นักท่องเที่ยวต้องการล่องเรือชมแม่น้ำโขง ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก เนื่องจากสภาพภูมิประเทศของ สปป. ลาว นั้นมีแม่น้ำโขงไหลผ่านทำให้มีสภาพแวดล้อมที่สวยงามจึงเป็นจุดดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาชมความงามของธรรมชาติ นอกจากนี้นักท่องเที่ยวยังมีความต้องการรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ในระดับมากอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ สมหมาย ชินนาค และคณะ (2550) ได้กล่าวไว้ว่า สปป.ลาวสามารถพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวทางเรือ โดยเป็นการจัดการท่องเที่ยวเพื่อชื่นชมธรรมชาติในแม่น้ำโขง เช่น พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวแบบผจญภัย การล่องแพ ซึ่งอาจจัดผสมผสานกับแหล่งท่องเที่ยวบนบกที่มีอยู่ เช่น แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ เป็นต้น นอกจากนี้ระดับความพึงพอใจต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ สปป. ลาว พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนมากมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ สปป. ลาว ภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจในระดับที่มาก โดยนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในส่วนของความน่าสนใจ หรือความประทับใจของแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวในพื้นที่มากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยวของ สปป. ลาว มีความสวยงาม และมีความหลากหลาย เช่น การท่องเที่ยวธรรมชาติที่เมืองวังเวียง การท่องเที่ยววัฒนธรรมที่เมืองหลวงพระบาง เป็นต้น สอดคล้องกับ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2549) ได้กล่าวไว้ว่า นักท่องเที่ยวประทับใจความงดงามทางด้านธรรมชาติ ศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชาวบ้าน ชื่นชอบในความสำเร็จทางด้านประวัติศาสตร์ นอกจากนี้ ยังพบว่านักท่องเที่ยวต้องการให้รัฐบาลมีการประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ดูแลรักษาความสะอาดแหล่งท่องเที่ยว รักษาความคงเดิมของทรัพยากรทางธรรมชาติ การพัฒนาสาธารณูปโภค ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมถึงการบูรณะแหล่งท่องเที่ยวให้ดีขึ้นกว่าเดิม ตลอดจนระดับปัญหาและอุปสรรคในการเดินทางท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับปัญหาและอุปสรรคในการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทย สปป. ลาว โดยภาพรวมในระดับปานกลาง แต่ทั้งนี้ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวนั้นพบว่า ปัญหาด้านระบบขนส่ง และสิ่งอำนวยความสะดวกยังส่งผลกระทบต่อนักท่องเที่ยวในระดับมากอีกด้วย สอดคล้องกับ Dickman (2539) ได้กล่าวว่า ลักษณะการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาถึงยังแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งหากแหล่งท่องเที่ยวมีความ

น่าสนใจมาก แต่ขาดการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่ดี เช่น ถนนขรุขระ ป้ายบอกทางไม่ชัดเจน ก็ไม่สามารถให้นักท่องเที่ยวเกิดความต้องการเดินทางได้

แนวทางเพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและ สปป.ลาว พบว่ามีประเด็นหลักและประเด็นย่อย ดังนี้

(1) การส่งเสริมความร่วมมือทางการตลาดระหว่างสปป.ลาวและประเทศไทย โดยการพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงและครอบคลุมเส้นทางการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพของสปป.ลาวและประเทศไทย อีกทั้งพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงสู่ประเทศที่ 3 ซึ่งสอดคล้องกับ สมหมาย ชินนาค และคณะ (2550) ได้อธิบายว่า การสร้างแนวทางในการเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวและการกำหนดยุทธศาสตร์ที่พึงพา เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนาการจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโดยเชื่อมโยงกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านได้ รวมถึงกำหนดและยกระดับภาพลักษณ์ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวสปป.ลาวให้มีอัตลักษณ์ร่วมกันกับประเทศไทยหรือมีภาพลักษณ์ที่โดดเด่นร่วมกัน และการส่งเสริมการตลาดร่วมกัน เพื่อสร้างการรับรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวและกระตุ้นความต้องการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

(2) การยกระดับทรัพยากรมนุษย์และการบริการ โดยมีการส่งเสริมให้นำข้อตกลงร่วมด้านบุคลากรวิชาชีพทางการท่องเที่ยวของอาเซียน (MRA on Tourism Professional: MRA-TP) ในการยกระดับทรัพยากรมนุษย์ทางการท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับ บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวระหว่างกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแห่งราชอาณาจักรไทยและกระทรวงแถลงข่าว วัฒนธรรม และการท่องเที่ยวแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (2559) ในการปรับปรุงการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและการพัฒนาความสามารถด้านการประกอบอาชีพด้วยการให้เข้าร่วมการสัมมนาการประชุมเชิงปฏิบัติการ การประชุม และอื่น ๆ ทั้งยังส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและถ่ายทอดองค์ความรู้ทางด้านการท่องเที่ยวกับประเทศไทย และการส่งเสริมจริยธรรมในการประกอบธุรกิจ โดยให้ผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยวเป็นคู่ค้าทางการท่องเที่ยวที่ดีต่อกันภายใต้การประกอบธุรกิจอย่างมีจริยธรรม โดยมีความโปร่งใสและคำนึงถึงความเหมาะสมของราคากับคุณภาพที่ให้บริการเป็นหลัก

(3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบขนส่งสาธารณะเชื่อมโยงระหว่างเมืองท่องเที่ยวหลัก ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจในการเดินทางท่องเที่ยว ตลอดจนสร้างความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว โดยมีการพัฒนาศูนย์ให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยว และมีการพัฒนาระบบต่างๆ ซึ่งมีการฝึกอบรมให้ความรู้และทักษะให้แก่ผู้รักษาความ

ปลอดภัย หน่วยกู้ภัย และคนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถช่วยเหลือนักท่องเที่ยวได้ทันที รวมถึงส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวทำประกันภัย เพื่อคุ้มครองอุบัติเหตุระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว

(4) การพัฒนาความร่วมมือและกรอบกฎระเบียบ นโยบาย โดยส่งเสริมให้ภาคเอกชนลงทุนด้านการท่องเที่ยวในเมืองรองในสปป.ลาว อีกทั้งสร้างความร่วมมือในการกำหนดข้อตกลง เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว รวมถึงสร้างสมดุลระหว่างเศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อม และสร้างความร่วมมือทางการศึกษาวิจัยระหว่างสถาบันการศึกษาหน่วยงานหรือภาคส่วนต่าง ๆ ของสปป.ลาว และประเทศไทย เพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยง ภายใต้ความร่วมมือของทั้งสองประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับ อารัง อุดมไพจิตรกุล และคณะ (2556) ได้ศึกษาบทบาทภาครัฐต่อการสร้างการท่องเที่ยว พบว่าควรสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการท่องเที่ยว ทั้งทางด้านภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และนักท่องเที่ยว มีการวางแผนร่วมกันในการช่วยกันกำหนดนโยบายทางด้านการท่องเที่ยว

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะการศึกษาข้อคิดเห็นของผู้ถือประโยชน์ร่วมใน สปป.ลาว ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว

- 1) การศึกษาข้อคิดเห็นของผู้ถือประโยชน์ร่วมใน สปป.ลาว ต้องมีการประสานงานผ่านหน่วยงานส่วนกลางของสปป.ลาว จึงต้องมีการวางแผนการประสานงานที่ดี จะทำให้มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลได้อย่างหลากหลาย เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่ครอบคลุมวัตถุประสงค์
- 2) หน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องทางการท่องเที่ยวในสปป.ลาว ให้ความสำคัญและมีความยินดีในการให้ข้อมูลเพื่อนำมาจัดทำเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกับประเทศไทย
- 3) แนวทางเพื่อการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและ สปป.ลาว จะช่วยให้มีการพัฒนาและส่งเสริมทางการท่องเที่ยวในพื้นที่สปป.ลาวมากขึ้น อีกทั้งช่วยให้เกิดรายได้ทางการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอีกด้วย

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรศึกษาในเรื่องกลยุทธ์ทางการตลาดของสปป.ลาว เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว
- 2) ควรมีการศึกษาแนวทางการสร้างการมีส่วนร่วมทางการท่องเที่ยวในพื้นที่สปป.ลาว ในระดับการมีส่วนร่วมที่ควรจะเป็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่าง ๆ วิธีการที่จะสร้างการมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน รวมถึงการกระจายผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง

บรรณานุกรม

- กุลวรา สุวรรณพิมล. 2548. หลักการมัคคุเทศก์ . (พิมพ์ครั้งที่ 1) กรุงเทพฯ : แสงดาว.
- คำเกิง โภทอง และคณะ. 2550. เส้นทางท่องเที่ยวสายอารยธรรมขอมในประเทศไทย กัมพูชาลาว. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- ธำรง อุดมไพจิตรกุล และคณะ .2556. บทบาทภาครัฐต่อการสร้างการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ โดยร่วมมือกับภาคเอกชนและชุมชนตามเส้นทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนบน. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- บงกช หงส์คำมี. 2542. ความร่วมมือในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวระหว่าง ไทย และ สปป. ลาว. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. 2555. การจัดการด้านการตลาดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่1. พิมพ์ที่ หจก.เฟรนด์ชาห์หลวง พรินต์ติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง. นนทบุรี.
- วิรินดา เจริญรัตน์. 2549. บทบาทการเป็นเจ้าบ้านที่ดีในการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดอำนาจเจริญ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ .2549. การศึกษาเพื่อวางแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยง จังหวัดอุบลราชธานี ประเทศไทย ผ่านช่องเม็กไปยังแขวงจำปาสัก สปป. ลาว. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- ศุภชัย สิงห์ยะบุศย์ และคณะ. 2543. โครงการสารคดีลาวตอนล่าง “สะพานหะเซต สาละวัน เขกอง และอัตปือ ห้าแขวงแห่งลาวตอนล่าง. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.). เอกสารอัดสำเนา.
- เศกสรรค์ ยงวิชัย .2550. การศึกษาศักยภาพพื้นที่เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวชายแดนไทย –สปป. ลาว. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- สมหมาย ชินนาค และคณะ. 2550. การศึกษาแหล่งท่องเที่ยวในเขตลาวใต้ เพื่อการเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ในเขตอีสานใต้. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- สำนักอาเซียน กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ (2559). สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) (The Lao People's Democratic Republic : Lao PDR).สืบค้นออนไลน์ www.dtn.go.th.
- Dickman. 1996. Tourism: An Introductory Text. 2nd ed. Sydney: Hodder Education.
- Parker, S. 1983. Leisure and work. London. Allen and Unwin.

- Plog, S. 1977. Why destination areas rise and fall in popularity, in Kelly, E., (ed), Domestic and International Tourism. Institute of Certified Travel Agents, Wellsbury, MA. Psychometrika. 16, 297-334.
- Smith, Valene. 1977. Hosts and Guests: The Anthropology of Tourism. University of Pennsylvania Press, Philadelphia.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามนักท่องเที่ยว

No. ☐☐☐

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว

ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป. ลาว

คำชี้แจง: การเก็บรวบรวมแบบสอบถามในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและสปป.ลาว ภายใต้แผนงานวิจัยเรื่อง “แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว” โดยการสนับสนุนการวิจัยจาก สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อศึกษาดังกล่าว คณะวิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาในการให้ข้อมูลจากท่านเป็นอย่างดี ขอขอบคุณที่กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ส่วนได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 2 รูปแบบและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยและสปป.ลาว

ส่วนที่ 3 ความต้องการทางการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 5 ปัญหาและอุปสรรคในการเดินทางท่องเที่ยว

ผู้วิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประกอบศิริ ภักดีพินิจ มหาวิทยาลัยพะเยา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนวัต ลิ้มบัพณีชัยกุล มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ดร.ณัฐพัชร มณีโรจน์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำหรับเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูล

พื้นที่เก็บข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน () หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตรงตามความเป็นจริง

1. เพศ

() 1. ชาย

() 2. หญิง

2. อายุ ปี

3. สถานภาพ

() 1. โสด

() 2. สมรส

() 3. หม้าย

() 4. หย่าร้าง

4. ระดับการศึกษา

- () 1. ประถมศึกษา () 2. มัธยมศึกษา
 () 3. อนุปริญญา () 4. ปริญญาตรี
 () 5. ปริญญาโท () 6. สูงกว่าปริญญาโท

5. อาชีพ

- () 1. รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ () 2. พนักงานบริษัทเอกชน/หน่วยงาน
 เอกชน
 () 3. ทำธุรกิจส่วนตัว () 4. อาชีพอิสระ (Freelance)
 () 5. นักลงทุน () 6. นักเรียน/นักศึกษา
 () 7. ไม่ทำงาน () 8. อื่นๆ โปรดระบุ

6. สัญชาติ

7. จังหวัดที่ท่านพำนักในประเทศของท่าน.....

ส่วนที่ 2 รูปแบบและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยและ สปป.ลาว

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน () หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตรงตามความเป็นจริง

8. แขวงที่ท่านเดินทางไปท่องเที่ยวในสปป.ลาว ในครั้งนี้ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. แขวงบ่อแก้ว () 2. แขวงไชยบุรี
 () 3. แขวงหลวงน้ำทา () 4. แขวงอุดมไซ
 () 5. แขวงหลวงพระบาง () 6. นครหลวงเวียงจันทน์
 () 7. แขวงเวียงจันทน์ () 8. แขวงบอลิคำไซ
 () 9. แขวงสะหวันนะเขต () 10. แขวงจำปาสัก
 () 11. แขวงคำม่วน () 12. แขวงสาละวัน
 () 13. แขวงพงสาลี () 14. แขวงหัวพัน
 () 15. แขวงเชียงขวาง () 16. แขวงเซกอง
 () 17. แขวงอัตตะปือ () 18. แขวงไชยสมบุรณ์

9. จำนวนผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวในครั้ง (นับรวมตัวท่านด้วย) คน

10. ท่านเดินทางมาท่องเที่ยวพร้อมกับใคร

- () 1. คู่รัก/สามี-ภรรยา () 2. กลุ่มครอบครัว
() 3. กลุ่มเพื่อน () 4. กลุ่มองค์กร
() 5. มาคนเดียว () 6. อื่นๆ(ระบุ).....

11. ท่านใช้ระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้จำนวนกี่วัน วัน

12. ช่วงวันที่ท่านชอบเลือกเดินทางท่องเที่ยวมากที่สุด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. วันธรรมดา () 2. วันเสาร์-อาทิตย์
() 3. วันหยุดนักขัตฤกษ์ () 4. ช่วงเทศกาล/ประเพณี
() 5. อื่นๆ (ระบุ).....

13. ปัจจัยที่ท่านเลือกมายังแหล่งท่องเที่ยว (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. จากประสบการณ์ส่วนตัว () 2. รับประทานอาหารท้องถิ่น
() 3. มีสถานที่ถ่ายรูป/วิวที่สวยงาม () 4. ให้พระ/ทำบุญ
() 5. สถานที่ท่องเที่ยวมีความสงบ () 6. มีกิจกรรมให้ร่วมทำกับชุมชน
() 7. มีอากาศที่บริสุทธิ์ () 8. แวะพักระหว่างเดินทาง
() 9. เยี่ยมญาติ () 10. อื่นๆ(ระบุ).....

14. ท่านสืบค้น หรือหาข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวที่ท่านเลือกเดินทางจากแหล่งใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. พนักงานของบริษัทนำเที่ยวแนะนำ () 2. นิตยสาร/วารสารการท่องเที่ยว
() 3. แผ่นพับ/ใบปลิว () 4. อินเทอร์เน็ต/สื่ออิเล็กทรอนิกส์
() 5. ญาติพี่น้อง/ครอบครัว/คนรู้จัก () 6. สื่อสาธารณะ วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ
() 7. ป้ายโฆษณา () 8. อื่นๆ (ระบุ).....

15. ท่านมีการวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว หรือจัดรายการการท่องเที่ยวในการเดินทางครั้งนี้อย่างไร

- () 1. จัดรายการเดินทางทั้งหมดด้วยตนเอง
() 2. ใช้บริการธุรกิจนำเที่ยวบางรายการ
() 3. จัดรายการโดยบริษัทนำเที่ยว/ธุรกิจทางการท่องเที่ยวตลอดการเดินทาง
() 4. อื่นๆ (ระบุ).....

16. ท่านนิยมแบ่งปัน หรือแชร์ประสบการณ์ทางการท่องเที่ยวในรูปแบบใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. ไม่แบ่งปัน/แชร์ประสบการณ์ () 2. Check-in ผ่าน Facebook หรือสื่ออื่น ๆ
 () 3. อัปเดตวิดีโอลง YouTube หรือสื่ออื่น ๆ () 4. ตั้งกระทู้ตามเว็บไซต์ หรือBlog ต่างๆ
 () 5. บอกต่อ/เล่าประสบการณ์ () 6. อื่นๆ(ระบุ).....

17. ในการมาเที่ยวส่วนใหญ่ท่านเลือกที่พักประเภทใด

- () 1. โรงแรม () 2. เรือนพักตากอากาศ/รีสอร์ท
 () 3. เกสต์เฮาส์ () 4. บ้านพักในหมู่บ้าน/โฮมสเตย์
 () 5. บังกะโล () 6. เรือพักแรม/แพพักแรม
 () 7. ตั้งแคมป์ () 8. โมเต็ล
 () 9. หอพัก () 10. อพาร์ทเมนต์
 () 11. บ้านญาติ/เพื่อน/คนรู้จัก () 12. อื่นๆ(ระบุ).....

18. ในการมาเที่ยวครั้งนี้ท่านได้ใช้บริการ หรือจับจ่ายสินค้าประเภทใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า1 ข้อ)

- () 1. อาหาร เครื่องดื่ม ขนม ผลไม้ () 2. เครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่งบ้าน
 () 3. เสื้อผ้า กระเป๋า เครื่องแต่งกาย () 4. ยา/สมุนไพร/อุปกรณ์บำบัดร่างกาย/
 สปา/นวด
 () 5. อื่นๆ (ระบุ).....

19. การเดินทางท่องเที่ยวในครั้งนี้ ท่านได้ประสบการณ์อะไรบ้าง (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. ความทรงจำที่ดี () 2. ประสบการณ์ใหม่
 () 3. การผ่อนคลาย () 4. ความต้องการที่จะเรียนรู้
 () 5. มิตรภาพ () 6. เกิดแรงบันดาลใจในการใช้ชีวิต
 () 7. การแบ่งปัน () 8. การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ/ความคิดใน
 ทางบวก
 () 9. ความรู้สึกอยากกลับไปเที่ยวซ้ำ () 10. ความตื่นเต้น/ท้าทาย
 () 11. การฉวิลหาอดีต () 12. การรู้สึกว่าเป็นคนพิเศษ
 () 13. ความเป็นอิสระ () 14. ความแปลกใหม่
 () 15. ความประหลาดใจ () 16. อื่นๆ (ระบุ).....

ส่วนที่ 3 ความต้องการทางการท่องเที่ยว

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน () หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตรงตามความเป็นจริง

22. สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวที่ท่านต้องการมากที่สุด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() 1. ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	() 2. ห้องน้ำสาธารณะ
() 3. เส้นทางเข้าถึงที่สะดวก และรวดเร็ว	() 4. ป้ายสื่อความหมาย/ป้ายบอกทาง
() 5. ที่พักของชุมชน/โฮมสเตย์	() 6. ลานจอดรถที่สะดวก
() 7. ทางเท้าที่สามารถเดินได้สะดวก	() 8. เส้นทางจักรยาน
() 9. รถบริการเข้าออกแหล่งท่องเที่ยว	() 10. ระบบรักษาความปลอดภัย
() 11. ร้านขายของที่ระลึก	() 12. ร้านขายของชำ/ร้านสะดวกซื้อ
() 13. ร้านอาหารและเครื่องดื่ม	() 14. อื่นๆ(ระบุ).....

21. ท่านมีความต้องการอยากทำกิจกรรมอะไร

21.1 กิจกรรมด้านวิถีชีวิต (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

() 1. หัตถกรรมจักสาน	() 2. ปลุก/เก็บ พืชผัก ผลไม้ ดอกไม้
() 3. การแกะสลักหิน	() 4. เกษตรกรรม
() 5. ประมง/หาปลา	() 6. การทอผ้า
() 7. การทำอาหาร/รับประทานอาหาร	() 8. ทำเครื่องปั้นดินเผา
() 9. เข้าร่วมพิธีกรรม	() 10. ฝึกฝนศิลปะการต่อสู้
() 11. เล่นดนตรีพื้นถิ่น	() 12. แปรรูประบายสีพื้นถิ่น
() 13. ใช้ชีวิตร่วมกับคนในบ้าน/ชุมชน	() 14. เข้าร่วมกิจกรรมเทศกาล/ประเพณีท้องถิ่น
() 15. ออกแบบสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น	() 16. เรียนรู้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น
() 17. การปฏิบัติธรรม	() 18. อื่นๆ(ระบุ).....

21.2 กิจกรรมด้านธรรมชาติและผจญภัย (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

() 1. ล่องลำน้ำโขง	() 2. ล่องแก่ง
() 3. ปีนหน้าผา	() 4. บันจี้จัมพ์
() 5. Zip line โหนสลิง	() 6. เดินป่า
() 7. ดูนก	() 8. ส่องสัตว์
() 9. เส้นทางศึกษาธรรมชาติ	() 10. อื่นๆ (ระบุ).....

22. ท่านต้องการแหล่งท่องเที่ยวแบบใดในพื้นที่สปป.ลาว

กิจกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ	ระดับความต้องการ					
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	ไม่สามารถ ตอบได้
1. การท่องเที่ยวเชิงเกษตร						
2. การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย						
3. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม/ประวัติศาสตร์						
4. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ/แหล่งธรรมชาติ						
5. การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้/การศึกษา/ศิลปะ						
6. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ						
7. การท่องเที่ยวเชิงกีฬา						
8. การท่องเที่ยวสำหรับซื้อสินค้า (ช้อปปิ้ง)						
9. การนั่งสมาธิ/วิปัสสนา						
10. อื่นๆ (โปรดระบุ).....						

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยว

23. ระดับความพึงพอใจต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวในครั้งนีของท่าน (พื้นที่สปป.ลาว)

องค์ประกอบทางการท่องเที่ยว	ความพึงพอใจ					
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	ไม่สามารถ ตอบได้
1. ความน่าสนใจหรือความประทับใจของแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวในพื้นที่						
2. ความเพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่						
3. ความสะดวกของการเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่						
4. ที่พักในพื้นที่						
5. กิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่						

ส่วนที่ 5 ปัญหาและอุปสรรคในการเดินทางท่องเที่ยว

24. ระดับปัญหาและอุปสรรคในการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทย-สปป.ลาวในครั้งนี้อย่างไร

ปัญหาและอุปสรรคในการท่องเที่ยว	ระดับความรุนแรง					
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)	ไม่ สามารถ ตอบได้
1. ระบบขนส่ง เช่น ถนน รถโดยสารสาธารณะ ป้ายบอกทาง						
2. โครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์สาธารณะ						
3. ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว						
4. สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ป้ายสื่อความหมาย wifi สัญญาณโทรศัพท์ เทคโนโลยีที่เอื้ออำนวยทางการท่องเที่ยว						
5. การบริการในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น ร้านอาหาร ที่พัก นันทนาการ						
6. ความเพียงพอในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น ร้านอาหาร ที่พัก						
7. การข้ามแดน เช่น พิธีการเข้าออก สิ่งอำนวยความสะดวกในด้านชายแดน (ฝั่งไทย)						
8. การข้ามแดน เช่น พิธีการเข้าออก สิ่งอำนวยความสะดวกในด้านชายแดน (ฝั่งสปป.ลาว)						
9. อื่นๆ (โปรดระบุ).....						

25. ท่านคิดว่าอะไรคือปัญหา/อุปสรรคสำคัญ ที่ต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วน สำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว

.....

.....

.....

26. ท่านต้องการมีประสบการณ์ทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงประเทศไทยและสปป.ลาว ที่ได้อย่างไร

.....

.....

.....

ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งในการสละเวลาตอบแบบสอบถาม

No. ☐☐☐

Questionnaire on Tourist Opinions Towards Tourism Development Connecting Thailand and Lao People's Democratic Republic

Instruction: The collection of information using this questionnaire aims to examine travel behaviors of tourists traveling between Thailand and Lao People's Democratic Republic under the research program titled "Strategic Plan for Connected Tourism between Thailand and Lao People's Democratic Republic" with research support from Thailand Science Research and Innovation (TSRI). The researchers truly hope that we will receive information from you for the benefit of this study. Thank you for taking the time to complete this questionnaire.

The questionnaire is divided into 5 parts as follows:

Part 1: Tourist's personal information

Part 2: Patterns and behaviors of tourists traveling between Thailand and Lao People's Democratic Republic

Part 3: Travel needs

Part 4: Opinion towards components of tourism

Part 5: Travel problems and obstacles

Researchers: Asst. Prof. Dr. Prakobsiri Pakdeepinit, University of Phayao
Asst. Prof. Dr. Thanawat Limpanichkul, Thammasat University
Dr. Nattapat Maneeroj, Srinakharinwirot University

For data collection staff

Data Collection Area

Part 1 Tourist's personal information

Instruction Please mark ✓ in () or fill out actual information in the given space.

1. Gender

() 1. Male

() 2. Female

2. Age years

3. Marital Status

() 1. Single

() 2. Married

() 3. Widowed

() 4. Divorced

4. Education

() 1. Primary school

() 2. High school

() 3. Diploma

() 4. Bachelor's degree

() 5. Master's degree

() 6. Above master's degree

5. Occupation

() 1. Government official/state enterprise

() 2. Private company/agency employee employee

() 3. Business owner

() 4. Freelance

- () 5. Investor () 6. University/school student
() 7. Unemployed () 8. Other (please specify)

6. Nationality

7. Province where you are residing at in your country.....

Part 2: Patterns and behaviors of tourists traveling between Thailand and Lao People's Democratic Republic

Instruction: Please mark ✓ in () or fill out actual information in given space.

8. Which of the following districts are you traveling to in Lao People's Democratic Republic during this trip? (can select more than 1 item)

- () 1. Bokeo () 2. Sayabouly
() 3. Luang Namtha () 4. Oudomxay
() 5. Luang Prabang () 6. Vientiane Capital
() 7. Vientiane () 8. Bolikhamxay
() 9. Savannakhet () 10. Champasak
() 11. Khammouane () 12. Salavan
() 13. Phongsali () 14. Hua Phan
() 15. Xieng Khouang () 16. Sekong
() 17. Attapeu () 18. Xaisomboun

9. Number of travelers during this trip (including yourself)
person(s)

10. Who are you traveling with?

- () 1. Partner/husband-wife () 2. Family
() 3. Group of friends () 4. Organization
() 5. Traveling alone () 6. Other (please specify).....

11. How many days have you spent on this trip? day(s)

12. When do you like to travel the most? (can select more than 1 item)

- () 1. Weekday () 2. Saturday-Sunday
() 3. Public holiday () 4. Festival/traditional holiday
() 5. Other (please specify).....

13. Which of the following factors have you considered when selecting a tourist attraction? (can select more than 1 item)

- () 1. From personal experience () 2. Eating local food
() 3. Photography spots/beautiful views () 4. Paying respect to Buddhist monks/making merit
() 5. Peaceful tourist attraction () 6. Participating community activity
() 7. Getting fresh air () 8. Stopping over during the trip
() 9. Visiting relatives () 10. Other (please specify).....

14. Which of the following sources have you searched or gained information on your selected tourist attraction? (can select more than 1 item)

☐ 1. Suggestion from staff of travel agency	☐ 2. Travel magazine/journal
☐ 3. Brochure/pamphlet	☐ 4. Internet/electronic media
☐ 5. Relatives/family members/acquaintances	☐ 6. Public media, radio, television, etc.
☐ 7. Advertising sign	☐ 8. Other (please specify).....

15. How did you plan your trip or trip schedule?

- ☐ 1. Planned the entire trip by yourself
☐ 2. Used tour agency service for certain travel program
☐ 3. Planned the entire trip by tour agency/tour operation business
☐ 4. Other (please specify).....

16. How do you share your travel experience? (can select more than 1 item)

☐ 1. You do not share your experience	☐ 2. Check-in via Facebook or other media
☐ 3. Recording video on YouTube or other media	☐ 4. Post a thread on websites or Blogs
☐ 5. Share/tell people about your experience	☐ 6. Other (please specify).....

17. Which category of accommodation do you mostly choose when traveling?

☐ 1. Hotel	☐ 2. Holiday home/resort
☐ 3. Guesthouse	☐ 4. Village housing/homestay accommodation
☐ 5. Bungalow	☐ 6. Ship/raft house for overnight stay
☐ 7. Camping	☐ 8. Motel
☐ 9. Dormitory	☐ 10. Apartment
☐ 11. House of relative/friend/acquaintance	☐ 12. Other (please specify).....

18. Which of the following services or products have you spent money on during this trip? (can select more than 1 item)

☐ 1. Food, beverage, snack, fruit	☐ 2. Home products/home decoration items
☐ 3. Clothing, bags, accessories	☐ 4. Medicine/herbs/body treatment/spa/massage products
☐ 5. Other (please specify).....	

19. What experience have you gained from this trip? (can select more than 1 item)

☐ 1. Pleasant memory	☐ 2. New experience
☐ 3. Relaxation	☐ 4. Passion for learning
☐ 5. Friendship	☐ 6. Inspiration in life
☐ 7. Sharing	☐ 8. Change of attitude/positive thinking
☐ 9. Feeling of wanting to come back	☐ 10. Excitement/adventure
☐ 11. Sentiment for the past	☐ 12. Feeling of being special
☐ 13. Independence	☐ 14. Exoticness
☐ 15. Amazement	☐ 16. Other (please specify).....

Part 3: Travel needs

Instruction: Please mark ✓ in () or fill out actual information in the given space.

22. Which of the following travel facilities do you need the most? (can select more than 1 item)

☐ 1. Tourist information center	☐ 2. Public toilet
☐ 3. Convenient and quick access route	☐ 4. Notices/direction signs
☐ 5. Community/homestay accommodation	☐ 6. Convenient parking space
☐ 7. Convenient footpath	☐ 8. Bicycle lane
☐ 9. Vehicles traveling to and from tourist attraction	☐ 10. Security system
☐ 11. Souvenir shop	☐ 12. Grocery store/convenient store
☐ 13. Food and drink shop	☐ 14. Other (please specify).....

21. What activity would you like to do?

21.1 Activity related to **way of life** (can select more than 1 item)

☐ 1. Stone carving	☐ 2. Planning/harvesting vegetables, fruits, flowers
☐ 3. Handicraft and basketry	☐ 4. Agriculture
☐ 5. Fishery/fishing	☐ 6. Cloth weaving
☐ 7. Cooking/dining	☐ 8. Pottery making
☐ 9. Participating ceremonies	☐ 10. Practicing martial arts
☐ 11. Playing local musical instrument	☐ 12. Processing local herbs
☐ 13. Spending time with local villagers/communities	☐ 14. Participating local festival/traditional activity
☐ 15. Designing local architecture	☐ 16. Learning local history
☐ 17. Dharma practice	☐ 18. Other (please specify).....

21.2 **Nature and adventure** activities (can select more than 1 item)

☐ 1. River cruising	☐ 2. Rafting
☐ 3. Rock climbing	☐ 4. Bungee jumping
☐ 5. Zip lining	☐ 6. Hiking
☐ 7. Birdwatching	☐ 8. Wildlife viewing
☐ 9. Nature trail	☐ 10. Other (please specify).....

22. What type of tourist attractions are you looking for **in Lao People's Democratic Republic?**

Tourism activities	Level of Need					
	Very high (5)	High (4)	Medium (3)	Low (2)	Very low (1)	Unanswerable
1. Agricultural tourism						
2. Adventure tourism						
3. Cultural/historical tourism						
4. Ecological/nature tourism						
5. Learning/educational/art tourism						
6. Health tourism						
7. Sports tourism						
8. Tourism for shopping purpose						
9. Meditation/Vipassana						
10. Other (please specify).....						

Part 4: Opinion towards components of tourism

23. Your level of satisfaction towards components of tourism during this trip (Lao People's Democratic Republic)

Components of Tourism	Satisfaction					
	Very high (5)	High (4)	Medium (3)	Low (2)	Very low (1)	Unanswerable
1. Attractive or impressive features of local tourist attraction						
2. Sufficient local facilities						
3. Convenience of local travel						
4. Local accommodation						
5. Local tourism activities						

Part 5: Travel problems and obstacles

24. Level of problems and obstacles you are facing when traveling between Thailand and Lao People's Democratic Republic during this trip.

Travel problems and obstacles	Level of Severity					
	Very high (5)	High (4)	Medium (3)	Low (2)	Very low (1)	Unanswerable
1. Transportation system, including roads, public buses, direction signs						
2. Infrastructure, including electricity, water supply, public telephone						
3. Travel safety						
4. Facilities, including signs, Wi-Fi, phone signal, technology facilitating tourism						
5. Services in tourism-related business, including restaurant, accommodation, tour agency						
6. Sufficient tourism-related businesses, including restaurant, accommodations						
7. Border crossing, such as entry and exit procedures, facilities at border checkpoints (in Thailand)						
8. Border crossing, such as entry and exit procedures, facilities at border checkpoints (Lao People's Democratic Republic)						
9. Other (please specify).....						

25. In your opinion, what problem/obstacle needs to be solved immediately for tourism development connecting Thailand and Lao People's Democratic Republic?

.....

26. What experience would you like to gain from connected tourism in Thailand and Lao People's Democratic Republic?

.....

Thank you for taking the time to complete this questionnaire.

No. □□□

游客意见调查 泰老边境地区旅游业的发展

说明: 本调查问卷的主要目的为, 对在泰国及老挝边境地区游客行为习惯的调查研究, 研究课题为“泰国及老挝边境地区旅游发展的战略规划”。科学促进办公室的支持研究与创新 (TSRI)。研究团队非常希望您那里获得真实信息以帮助促进本课题的研究, 非常感谢您牺牲抽出宝贵的时间来回答本调查问卷。

调查问卷共分为 5 部分, 包括

第 1 部分 游客个人信息

第 2 部分 游客在泰老边境地区旅行时的旅游模式与行为

第 3 部分 旅游需求

第 4 部分 旅游内容与活动的意见

第 5 部分 旅行中存在的问题和障碍

研究人: 巴高普斯利 帕格迪皮尼特副教授, 帕尧大学
塔纳瓦德 利姆帕妮特坤副教授, 法政大学
纳特塔帕查 莫尼罗特教授, 诗纳卡宁威洛大学

用于收集信息的员工

信息收集地点

第 1 部分 游客个人信息

说明 请在 () 内标记 ✓, 或根据真实情况在空白处填写内容。

1. 性别

() 1. 男

() 2. 女

2. 年龄.....岁

3. 婚姻状况

() 1. 单身

() 2. 已婚

() 3. 丧偶

() 4. 离婚

4. 学历

() 1. 小学

() 2. 中学

() 3. 大专

() 4. 大学本科

() 5. 研究生

() 6. 研究生以上

5. 职业

() 1. 公务员/国有企业员工

() 2. 私人公司/私有组织员工

() 3. 个人贸易

() 4. 自由职业 (Freelance)

() 5. 投资者

() 6. 学生/大学生

() 7. 未工作

() 8. 其他, 请注明.....

6. 国籍

7. 当前您所居住国家的省份.....

第 2 部分 游客在泰老边境地区旅行时的旅游模式与行为

说明 请在 () 内标记 ✓，或根据实际情况在空白处填写内容。

8. 本次你在老挝旅行的区县包括(可多选)

☐ 1. 博胶省	☐ 2. 沙耶武里省
☐ 3. 琅南塔省	☐ 4. 汪涛省
☐ 5. 琅勃拉邦省	☐ 6. 万象州
☐ 7. 万象省	☐ 8. 博利坎赛省
☐ 9. 沙湾拿吉省	☐ 10. 占巴塞省
☐ 11. 甘蒙省	☐ 12. 沙拉湾省
☐ 13. 丰沙里省	☐ 14. 侯帕山省
☐ 15. 川圹省	☐ 16. 塞公省
☐ 17. 阿速坡省	☐ 18. 塞叻姆奔省

9. 本次旅行人数总计 (包括你自己)人。

10. 与你一起旅行的人

☐ 1. 情人/夫妻	☐ 2. 家庭
☐ 3. 朋友	☐ 4. 公司
☐ 5. 自己	☐ 6. 其他 (请注明)

11. 本次旅行共计时间日。

12. 你最喜欢选择出游的时间为 (可多选)

☐ 1. 平常日	☐ 2. 星期六-星期日
☐ 3. 公众假期	☐ 4. 节日/习俗
☐ 5. 其他 (请注明)	

13. 当前影响您选择旅游目的地的因素为 (可多选)

☐ 1. 个人的经验	☐ 2. 当地食品
☐ 3. 有拍照/美丽风景之地	☐ 4. 拜佛/做功德
☐ 5. 安全平静的旅游环境	☐ 6. 与当地居民互动的活动
☐ 7. 清洁的空气	☐ 8. 行程中途停留
☐ 9. 探望亲戚	☐ 10. 其他 (请注明)

14. 关于旅游景点的搜索与旅行路线的选择, 您是如何进行的? (可多选)

☐ 1. 旅游公司的员工介绍	☐ 2. 旅游杂志/期刊
☐ 3. 小册子/宣传单	☐ 4. 网络/电子媒体
☐ 5. 亲戚/家人/熟人	☐ 6. 广播、电视等公共媒体
☐ 7. 广告牌	☐ 8. 其他 (请注明)

15. 关于旅行方案或旅游项目, 本次旅行您是如何安排的?

☐ 1. 自己安排旅游项目	☐ 2. 部分活动由旅行社安排
☐ 3. 全部旅游行程由旅行社/旅游公司安排	
☐ 4. 其他 (请注明)	

16. 关于旅行经验的分享, 您是以何种方式进行的? (可多选)

☐ 1. 不分享旅行经验	☐ 2. 通过 Facebook 或其他社交网络Check-in
☐ 3. 录制视频上传到YouTube 或其他网络	
☐ 4. 在网站上或其他Blog网站上发布文章。	
☐ 5. 口述/讲说经验	☐ 6. 其他 (请注明)

17. 旅行时通常会选择哪种类型的住宿方式?

☐ 1. 酒店	☐ 2. 度假村/度假区房子
☐ 3. 宾馆	☐ 4. 乡村别墅/寄宿
☐ 5. 平房	☐ 6. 筏船/露营地
☐ 7. 帐篷	☐ 8. 汽车旅店
☐ 9. 宿舍	☐ 10. 公寓
☐ 11. 亲戚/朋友/熟人家	☐ 12. 其他 (请注明)

18. 本次旅行中, 您使用了何种服务或购买了哪些产品? (可多选)

☐ 1. 食物, 饮料, 小吃, 水果	☐ 2. 家电和家居装饰
☐ 3. 服装, 箱包, 装饰品	☐ 4. 药物/草药/身体保健品/水疗/按摩
☐ 5. 其他 (请注明)	

19. 本次旅行, 您收获了哪些方面的经验? (可多选)

☐ 1. 美好的回忆	☐ 2. 新的经验
☐ 3. 休息休闲	☐ 4. 需要继续学习
☐ 5. 友谊	☐ 6. 生活的启示
☐ 7. 分享	☐ 8. 态度的改变/积极的想法
☐ 9. 想要重复旅行一次	☐ 10. 激动/挑战
☐ 11. 怀念过去	☐ 12. 感觉自己很特别
☐ 13. 自由自在	☐ 14. 新事物
☐ 15. 惊喜	☐ 16. 其他 (请注明)

第3部分 旅游需求

说明 请在()内标记✓, 或根据实际情况在空白处填写内容。

22. 旅游便捷设施, 您最需要的是什么? (可多选)

() 1. 游客服务中心	() 2. 公共厕所
() 3. 方便、快捷的访问路线	() 4. 指路牌/指示牌
() 5. 社区住宿/民俗	() 6. 便捷的停车场
() 7. 便捷的人行道路	() 8. 自行车行道
() 9. 旅游景点出入车辆载运服务	() 10. 安保系统
() 11. 纪念品店	() 12. 超市/便利店
() 13. 食品和饮料店	() 14. 其他 (请注明)

21. 您有什么想做的活动需求

21.1 生活方式方面的活动 (可多选)

() 1. 手工编织	() 2. 种植/收集蔬菜, 水果, 花
() 3. 石器雕刻	() 4. 农业
() 5. 鱼类养殖捕捞	() 6. 纺织
() 7. 烹饪/餐饮	() 8. 陶器陶艺
() 9. 参加仪式活动	() 10. 武术训练
() 11. 乡土音乐	() 12. 当地药材加工
() 13. 与当地入/社区居民一起生活	() 14. 参与地方传统节日活动/习俗
() 15. 当地建筑设计风格	() 16. 学习当地历史文化
() 17. 道德实践	() 18. 其他 (请注明)

21.2 自然和探险活动(可多选)

() 1. 湄公河下游	() 2. 漂流
() 3. 攀登悬崖	() 4. 蹦极
() 5. Zip line 吊索大冒险	() 6. 森林探险
() 7. 赏鸟	() 8. 观察动物
() 9. 欣赏自然风景	() 10. 其他 (请注明)

22. 您计划在老挝的旅游类型包括

不同类型的旅游活动	需求等级					
	最高 (5)	高 (4)	中等 (3)	低 (2)	最低 (1)	无法回 答
1. 农业型旅游						
2. 冒险型旅游						
3. 历史/文化型旅游						
4. 生态旅游/自然资源型旅游						

不同类型的旅游活动	需求等级					
	最高 (5)	高 (4)	中等 (3)	低 (2)	最低 (1)	无法回 答
5. 以学习/研究/艺术为目的的旅行						
6. 医疗型旅游						
7. 体育型旅游						
8. 购物型旅游 (购物)						
9. 精心/冥想型旅游						
10. 其他 (请注明)						

第 4 部分 旅游内容与活动的意见

23. 关于旅游内容与活动方面，本次旅行您的满意度为 (老挝境内)

旅游内容与活动	满意度					
	最高 (5)	高 (4)	中等 (3)	低 (2)	最低 (1)	无法回答
1. 旅游区有意思或印象深刻，景点有吸引力						
2. 旅游区便利设施充足						
3. 旅游区交通便捷						
4. 住宿区						
5. 旅游区的活动						

第 5 部分 旅行中存在的问题和障碍

24. 您本次泰老边境地区旅行中存在的问题和障碍，其等级程度为：

旅行中存在的问题和障碍	程度等级					
	最高 (5)	高 (4)	中等 (3)	低 (2)	最低 (1)	无法回答
1. 运输系统，如道路，公共汽车，指路牌						
2. 基础设施，如供电，自来水，公共电话						
3. 旅途安全性						
4. 便利设施，如指示牌，wifi，电话信号，旅行方面的技术支持						
5. 与旅游相关的服务，如餐饮，住宿，旅游						
6. 与旅游相关业务充足，如餐饮，住宿。						
7. 跨境，如出境手续，边境地区的便捷设施（泰国境内）						
8. 跨境，如出境手续，边境地区的便捷设施（老挝境内）						
9. 其他（请注明）.....						

25. 对于泰老边境地区旅游业的发展，你认为最需要改进的问题/障碍是什么？

.....

.....

.....

26. 泰老边境旅游，你希望获得什么样的经验和体验。

.....

.....

.....

非常感谢您牺牲宝贵时间回答本次调查问卷。

ภาคผนวก ข

ภาพการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการท่องเที่ยวใน สปป. ลาว

ภาพการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการท่องเที่ยวใน สปป. ลาว

ภาพการเก็บข้อมูลแบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางท่องเที่ยว
ระหว่างประเทศไทยและสปป. ลาว

